

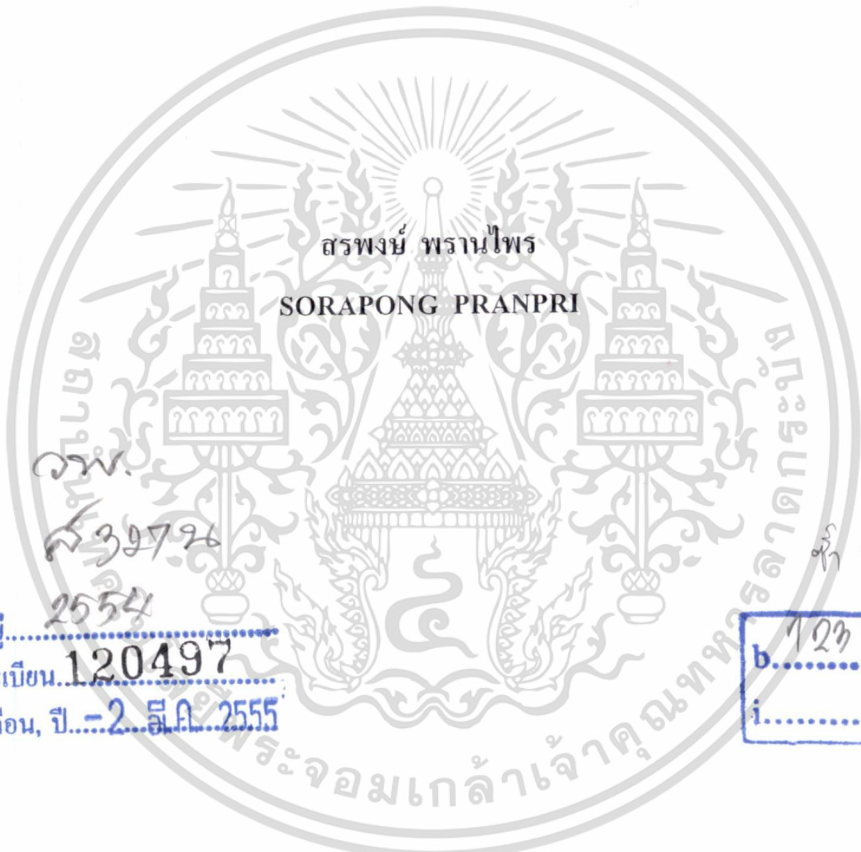
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

CONCEPT DESIGN OF COAST PUBLIC FOR
BANGKHUNTHIEN TOURISM

T120497

สรพงษ์ พรานไพโร

SORAPONG PRANPRI

วพ.

๙๓๑๗๓๖

๒๕๕๔

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 120497

วัน, เดือน, ปี... 2... 5... 2555

ที่ id

b. 12386818
i.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2554

KMITL 2011-ED-M-221-164

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**CONCEPT DESIGN OF COAST PUBLIC FOR
BANGKHUNTHIEN TOURISM**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2011

KMITL 2011-ED-M-221-164

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว

ริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

นักศึกษา

สรพงษ์ พรานไพร

รหัสประจำตัว

50063411

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2554

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ สุรศักดิ์ กังขาว

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่ ปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็น และเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยมีกรอบแนวคิดทางกายภาพบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน พฤติกรรมของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังทะเลบางขุนเทียน เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่ใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน และประชาชนที่มาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ แบบเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร แบบสำรวจ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า สภาพพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ลักษณะทางกายภาพเป็นป่าชายเลน โดยมีเนื้อที่ติดทะเล และเป็นชุมชนเกษตรกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทางเศรษฐกิจทางทะเล ปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะที่ว่างโล่ง อันดับ 1 คือ แหล่งบริการชุมชนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ อันดับ 2 คือ ควรปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และเส้นทางจราจร อันดับ 3 คือ ควรปรับปรุงเส้นทางปั่นจักรยาน และแนวทางในการแก้ปัญหาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนคือ มีการออกแบบที่ดี โดยต้องคำนึงถึงผลการศึกษาและสรุปปัญหาในพื้นที่ศึกษา ทั้งทางด้านสภาพทางกายภาพและความต้องการของคนในพื้นที่ศึกษากับนักท่องเที่ยวที่ใช้พื้นที่ร่วมกัน ได้ถูกวิเคราะห์เพื่อศึกษาถึงการแก้ปัญหาและเสนอแนวคิดในการปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน ในรูปแบบการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จินตภาพของชุมชน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบและปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Concept Design of Coast Public for Bangkhunthien Tourism
Student	Sorapong Pranpri
Student ID.	50063411
Degree	Master of Industrial Education
Program	Architecture
Year	2011
Thesis Advisor	Associate Professor Surasak Kangkhao
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr. Lertlak Klinhom

ABSTRACT

This research were to study about concept of public zone and to develop the coast public for tourism at Bangkhuntiean Beach by studying the physical environment of Bangkhuntiean Beach, behavior of villagers and the tourists who are travel to Bangkhuntiean sea to find the way of improving the community's views for conservative tourism in the future. The sample group for this research were the tourist who visit to Bangkhuntiean Beach were 192 samples who visit to Bangkhuntiean Beach. The research devices are divided into 3 parts such as The Data Collection from the document, survey Form and the questionnaires. The statistic to analyze are the frequency value, percentile and metans.

The research results were found that the public zone for tourism at Bangkhuntiean Beach is slush forest and connect to the sea and it is economic fishery marine farming community. The problem of needs and opinions of people who use this public zone are : Firstly, that is the service center in the Bangkhuntiean Beach's public zone. Secondly, that should improve the route of bicycle riding and the pathway for walking in this zone. And thirdly, the tourist's pavilion and service center in Bangkhuntiean Beach's public zone and the solution of this public zone for tourism at Bangkhuntiean Beach that has a good design by depending with the educational result and summary of problems in this zone both the physical environment and needs of people about together zone usage of people and tourist and analyze to study the solution and instructions of improving the community's views through the community's imaginative studying pattern that relate to the conception of design and improvement for the tourism.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สุรศักดิ์ กังขาว และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม และการให้คำแนะนำในการเข้าเก็บข้อมูลและตรวจสอบแบบฟอร์มในการใช้เก็บข้อมูล

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ สมพล คำรงค์เสถียร สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้คอยให้คำแนะนำด้านการหาข้อมูลและคอยเซ็นเอกสารให้ตลอดมา

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ อรรถพร อุทธิเกิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรศรีแสง สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และอาจารย์ วิทยา พิมลสิทธิ์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ที่แนะนำข้อมูลทางการวิจัย แนะนำข้อมูลทางสถาปัตยกรรม และตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้แนะนำข้อมูลและให้ความอนุเคราะห์ในการนำเสนอบทความวิชาการในครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ ธรรวัฒน์ มาลัยเถาว์ ที่ให้รายละเอียดและข้อมูล และให้กำลังใจในการทำงานอีกทั้งเสนอแนวทางการทำงานตลอดมา

ขอขอบคุณอาจารย์ บุญชัย ลากศรีสวัสดิ์ สสจ. 1417 ที่ให้คำแนะนำแนวทางการพัฒนาแบบและเป็นแหล่งข้อมูลที่ตีเสมอมา

ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ที่คอยให้กำลังใจและตักเตือนเพื่อให้งบการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ KMITL คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม รุ่นที่ 17 ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนจบการศึกษา

สรพงษ์ พรานไพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความเป็นมาของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	7
2.2 บทบาทและนโยบายที่เกี่ยวข้อง.....	32
2.3 สภาพของพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเล.....	34
2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบและรูปแบบของภูมิทัศน์เมือง.....	47
2.5 กฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง.....	56
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	62
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 1.....	66
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม	
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	68
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความต้องการด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	71
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัญหาด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	74
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 2.....	77
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม	
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	79
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยเข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	81
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	107
5.2 อภิปรายผล.....	120
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	121
5.4 การเสนอแนวทางการออกแบบปรับปรุงพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	123
บรรณานุกรม.....	147

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	150
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	151
ภาคผนวก ข แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	158
ภาคผนวก ค ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% จากขนาดประชากร 10 – 500,000 ของเครื่องซีและมอร์แกน.....	172
ประวัติผู้เขียน.....	174

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงข้อมูลจากองค์การการท่องเที่ยวโลก.....	30
2.2 แสดงข้อมูลสถิติประชากร.....	37
4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว.....	66
4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว.....	68
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	71
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่ว่างโล่งตามความต้องการของ นักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	71
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่หมายตามความต้องการของ นักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	72
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบ บริเวณตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเล บางขุนเทียน.....	73
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของเส้นทางจราจรตามความต้องการ ของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	74
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ตามปัญหาของนักท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	74
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของย่านตามปัญหาของนักท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	75
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของเส้นทางจราจรตามปัญหาของ นักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	76
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่หมายตามปัญหาของ นักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	76
4.12 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ.....	77
4.13 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ.....	79
4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ ที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.15 สถานที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	100
4.16 สถานที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	100
4.17 แผนที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	101
4.18 สถานที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณของชุมชนริมชายฝั่งทะเล บางขุนเทียน 1.....	102
4.19 สถานที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณของชุมชนริมชายฝั่งทะเล บางขุนเทียน 2.....	103
4.20 แผนที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณของชุมชนริมชายฝั่งทะเล บางขุนเทียน 1.....	104
4.21 แผนที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณของชุมชนริมชายฝั่งทะเล บางขุนเทียน 2.....	105
5.1 พื้นที่ทางเดินสาธารณะ.....	111
5.2 สภาพภูมิสถาปัตยกรรมที่ชำรุด.....	113
5.3 สภาพเส้นทางในชุมชน.....	114
5.4 พื้นที่การปรับปรุงถนนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน.....	141
5.5 พื้นที่การปรับปรุงป้ายภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน.....	142
5.6 พื้นที่การปรับปรุงจุดประชาสัมพันธ์ภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน.....	143
5.7 พื้นที่การปรับปรุงท่าเทียบเรือภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน.....	144
5.8 พื้นที่การปรับปรุงศาลาพักผ่อนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน 1.....	145
5.9 พื้นที่การปรับปรุงศาลาพักผ่อนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน 2.....	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 แสดงรายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่.....	135
ค.1 แสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% จากขนาดประชากร 10 – 500,000,000 ของเครื่องซีและมอร์แกน.....	173

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 พื้นที่ขอบเขตของการศึกษา.....	4
2.1 แผนที่เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร.....	35
2.2 บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	36
2.3 กรุงเทพมหานครมีอาณาเขตติดทะเล.....	39
2.4 บริเวณ โดยรอบยังคงเป็นธรรมชาติตามชายฝั่ง.....	39
2.5 การปลูกป่าชายเลนเพื่อเพิ่มพื้นที่.....	40
2.6 สำนักงานเขต ได้ดำเนินการสร้างทางเดินธรรมชาติ.....	40
2.7 บริเวณปลูกส้มเขียวหวาน ตั้งอยู่ริมคลองบางมด.....	40
2.8 พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์.....	41
2.9 ที่ประดิษฐานของรูปหล่อขนาดเท่าพระองค์จริง.....	41
2.10 สิ่งของเครื่องใช้ของชาวมอญในอดีต.....	42
2.11 องค์พระแม่กวนอิมที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในประเทศไทย.....	43
2.12 แหล่งที่อยู่อาศัยของลิงแสม.....	43
2.13 คลองเฉลิมชัยพัฒนาตาม โครงการแก้มลิงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.....	44
4.1 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ป่าชายเลน.....	85
4.2 ถนนเส้นทางคมนาคม สู่ชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	86
4.3 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ป่าชายเลน.....	87
4.4 สถานที่ร้านค้าของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	89
4.5 สถานที่จอดเรือนำเที่ยวของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	90
4.6 สถานที่ย่านพักอาศัยของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	91
4.7 สถานที่ย่านราชการของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	92
4.8 สถานที่ย่านเกษตรกรรมและอาชีพประมงของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	93
4.9 แผนที่ที่ทำการสำรวจย่านของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	94
4.10 สถานที่ที่ทำการสำรวจที่ว่าง โล่งของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	95
4.11 แผนที่ที่ทำการสำรวจที่ว่าง โล่งของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	96
4.12 สถานที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรทางบกของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	97
4.13 สถานที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรทางน้ำของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	98
4.14 แผนที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน.....	99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ปัจจุบันพื้นที่ชายฝั่งทะเลประเทศไทย 23 จังหวัดประสบปัญหาถูกกัดเซาะชายฝั่งในอัตราความรุนแรงแตกต่างกัน พื้นที่ที่ประสบปัญหาถูกกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น พื้นที่ชายฝั่งบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ชายฝั่งเพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ ชายฝั่งชลบุรี ระยอง ตราด นครศรีธรรมราช และสงขลา เป็นต้น

กรมทรัพยากรธรณีได้รับมอบหมายจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเจ้าภาพในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและตลิ่งถล่ม ได้รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นถึงสภาพปัญหาของพื้นที่วิกฤติการกัดเซาะชายฝั่งทะเลพบว่า ชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนถูกกัดเซาะตลอดระยะทาง 5 กิโลเมตร ชายฝั่งอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และชายฝั่งอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถูกกัดเซาะอย่างรุนแรงเป็นระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร และมีชายหาดบริเวณพื้นที่ที่มีความสำคัญ เช่น หาดหัวหิน บริเวณพระราชินีเวศน์มฤคทายวัน พระราชวังไกลกังวล ถูกกัดเซาะในระดับปานกลางเป็นระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร ชายฝั่งจังหวัดปัตตานี-นราธิวาส ถูกกัดเซาะอย่างรุนแรงเป็นระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร และชายฝั่งจังหวัดตราด พบการถูกกัดเซาะอย่างรุนแรงเป็นระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร โดยมีสาเหตุของการกัดเซาะและสภาพปัญหาแตกต่างกัน จำเป็นต้องดำเนินการประเมินสถานภาพ และวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาเป็นการเฉพาะในแต่ละพื้นที่ ซึ่งต้องดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยทางธรณีวิทยา สิ่งแวดล้อมและสมุทรศาสตร์ เพื่อวางแผนแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่วิกฤติแต่ละแห่ง

สาเหตุตามธรรมชาติที่ริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนหรือที่เรียกว่าทะเลกรุงเทพฯ ของชาวกรุงเทพมหานคร ถูกกัดเซาะเกิดการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การพังทลายของหน้าผาลดลง ทำให้ปริมาณตะกอนทดแทนมีปริมาณน้อย ปริมาณตะกอนจากทะเลที่พัดพาเข้าสู่ฝั่งลดลง คลื่นลมรุนแรงผิดปกติ กระแสน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ทิศทางของคลื่นเปลี่ยนแปลง และปริมาณฝนตกที่มากกว่าปกติ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552) [Internet]

จากการตระหนักถึงความสำคัญของริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาและเตรียมการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน เพื่อให้การพัฒนา

สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยทำการศึกษาทางด้านกายภาพและการศึกษารูปแบบสัดส่วนทางด้านภูมิทัศน์ ประกอบกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อกำหนดรูปแบบของการพัฒนา ปรับปรุง พื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนให้มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดีขึ้น และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้นำหลักการที่สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย เรื่องแนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมกรอบแนวคิดที่สอดคล้องกับการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

การพัฒนาเมืองที่สวยงามและร่มรื่นทำให้ผู้อยู่อาศัยมีสุขภาพดีกว่าและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนได้มากกว่าเมืองที่น่าเกลียด และร้อน (เดชา บุญค้ำ, อ่างใน วิญญา พิชญุกานต์. 2544 : 25)

สิ่งที่มนุษย์เรียนรู้และจำได้จากสถานภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อกันเป็นระบบ (วิมล สิทธิ ทรายางกูร และคณะ. 2544 : 153 –154) กล่าวคือ มีการจัดระเบียบเกิดขึ้นไม่มากก็น้อย เราจะเรียกว่าระบบมโนทัศน์ (Conceptual System) ที่เกิดขึ้นภายในจิตแทนสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก เนื่องจากระบบมโนทัศน์ในจิตของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงอาจกล่าวถึงระบบมโนทัศน์จากแนวทางการศึกษาระบบมโนทัศน์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน อันมีส่วนสำคัญ 3 ประการ คือ 1. จินตภาพ ได้แก่ ส่วนที่ปรากฏทางจิตของสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กายภาพที่รับรู้ผ่านทางทัศนการจินตภาพในที่นี้เน้นความสำคัญที่คุณสมบัติทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดจินตภาพ 2. ระยะทางขอบเขต ได้แก่ ส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งองค์ประกอบที่เกิดเป็นจินตภาพ โดยเน้นความสำคัญที่ระยะทาง และหรือขอบเขต 3. ความหมาย ได้แก่ ส่วนที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจว่าสิ่งที่ปรากฏในจินตภาพนั้นคืออะไรมีหน้าที่ใช้สอยประการใด และก่อให้เกิดความรู้สึก และทัศนคติประการใด ความหมายในที่นี้ จึงรวมทั้งความหมายหน้าที่การใช้สอย และความหมายทางอารมณ์

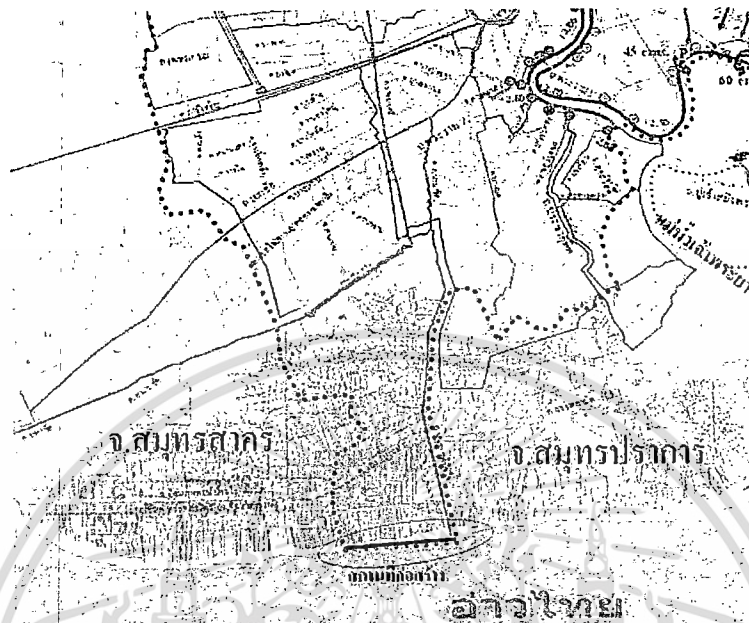
การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน : เมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่มี 2 ลักษณะดังนี้ 1. กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาเมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่ ได้แก่ ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุก มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2. ลักษณะเมืองน่าอยู่ของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เป็นเมืองอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชุมชนอย่างต่อเนื่อง เป็นเมืองอยู่ดีมีสุข และเมืองที่ให้ความสำคัญกับประชาชน

1.3.1 ศึกษาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มี 3 ประการ ดังนี้ 1. ประวัติการพัฒนาพื้นที่ 2. การใช้ประโยชน์ที่ดิน 3. ภูมิทัศน์เมือง ได้แก่ ย่าน ที่ว่างโล่ง เส้นทางสัญจร ที่หมายตา และสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1.3.2 ศึกษาความต้องการของประชากรในพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มี 2 ประการดังนี้ 1. การใช้ประโยชน์และการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน และ 2. อาคารและสิ่งประกอบ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 พื้นที่ทำการศึกษานี้ คือ พื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ภาพที่ 1.1 แสดงพื้นที่ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร

- ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 151,574 คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2553)

- นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมและมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 11,200 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2553)

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตบางขุนเทียนและบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 384 คน โดยจำแนกดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน (จากอาคารที่ทำการศึกษ จำนวน 192 หลัง หลังละ 1 คน)

- กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมในบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน (การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan)

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 สภาพพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1.4.2.2 ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1.4.1.3 รูปแบบและภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา คือ บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีเนื้อที่ยาวประมาณ 4,700 ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขตบางบอน เขตจอมทอง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรปราการ

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตทุ่งครุ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรสาคร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 พื้นที่สาธารณะ หมายถึง พื้นที่ที่ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์ และมีสิทธิ์ในการใช้เท่าเทียมกัน รวมถึงต้องอยู่ในกฎระเบียบที่ตั้งไว้ในพื้นที่เหมือนกันเพื่อความเรียบร้อยต่อพื้นที่ และประชาชนในบริเวณ

1.5.2 การพัฒนาพื้นที่ หมายถึง การปรับปรุงชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ในด้าน

1. ย่าน หมายถึง บริเวณที่มีประชาชนมาใช้บริการมากขึ้น เช่น บริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมสถานที่

2. ที่ว่างโล่ง หมายถึง บริเวณที่มีประชาชนมาใช้เป็นที่พักผ่อนหรือทำกิจกรรม

3. เส้นทางสัญจร หมายถึง เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่

หนึ่ง

4. ที่หมายตา หมายถึง บริเวณที่มีความพิเศษ สะดุดตา และมีความเป็นเอกลักษณ์

5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ที่เป็น โครงสร้างหรือสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับกิจกรรมของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน

1.5.3 ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1.5.4 นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลหรือกลุ่ม คณะต่างๆ ที่มาเยี่ยมชมและมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1.5.5 ความต้องการของประชากร หมายถึง ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบสาธารณะ และการพัฒนาปรับปรุงเพื่อกิจกรรมของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ศัพท์ที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. ประเภทรูปแบบพื้นที่สาธารณะ หมายถึง การจัดบริเวณสวนสาธารณะและแบ่งกลุ่มพื้นที่ในลักษณะต่างๆ

2. ด้านกิจกรรม หมายถึง การจัดงานประเพณีต่างๆ งานส่งเสริมทางภาครัฐและเอกชน

3. อาคารและสิ่งประกอบ หมายถึง ป้ายโฆษณาต่างๆ ศาลาพักผ่อน ม้านั่ง ถังขยะ ฯลฯ

1.5.6 ปัญหา หมายถึง สภาพบริเวณโดยรอบพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยวและประชากรที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ซึ่งมีอุปสรรคต่อการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- 2.2 นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 สภาพของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบและรูปแบบของภูมิทัศน์เมือง
- 2.5 กฎหมาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เขตบางขุนเทียน (อำเภอบางขุนเทียน) ได้ก่อตั้งมาเป็นเวลานานประมาณ 100 กว่าปีเศษ สันนิษฐานว่าตั้งครั้งแรกในราวปี พ.ศ. 2410 ในท้องที่เขตบางขุนเทียนนั้นมีคลองประวัติศาสตร์อยู่ คลองหนึ่ง ปัจจุบันเรียกว่า “คลองสนามชัย” คลองสนามชัยตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์กล่าวไว้ว่า สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ หรือที่ประชาชนชาวไทยรู้จักกันทั่วไปว่า “สมเด็จพระเจ้าเสือ” พระองค์ทรงพอพระทัยในการเสด็จไปตก ปลากระ โห้มาก และมักจะใช้เส้นทางคลองสนามชัย เป็นเส้นทาง เสด็จผ่านไป ทรงเบ็ดที่ปากน้ำ สมุทรสาคร พระองค์ก็ได้เสด็จพักแรมระหว่างทาง อำเภอบางขุนเทียน ดังปรากฏหลักฐานคือมีตำหนักของพระองค์อยู่ปัจจุบันเรียกว่า “พระตำหนักพระเจ้าเสือ” และพระตำหนักนี้อยู่หมู่ 2 แขวงบางขุนเทียนซึ่งตั้งอยู่ริมคลองสนามชัยในการเสด็จ ทรงเบ็ดของพระองค์ครั้งหนึ่ง ได้ก่อให้เกิดเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ขึ้นมากล่าวคือ ครั้งนั้นพระองค์ได้เสด็จทางชลมาร ผ่านคลองสนามชัยเพื่อไปทรงเบ็ด ที่ปากน้ำสมุทรสาครเช่นเคย โดยมีพันท้ายนรสิงห์เป็นผู้ถือท้ายเรือพระที่นั่ง ระหว่างที่เรือพระที่นั่งเสด็จผ่านคลองสนามชัยไป จนถึงตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาครคลองนี้มีสภาพแคบแค้วมากพันท้ายนรสิงห์ถือท้ายเรือพระที่นั่งด้วยความยากลำบากยิ่ง และได้ ใช้ความสามารถควรรระมัด ระวังอย่างเต็มที่แล้ว แต่ถึงกระนั้น หัวเรือพระที่นั่งก็ยังไม่ไปกระทบกิ่งไม้ใหญ่ จนหัวเรือขาดตกลำ พันท้ายนรสิงห์เห็นดังนั้นจึงตกใจรีบ ขึ้นกราบทูลว่า ให้ตัดศีรษะของตนสมเด็จพระเจ้าเสือ จึงจำเป็น ต้องตัดสินพระทัยประหารชีวิตพัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้ายนรสิงห์ และตั้งศาลไว้ ณ ที่ แคนประหาร ซึ่งเรียกกันต่อมาว่า “ศาลพันท้ายนรสิงห์” ต่อมาจึงได้ขุดคลองสนามชัยในช่วงที่คเค็ยวใหม่ให้ชื่อว่า “คลองสนามชัย” มาจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2452 ซึ่งอยู่ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 นายนรินทร์ทิเบศร์ (อินทร์) ได้ติดตามสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ (รัชกาลที่ 3) ในคราวเสด็จยกกองทัพหลวง โดย ทางชลมารค ไปปราบทัพพม่าซึ่งเข้ามารุกรานอาณาจักรไทย ณ เมืองถลาง และเมืองชุมพร โดยการ ยกกองทัพ ไปครั้งนี้ได้ใช้คลองสนาม ชัยเป็นทางผ่านไปสู่ทะเล คลองสนามชัยนอกจาก จะเป็นเส้นทางเสด็จพระราชดำเนินของพระพุทธรเจ้าเสื่อ และเป็นเส้นทางที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ

อำเภอบางขุนเทียน เดิมขึ้นอยู่กับจังหวัดธนบุรี ซึ่งต่อมาพื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอ (บริเวณริมคลองด่าน คลองดาวคะนอง และคลองบางขุนเทียน) มีความเจริญและมีชุมชนเพิ่มมากขึ้น ทางราชการจึงได้จัดตั้งเทศบาลนครธนบุรีขึ้นในปี พ.ศ. 2479 โดยให้ตำบลบางค้ออยู่ในท้องที่ด้วย และจัดตั้งสุขาภิบาลบางขุนเทียนขึ้นในพื้นที่บางส่วนของตำบลบางขุนเทียน และตำบลบางมดในปี พ.ศ. 2508

ภายหลังได้มีการรวมจังหวัดธนบุรีและจังหวัดพระนครเป็นนครหลวงกรุงเทพธนบุรีและเปลี่ยนเป็นกรุงเทพมหานคร แบ่งพื้นที่ออกเป็นเขตและแขวงแทนอำเภอและตำบล อำเภอบางขุนเทียนจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็น เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีเขตการปกครอง 7 แขวง ได้แก่ แขวงบางขุนเทียน แขวงบางค้อ แขวงจอมทอง แขวงบางมด แขวงท่าข้าม แขวงบางบอน และแขวงแสมดำ

ต่อมาในพื้นที่เขตมีประชากรหนาแน่นขึ้นมาก เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึงกรุงเทพมหานครจึงตั้งสำนักงานเขตบางขุนเทียน สาขา 1 ครอบคลุมพื้นที่ 4 แขวง ซึ่งได้แยกออกไปเป็นเขตจอมทองในปี พ.ศ. 2532 และเมื่อปี พ.ศ. 2540 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย แยกแขวงบางบอนออกไปตั้งเป็นเขตบางบอน (กลุ่มงานข้อมูล สำนักงานเขตบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 2540) [Internet]

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (อังกฤษ : World Tourism Organization) กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักชนิดหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งนำรายได้จากประชาชนชาวไทย และชาวต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) (SIPA) เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะนำเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) มาพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น จึงได้ผลักดันโครงการนำร่องด้วยการสร้างพื้นฐานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กระตุ้นให้กลุ่มท่องเที่ยวร่วมกันบริการนักท่องเที่ยวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งนับเป็นตัวอย่างของการใช้เทคโนโลยีซอฟต์แวร์ระดับสูงภายใต้ชื่อ “Tourism e-Commerce” (อังกฤษ : Tourism Collaborative Commerce) หรือการพาณิชย์เชิงร่วมมือบนธุรกิจท่องเที่ยวขยายโอกาสทางการค้าที่ช่วยเพิ่มรายได้สู่หน่วยธุรกิจ (วิกิพีเดีย. 2553) [Internet]

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร

ประการที่ 2 การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม

ประการที่ 3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิง เริงรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ (Nectec Courseware. 2553) [Internet]

คำว่า “ท่องเที่ยว” คือการเดินทางท่องเที่ยวตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นสากล 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

นักท่องเที่ยว จะนำเงินไปใช้จ่ายเป็น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทางเพื่อชมสถานที่ต่างๆ ค่าซื้อของฝากของที่ระลึก และอื่นๆ อีกจำนวนมาก เงินของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวชาวไทย จะกระจายไปสู่กลุ่มอาชีพต่างๆ ทุกอาชีพ

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ได้พบเห็นภูมิประเทศที่แปลกตา และได้สร้างสัมพันธ์กับคนต่างถิ่นด้วย การคมนาคมสะดวก ธุรกิจต่างๆ เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางมากมายธุรกิจต่างๆ ก่อให้เกิดงานอาชีพใหม่ การกระจายเงินตรา ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว คือ การเดินทางในลักษณะที่เป็นการเดินทางท่องเที่ยวตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า “ท่องเที่ยว” ในปัจจุบันเรามักมองเห็นภาพชาวต่างชาติประเทศสะพายกล้องถ่ายรูปเดินกันเป็นกลุ่มใหญ่บ้างเล็กบ้างอยู่ตามวัด วัง โบราณสถาน หรือนั่งน้ย่อมน้ยอบแคว้นตามชายหาด และอีกจำนวนไม่น้อยที่ไปเที่ยวชมป่าเขาถ้ำนาไพร เรามักมองเห็นว่าชาวต่างประเทศเหล่านี้ได้ใช้จ่ายเงินเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทางไปชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ค่าซื้อของที่ระลึก โดยที่เราอาจไม่ได้คิดว่านั้นเป็นการนำเงินตราเข้าประเทศของเราในขณะเดียวกันเราก็มักจะไม่ได้คิดถึงคนไทยที่เดินทางท่องเที่ยวอยู่ภายในประเทศต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวคนไทยเหล่านี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ภายในประเทศเป็นการผ่อนคลายความเครียดพร้อมๆ กับการได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ได้เห็นภูมิประเทศที่แปลกตาและได้สร้างความสัมพันธ์กับคนต่างถิ่นด้วย เมื่อการคมนาคมสะดวก การเดินทางท่องเที่ยวอาจเป็นความนิยม ธุรกิจต่างๆ ก็เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางท่องเที่ยวมากมาย ธุรกิจการค้าของที่ระลึกธุรกิจเหล่านี้ขายบริการให้กับตัวนักท่องเที่ยวเอง และยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น การก่อสร้างบ้านเพื่อส่งร้านค้าของที่ระลึก เป็นต้น ธุรกิจเหล่านี้ก่อให้เกิดงานอาชีพใหม่ๆ และการกระจายเงินตราซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั่นเอง (วัดพระพุทธรณาย. 2547) [Internet]

ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้ความหมายของ “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายถึง อุตสาหกรรมใดๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรไทย มีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจสำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง ออกร้าน การเผยแพร่หรือดำเนินการอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่เด่นชัด 4 ประการ โดยเทียบกับอุตสาหกรรมการผลิตได้ดังนี้

“โรงงาน” หมายถึง แหล่งที่ผลิตสินค้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่ในการประกอบกิจการท่องเที่ยว

“ลูกค้า” หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาชมบ้านเมือง ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โดยสิ่งที่ได้รับ

คือ ความพอใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การได้สิ่งแปลกใหม่ ความสะดวกสบาย การพักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความทรงจำที่ประทับใจ สิ่งเหล่านี้คือ สินค้าที่โรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องผลิตสนองความต้องการให้แก่ลูกค้า

“สินค้า” ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีข้อได้เปรียบคือ สินค้าสามารถนำมาขายได้เรื่อยๆ เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติ สิ่งสวยงามที่เกิดจากการสร้างขึ้น วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น “การขนส่ง” ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งเป็นทั้ง “โรงงาน” และ “สินค้า” ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ นักท่องเที่ยวจึงต้องเดินทางมาซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ณ แหล่งผลิตหรือโรงงานด้วยตนเอง (Nectec Courseware. 2553) [Internet]

2.1.2 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว และธุรกิจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1. นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยว ทักษะคติและลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้วางแผนทางการตลาด

ปัจจัยหลักเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่ควรศึกษา ได้แก่

1.1 ลักษณะพื้นฐานหรือลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว จำแนกออกตามลักษณะของเพศ อายุอาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ สถานภาพสมรส และถิ่นพำนัก ซึ่งแต่ละปัจจัยจะส่งผลถึงพฤติกรรมการเดินทาง และการเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ต่อไปนี้

1.1.1 เพศ โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวชายเป็นกลุ่มที่มีการเดินทางมากกว่านักท่องเที่ยวหญิง โดยสามารถเดินทางได้ทั้งตามลำพังหรือเดินทางเป็นกลุ่ม มักกระจายตัวไปได้แทบทุกแหล่งท่องเที่ยว และสามารถทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายได้มากกว่า ในขณะที่นักท่องเที่ยวหญิงซึ่งมีความคล่องตัวน้อยกว่า มักเดินทางมากับเพื่อนหรือบริษัทนำเที่ยว โดยจะพิถีพิถันและรอบคอบในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวเป็นพิเศษ มักเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยและสามารถเดินทางได้สะดวก ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวใดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวหญิงมากหรือมีอัตราการเติบโตที่สูง ก็ย่อมได้รับภาพลักษณ์ในทางอ้อมว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย

1.1.2 อายุ บุคคลที่มีช่วงอายุแตกต่างกันก็จะมีความสามารถในการเดินทางได้แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้ คือ

1) กลุ่มวัยเด็ก ช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถเดินทางได้ตามลำพัง หากเดินทางท่องเที่ยวมักจะมาจับพ่อแม่ หรือ โรงเรียน หรือสถาบันที่จัดอบรมต่างๆ

2) กลุ่มวัยรุ่น ช่วงอายุ 15-24 ปี เป็นวัยที่กำลังศึกษาอยู่ หรือเพิ่งจบการศึกษา จึงยังไม่มีทุนทรัพย์ในการเดินทางด้วยตนเอง ส่วนใหญ่มักเดินทางมากับพ่อแม่ หรือ โรงเรียน หรือ

สถาบันที่จัดอบรมต่างๆ หรือเดินทางมาพักอาศัยอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ตาม โครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาต่างๆ ในทางการตลาด ทั้งกลุ่มวัยเด็กและกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มตลาดศักยภาพที่น่าส่งเสริม แม้ว่าจะยังเป็นกลุ่มที่คาดหวังรายได้ทางการท่องเที่ยวได้น้อยก็ตาม แต่หากว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เกิดความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวเมื่อวัยเด็กแล้ว พวกเขา ก็อาจกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง และจะกลายเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวศักยภาพในอนาคต ซึ่งจะสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวได้มากกว่าเดิม

3) กลุ่มวัยทำงานตอนต้น ช่วงอายุ 25 – 34 ปี เป็นกลุ่มศักยภาพในการใช้จ่ายเงินได้สูง เพราะมีรายได้เป็นของตนเองแล้ว ลักษณะกิจกรรมที่เลือกก็ยังสามารถทำได้หลากหลาย เพราะสุขภาพเอื้ออำนวย โดยส่วนใหญ่พบว่ากลุ่มวัยนี้จะมีการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มวัยอื่นๆ

4) กลุ่มวัยทำงานตอนกลางและตอนปลาย ช่วงอายุ 35 – 44 ปี และ 45 – 54 ปี เป็นกลุ่มที่มีการเดินทางค่อนข้างสูง ตามภาระหน้าที่การงานที่ได้รับผิดชอบมากขึ้น ประกอบกับมีฐานะทางการเงินและการเงินที่ค่อนข้างมั่นคงแล้ว

5) กลุ่มวัยเกษียณ ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีความถี่ในการเดินทางลดลง เนื่องจากสุขภาพไม่เอื้ออำนวย แต่จะมีวันหยุดค่อนข้างนานกว่ากลุ่มวัยอื่นๆ เพราะไม่มีภาระการงานที่จะต้องรับผิดชอบแล้ว

1.1.3 อาชีพ กลุ่มที่มีภารกิจหน้าที่การงานที่แตกต่างกัน มีโอกาสในการเดินทางแตกต่างกัน โดยกลุ่มคนที่ทำงานในอาชีพระดับสูง จะมีโอกาสเดินทางได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะมีทุนทรัพย์มากกว่า นอกจากนี้ภาระหน้าที่การงานก็มีส่วนที่กำหนดให้ต้องเดินทางไปติดต่องานบ่อยครั้งเช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในกลุ่มระดับผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาชีพเฉพาะ ตัวแทนขาย

1.1.4 ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรที่สอดคล้องกับอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงก็มักจะมีอาชีพและรายได้ที่ดี ส่งผลให้เดินทางได้บ่อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า นอกจากนี้ระดับการศึกษายังเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของนักท่องเที่ยว ด้วยสมมติฐานที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงก็มักจะเป็นผู้ที่มีความคิดและวิถีชีวิตที่ดี ซึ่งจะแสดงออกถึงทัศนคติและพฤติกรรมท่องเที่ยวที่ดี เช่น มีแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม มีความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นต้น

1.1.5 ระดับรายได้ เป็นตัวบ่งชี้สำคัญถึงความสามารถในการเดินทางของบุคคล กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้สูงย่อมมีโอกาสในการเดินทางท่องเที่ยวได้ไกลและบ่อยครั้งกว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า โดยทั่วไปในทางการตลาด แบ่งกลุ่มรายได้ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มรายได้สูงหรือกลุ่มระดับบน กลุ่มรายได้ปานกลางหรือกลุ่มระดับกลาง และกลุ่มรายได้ต่ำหรือระดับล่าง ซึ่งช่วงรายได้ที่จะกำหนดระดับฐานนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจและระดับค่าครองชีพของแต่ละประเทศ

1.1.6 สถานภาพสมรส กลุ่มคนโสดมีโอกาสในการเดินทางได้บ่อยครั้งและพักได้ยาวนานกว่ากลุ่มที่แต่งงานแล้ว เนื่องจากสามารถตัดสินใจได้โดยลำพังและไม่มีภาระทางครอบครัวที่จะต้องดูแลมาก ในขณะที่กลุ่มที่แต่งงานแล้วก็อาจจะเดินทางน้อยลง แต่เมื่อมีการเดินทางก็มักจะไปเป็นครอบครัว (กรณีที่มีบุตร) หรือไปเป็นคู่ (กรณียังไม่มีบุตร) ซึ่งทำให้เกิดกลุ่มตลาดครอบครัวและกลุ่มคู่ฮันนีมูนขึ้น

1.1.7 ถิ่นพำนัก บุคคลที่อยู่ในสถานที่ที่มีสถานะแวดล้อมและภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ก็ย่อมมีความต้องการและเลือกแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศเย็นจัด ก็ย่อมนิยมเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีอากาศอบอุ่นกว่า ในขณะที่กลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศร้อน ก็มักจะแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งที่แตกต่างไปจากที่ตนประสบอยู่ เช่น ชาวตะวันตกนิยมเดินทางมาดินแดนตะวันออก เพื่อมาควัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นต้น

1.2 การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว ศึกษาเปรียบเทียบได้จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีการเดินทางเข้าไปในแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว โดยพิจารณาว่ามีการเดินทางเข้าไปยังสถานที่ใดบ้าง มีการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในบางแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ เพื่อนำมาวางแผนด้านขีดความสามารถในการรองรับของแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก และการวางแผนที่จะกระจายนักท่องเที่ยวออกไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีศักยภาพรองลงมา

1.3 กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อนำมาวางแผนการสร้างและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.4 ฤดูกาลท่องเที่ยว ในแต่ละช่วงเดือน จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศในแหล่งท่องเที่ยวและถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งระยะเวลาวันหยุดพักผ่อนของนักท่องเที่ยวด้วย หากช่วงใดแหล่งท่องเที่ยวมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการเดินทาง และตรงกับช่วงวันหยุดยาวของนักท่องเที่ยว หรือตรงกับสภาพอากาศที่เลวร้ายในถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว มักมีผลทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นจำนวนมาก

การศึกษาฤดูกาลท่องเที่ยว สามารถศึกษาได้จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละเดือน ช่วงเดือนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก เรียกว่า ช่วงฤดูท่องเที่ยว (Seasonal Season) ส่วนช่วงเดือนที่มีนักท่องเที่ยวน้อย เรียกว่า นอกฤดูท่องเที่ยว (Promotional Season) ซึ่งเป็นช่วงที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ หรือจัดรายการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามามากขึ้น การรวบรวมข้อมูลของนักท่องเที่ยวเหล่านี้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (National Tourism Organization : NTO) ของแต่ละประเทศ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ (Khanchit Website. 2552) [Internet]

ความหมายของนักท่องเที่ยว (Tourist)

นักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นิยามความหมายโดยแยกเป็น

“นักท่องเที่ยว” (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักอาศัยของตนเอง ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใช้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารมาทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน

“นักทัศนาจร” (Excursionist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักอาศัยของตนเอง ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใช้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้ที่โดยสารเรือสำราญทางทะเลที่พักแรมในเรือสำราญจะถูกนับว่าเป็นนักทัศนาจร แต่ผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินจะไม่นับว่าเป็นนักทัศนาจร

นอกจากนี้ยังจะพบคำว่า “ผู้มาเยือน” (Visitor) ซึ่งหมายรวมถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศ โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือนักทัศนาจรก็ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อใด (Nectec Courseware. 2553) [Internet]

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ ทรัพยากรท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะทั่วไป คือ

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ รวมทั้งอากาศและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา ทะเล ป่าไม้ ฯลฯ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่ต้องสูญเสียต้นทุนในการผลิต แต่ทรัพยากรทั้งสองลักษณะต่างก็ต้องมีต้นทุนในการดูแลรักษาเหมือนกัน คุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจึงต้องได้รับการดูแลรักษาในรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การวางแผนการท่องเที่ยว รวมทั้งการวางมาตรฐานการดูแลรักษาทรัพยากรดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งประาะบางได้

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดความต้องการพื้นฐานของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ผู้คนที่อยู่ในพื้นที่หุบเขาที่มีอากาศหนาว ย่อมไม่มีโอกาสที่จะได้สัมผัสอากาศอันอบอุ่น หรือได้เห็นชายทะเล ความต้องการนี้เองที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายทะเลเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวหลายประเทศ โดยเฉพาะชาวยุโรป ดังจะเห็นได้จากความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวที่ชายหาดเมืองนิซ (Nice) ของประเทศฝรั่งเศสในช่วงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแห่งการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวฝรั่งเศส นอกจากนี้ชาวยุโรปยังนิยมท่องเที่ยวไปยังชายหาดหลายแห่งของสเปน หรือหมู่เกาะแคริบเบียนในอเมริกา รวมทั้งภูเก็ตของประเทศไทยด้วยเช่นกัน

จากตัวอย่างดังกล่าว ทำให้เห็นว่านอกจากชายทะเลจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่เห็นได้เด่นชัด และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้แล้ว ในอีกส่วนหนึ่ง “อากาศ” ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มองไม่เห็น ต้องอาศัยการสัมผัสทางกาย ก็ยังเป็นทรัพยากรธรรมชาติอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน

2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคม และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านบันเทิงและพลัดเพลิน

2.2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คือ วัฒนธรรม วิถีชีวิต หรือเหตุการณ์ที่สืบสานกันมาตั้งแต่อดีต โดยส่วนใหญ่การนำเสนอประวัติศาสตร์ในรูปของทรัพยากรการท่องเที่ยวจะอยู่ในรูปของโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ คือ

1) สงคราม เช่น กำแพงเบอร์ลินที่กั้นระหว่างเบอร์ลินตะวันออกและเบอร์ลินตะวันตก ในเยอรมนี และสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น

2) ศาสนา เช่น บูโรโบโด ในอินโดนีเซีย พุทธคยา ในอินเดีย นครวัด นครธม ในกัมพูชา เป็นต้น

3) ผู้คนที่อาศัยในท้องถิ่น เช่น บ้านวิลเลียม เชคสเปียร์ ในอังกฤษ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น

4) ชนชั้นการปกครอง (รัฐบาลหรือพระมหากษัตริย์) เช่น อาคารรัฐสภาของสหรัฐอเมริกาในกรุงวอชิงตัน ดี ซี พระราชวังบัคกิงแฮม ในอังกฤษ พระราชวังบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

2.2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคม แต่ละประเทศต่างก็มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตทางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งที่เป็นรูปธรรม ที่แสดงออกทางด้านลักษณะความเป็นอยู่ของผู้คน ภาษา เทศกาล ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา ศิลปหัตถกรรม การแต่งกาย การละเล่นและการบันเทิงต่างๆ สภาพบ้านเรือน ฯลฯ และที่เป็นนามธรรม ที่แสดงออกทางด้านความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้คือทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งสิ้น เนื่องจากสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่แปลกแตกต่างของนักท่องเที่ยวได้

ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคมยังหมายรวมถึง “อัยาศัยไมตรีและการต้อนรับ” ของผู้คนในท้องถิ่นด้วย นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งของการท่องเที่ยว ทั้งนี้หากนักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกว่าไม่ได้รับการต้อนรับจากคนในท้องถิ่นแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ หรือที่ทัศนใดๆ ก็ไม่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่นั้นต่อไปหรือกลับมาเยือนซ้ำได้ การแสดงออกซึ่งการต้อนรับนักท่องเที่ยวสามารถทำได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ การติดตั้งป้ายต้อนรับนักท่องเที่ยว เช่น ป้าย “Aloha” ซึ่งเป็นภาษาของชาวฮาวาย แปลว่า “สวัสดี” หรือการจัดบริการนำเที่ยวที่มีหลายภาษา เช่น รถนำเที่ยวในกรุงลอนดอน มีการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวหลายภาษาสำหรับนักท่องเที่ยวที่เป็นตลาดหลัก ไม่ว่าจะเป็นภาษาอิตาเลียน ฝรั่งเศส เยอรมัน หรือญี่ปุ่น

สำหรับประเทศไทยก็ประสบความสำเร็จในการใช้ “อัยาศัยไมตรีและการต้อนรับของผู้นคนในท้องถิ่น” ซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ว่าจะเป็น “ยิ้มสยาม” หรือ “ความเอื้ออาทรในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว” ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่เคยมาประเทศไทยแล้วกลับมาเยือนซ้ำอีกหลายครั้ง

2.2.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านบันเทิงและความเพลิดเพลิน ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ หมายถึง สถานที่หรือกิจกรรมที่สร้างความบันเทิงและความเพลิดเพลินให้แก่นักท่องเที่ยวทุกประเภท อาทิ สวนสาธารณะ สวนสนุก แหล่งบันเทิงยามค่ำคืน โรงละคร โรงภาพยนตร์ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องใช้งบประมาณในการสร้างสูง โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของภาคเอกชน มีเพียงส่วนน้อย เช่น สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ที่เป็นการลงทุนของภาครัฐ

ตัวอย่างของทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น ดิสนีย์เวิลด์ สวนสยาม ซาฟารีเวิลด์ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว สวนสัตว์ดุสิต คลับ ดิสโก้เธค การแสดงโชว์ทิฟฟานี ฯลฯ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีการเสื่อมสลายได้ตามกาลเวลา สภาพดินฟ้าอากาศ การทำลายของมนุษย์ และการขาดการดูแลเอาใจใส่ จึงต้องการการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ตลอดจนการดูแลรักษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลให้การท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าต่อไป (Khanchit Website, 2552) [Internet]

ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนทัศนคติที่กว้างขวางในแง่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวเปรียบเสมือน “สินค้า” และเป็นสินค้าที่สามารถดึงดูด “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาซื้อถึงที่ตั้งของสินค้าได้อีกด้วย

ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถจำแนกได้ตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประการดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สภาพทางกายภาพของธรรมชาติที่มีความสวยงามหรือน่าสนใจต่อการเดินทางไปชม

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่าที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเพื่อประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกทางอดีต และที่ได้สร้างขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีลักษณะเป็นวัตถุ พื้นที่ หรือสิ่งก่อสร้าง แต่มีผลดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว อาทิ อนุสรณ์สถาน เมืองโบราณ ปราสาทหิน พระราชวัง ถ้ำมืองแดง อุทยาน ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ฯลฯ

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และการประพฤติปฏิบัติที่ยึดถือสืบทอดกันต่อมา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Nectec Courseware. 2553) [Internet]

3. ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยตรงเท่านั้น ในระบบเศรษฐกิจคำว่า “การท่องเที่ยว” หมายถึงภาคเศรษฐกิจที่รวมธุรกิจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการผลิตในหลายสาขา ทั้งการผลิตในสายการผลิตเดียวกัน และการผลิตในต่างสายการผลิต นอกจากนั้นสินค้าและบริการที่นักท่องเที่ยวบริโภคอาจเป็นทั้งสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งของนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น หรืออาจเป็นสินค้าหรือบริการเฉพาะที่ผลิตขึ้นมาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นหลักก็ได้

ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประกอบไปด้วย 6 ธุรกิจหลัก คือ

1. ธุรกิจที่พักแรม
2. ธุรกิจนำเที่ยว
3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
4. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก
5. ธุรกิจคมนาคมขนส่ง
6. ธุรกิจนันทนาการ

3.1 ธุรกิจที่พักแรม (Accommodation) มีหลายประเภท เช่น โรงแรม (Hotel) โมเต็ล (Motel) เกสต์เฮาส์ (Guesthouse) รีสอร์ท (Resort) อพาร์ทเมนต์ (Apartment) แมนชั่น (Mansion) คอนโดมิเนียม (Condominium) ที่ตั้งแคมป์ (Camp Ground) บ้านพักรับรองของกรมป่าไม้ บ้านพักตากอากาศ บังกะโล (bungalow) แพ ฯลฯ สถานที่พักจะต้องสะอาด สะดวกสบาย ปลอดภัย และมีราคาที่เหมาะสมกับสภาพที่พักแต่ละประเภท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่พักแรมที่สำคัญที่ควรกล่าวถึง มีดังนี้

1. โรงแรม (Hotel) หมายถึง สถานที่สำหรับนักเดินทาง หรือนักท่องเที่ยวที่มาพัก และมีบริการหลายรูปแบบแก่ผู้มาพัก ขึ้นอยู่กับระดับของการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อาหารและเครื่องดื่ม จัดประชุม จัดเลี้ยง สระว่ายน้ำ ออกกำลังกาย เล่นกีฬา นันทิย และจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น

ประเภทของโรงแรม การจำแนกประเภทของโรงแรมอาจจะกระทำได้หลายวิธี โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เช่น การจำแนกตามระดับ หรือเกรด แม้ว่าธุรกิจโรงแรมจะแพร่หลายทั่วโลก แต่อาจกล่าวได้ว่ายังไม่มีการจัดระดับ โรงแรมที่เป็นมาตรฐานสากลทั่วโลก แต่ละประเทศมีข้อกำหนดของตนเองโดยหลักการพิจารณาจากรูปแบบของโรงแรม ความครบครันของสิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพของการบริการ เช่น ประเทศฝรั่งเศสจัดแบ่งโรงแรมเป็นระดับมาตรฐานโดยแสดงระดับด้วยจำนวนดาว (Star) ซึ่งประกอบด้วย 5 ระดับ ดังนี้

1) โรงแรม 5 ดาว หรือเดอลุกซ์ (Five-Star/Deluxe Hotel) เป็นลักษณะโรงแรมที่ให้บริการสมบูรณ์แบบ และมีราคาสูง โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ห้องพักมีอ่างอาบน้ำส่วนตัว มีภัตตาคารระดับสูง สระว่ายน้ำ สถานที่ออกกำลังกาย และบริการที่ยอดเยี่ยม

2) โรงแรม 4 ดาว หรือระดับหนึ่ง (Four-Star/First Class Hotel) เป็นโรงแรมที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่ามาตรฐาน เช่น ห้องพักส่วนใหญ่มีอ่างอาบน้ำ มีภัตตาคาร และคอกเทลเลาจ์ไว้บริการ

3) โรงแรม 3 ดาว (Three-Star Hotel) เป็นโรงแรมในระดับมาตรฐานเน้นความสะดวกสบายโดยปกติมีบริการอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม

4) โรงแรม 2 ดาว (Two-Star Hotel) เป็นโรงแรมเพื่อการพาณิชย์ หรือนักท่องเที่ยวแบบประหยัด มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงระหว่างชั้น ห้องพักบางห้องมีอ่างอาบน้ำแบบฝักบัว และอาจมีบริการอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม แต่ผู้พักต้องเสียค่าบริการเพิ่ม

5) โรงแรม 1 ดาว เป็นโรงแรมให้บริการห้องพักแบบประหยัด ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างชั้น ไม่มีห้องน้ำหรืออ่างอาบน้ำในห้องพัก และไม่มีการบริการอาหารและเครื่องดื่มภายในโรงแรม

อย่างไรก็ตามการจัดระดับด้วยระบบดาว มีข้อจำกัดอยู่ที่การไม่สามารถวัดคุณภาพที่แท้จริงของการให้บริการได้ ในหลายประเทศ เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย หรือนิวซีแลนด์ จึงมีการนำระบบประกันคุณภาพมาใช้ประกอบกับการจัดระดับระบบดาว

2. โมเต็ล (Motel) เป็นที่พักแรมขนาดเล็กประมาณ 50 ห้อง มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้ถนนหลวงสายหลักระหว่างเมือง และมีบริการที่จอดรถฟรีแก่แขกผู้มาพัก แต่มักไม่มีบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นบริการที่พักแบบประหยัดสำหรับนักเดินทาง หรือนักท่องเที่ยวที่นิยมมากในสหรัฐอเมริกา

3. เกสต์เฮาส์ (Guesthouse) เป็นที่พักที่เจ้าของบ้านแบ่งให้ห้องให้นักท่องเที่ยวเช่าพัก จัดเป็นที่พักขนาดเล็ก ราคาถูก ในประเทศไทยเกสต์เฮาส์ หรือที่บางคนเรียกว่า เรือนแรม ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหรือเมืองท่องเที่ยว เช่น บริเวณถนนข้าวสารในกรุงเทพมหานคร บริการจะมีเพียงห้องเล็กๆ และห้องน้ำรวม เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ออกท่องเที่ยวในเวลากลางวัน และเพียงต้องการที่พักหลับนอนในเวลากลางคืนเท่านั้น ปัจจุบันเกสต์เฮาส์ได้รับการพัฒนามากขึ้น โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักเพิ่มขึ้น เช่น โทรทัศน์ รวมทั้งมีบริการอาหารเช้าด้วย

3.2 ธุรกิจนำเที่ยว นับว่าเป็นอีกองค์ประกอบหลักที่สำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ทำหน้าที่เป็นทูตสันถวไมตรีเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการจัดจำหน่ายตั๋วเดินทาง จัดพาหนะบริการ จัดหาที่พัก และการจัดบริการนำเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ในบางครั้งธุรกิจนำเที่ยวยังทำหน้าที่เป็นผู้บุกเบิกเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ด้วยเช่นกัน

ประเภทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

3.2.1 บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่ (Wholesale Travel Agent) ทำหน้าที่จัดโปรแกรมนำเที่ยว

ประเภทเหมารวม (Package Tour) เพื่อขายให้แก่บุคคลทั่วไป โดยผ่านเครือข่ายตัวแทนบริษัทท่องเที่ยว หรือสายการบิน ซึ่งบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวประเภทนี้อาจจะไม่ได้ติดต่อกับผู้ที่ต้องการท่องเที่ยวโดยตรง และอาจจะไม่ได้ดำเนินการพาเที่ยวโดยตรง แต่จะมอบให้บริษัทนำเที่ยว (Tour Operator) เป็นผู้จัดการ หรือมอบให้บริษัทที่รับช่วงพาเที่ยว (Land Arrangement) ในสถานที่ท่องเที่ยวที่นั้นเป็นผู้ดำเนินการ บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวดังกล่าวจะดำเนินการออกแบบโปรแกรมที่จะขายในลักษณะโปรแกรมเหมารวม (Package Tour) และจะหาบริษัทรับช่วงในสถานที่ท่องเที่ยวเป็นผู้ดำเนินการ โดยบริษัทมักจะจัดการเฉพาะโปรแกรมเดินทาง และสายการบินไปกลับยังสถานที่ท่องเที่ยวเท่านั้น

บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่ดังกล่าวมักจะพัฒนาขึ้นในประเทศซึ่งมีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เช่น ในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น เป็นต้น บริษัทเหล่านี้มักจะเป็นบริษัทในเครือของบริษัทสายการบิน หรือเครือโรงแรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะทำให้การโฆษณาขายโปรแกรมเหมารวม โดยใช้สื่อทางโทรทัศน์ และมีสาขาครอบคลุมพื้นที่ขายเป็นบริเวณกว้าง บริษัทเหล่านี้จึงมีบทบาทสำคัญในการส่งนักท่องเที่ยวเข้าสู่ภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก

3.2.2 บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อย (Retail Travel Agent) มีหน้าที่ขายบริการการเดินทางท่องเที่ยว โดยตรงให้แก่ผู้ที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยว โดยเป็นตัวแทนของสายการบิน บริษัทเรือ บริษัทรถโดยสาร โรงแรม รถเช่า หรือบางครั้งก็เป็นตัวแทนของบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่

โดยทั่วไปบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อยเหล่านี้มักจะเป็นสาขาของบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามก็มีจำนวนมากที่ดำเนินงานอิสระ โดยเข้าร่วมใช้ระบบคอมพิวเตอร์จองตั๋วเครื่องบินและโรงแรม รวมทั้งออกแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ลูกค้าแต่ละราย โดยอาศัยข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน

3.2.3 การจำแนกความแตกต่างระหว่างบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่ (Wholesale Travel Agent) กับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อย (Retail Travel Agent) นั้นค่อนข้างยุ่งยาก โดยทั่วไปลักษณะแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อยจะออกแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวให้แก่ลูกค้าแต่ละราย โดยจัดแจงโปรแกรมเหมารวมการท่องเที่ยว (Package Tour) ให้ตามความต้องการของลูกค้า แต่บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวขนาดใหญ่จะเสนอโปรแกรมเหมารวมมาตรฐาน (Standard Package Tour) ขายในตลาด และมีการโฆษณาในระดับสูงเพื่อให้ได้ลูกค้ามาก

3.2.4 บริษัทท่องเที่ยวลักษณะพิเศษ (Special Intermediaries) ทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่มักจะจัดการประชุมหรือเป็นบริษัทจัดนำเที่ยวเข้ามาเป็นกลุ่ม หรือเป็นบริษัทนายหน้าของรถโดยสาร หรือตัวแทนโรงแรมซึ่งมีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางหรือต่อองค์กรธุรกิจในตลาดท่องเที่ยว ซึ่งนายหน้าเหล่านี้จะรับค่าจัดการจากการดำเนินการ บริษัทเหล่านี้ได้แก่บริษัทจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Company) บริษัทจัดหารถโดยสาร (Motor - Coach Brokers) และบริษัทจัดประชุม (Meeting and Convention Planner and Destination Planners)

3.3 ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) อาหารและเครื่องดื่มจัดเป็นสินค้าบริโภคพื้นฐานซึ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลัก สิ่งสำคัญของธุรกิจประเภทนี้ คือ การบริการที่คำนึงถึงคุณภาพ อาหารที่สะอาด ถูกหลักอนามัย และราคาเหมาะสมกับคุณภาพ

ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก คือ

1) ภัตตาคาร หรือร้านอาหารเดี่ยว หรืออาหารเฉพาะอย่าง (Stand - Alone restaurant) เป็นธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นที่รู้จักกันดี และมีจำนวนมาก ได้แก่ ภัตตาคารหรือร้านอาหาร โดยทั่วไปซึ่งมีหลายขนาด และหลายลักษณะของการให้บริการ เช่น ภัตตาคารเกอร์เมต์หรือชั้นดี ภัตตาคารอาหารจีน อิตาลี ฝรั่งเศส ตะวันออกกลาง ญี่ปุ่น โชคชัยเสติกเฮาส์ ในประเทศไทย ภัตตาคารแบบครอบครัว ภัตตาคารฮาร์ดร็อกคาเฟ่ (Hardrock Cafe) ภัตตาคารแพลนเน็ต ฮอลลีวู้ด (Planet Hollywood) ภัตตาคารแบบบุฟเฟต์ ภัตตาคารจานด่วนหรือฟาสต์ฟู้ดแบบบริการตนเอง ศูนย์อาหาร เป็นต้น

2) ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรมอาจครอบคลุมตั้งแต่ ตู้อาหารอัตโนมัติ (Vending Machine) จนถึงภัตตาคารประเภทต่างๆ

ที่ทำให้บริการภายในโรงแรม ภัตตาคารในโรงแรมให้บริการอาหารในรูปแบบและราคาที่แตกต่างกัน โดยมักขึ้นอยู่กับระดับของโรงแรม กล่าวคือ โรงแรมที่มีระดับมาตรฐานสูง มักให้บริการอาหารและเครื่องดื่มที่พิเศษและราคาแพง รูปแบบการให้บริการอาหารและเครื่องดื่มภายในโรงแรมที่ควรกล่าวถึง คือ

2.2.1 ห้องอาหาร (Dining Room) ภายในโรงแรมอาจมีลักษณะตั้งแต่ ภัตตาคารแบบครอบครัวจนถึงภัตตาคารชั้นดีหรือภัตตาคารเกอร์เมต์ โดยประเภทของภัตตาคารมักมีความสัมพันธ์กับขนาดและระดับของโรงแรม โรงแรมหรูหรมักจะมีห้องอาหารที่เป็นภัตตาคารชั้นดี ห้องอาหารนานาชาติ ห้องอาหารเบนูเฟต์ ตลอดจนห้องอาหารแบบสะดวกรวดเร็ว ภัตตาคารในโรงแรมนับเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ให้แก่โรงแรม และกลายเป็นคู่แข่งสำคัญต่อภัตตาคารและร้านอาหารเดี่ยวทั่วไป เพราะโรงแรมมักลงทุนสูงในเรื่องการตกแต่งอย่างหรูหราโอ้อ่า มีการบริการที่ประทับใจ และมีการดำเนินงานที่เป็นระบบ

2.2.2 บริการอาหารในห้องพัก (Room Service) โรงแรมขนาดใหญ่ที่ให้บริการครบวงจรมักมีบริการอาหารส่งถึงห้องพัก ตลอด 24 ชั่วโมง โดยจัดวางรายการอาหารไว้ในห้องพัก ซึ่งประกอบด้วย อาหารเช้า อาหารกลางวัน และอาหารค่ำ ราคาอาหารมักจะสูงกว่าปกติ เพราะคิดรวมค่าบริการส่งถึงที่ โรงแรมขนาดกลางอาจให้บริการอาหารในห้องพักเป็นเพียงช่วงเวลา เพื่อลดค่าใช้จ่าย

2.2.3 เลานจ์และบาร์ (Lounge/ Bar) โรงแรมขนาดใหญ่นอกจากมีพื้นที่บริเวณล็อบบี้เป็นที่นั่งพัก สำหรับบุคคลทั่วไปแล้ว ยังมีพื้นที่เป็นเลานจ์ไว้ให้บริการอาหารเบา ของหวาน เครื่องดื่ม ตลอดจนชาและกาแฟให้แก่แขกผู้มาพักและประชาชนทั่วไป หรือจัดบริเวณหนึ่งในโรงแรมเป็นบาร์ที่ให้บริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หลากชนิด ทั้งเลานจ์และบาร์มักจัดให้มีดนตรีหรือเพลงประกอบบรรยากาศด้วย

2.2.4 บริการจัดเลี้ยงหรือจัดอาหาร (Banquet and Catering) โรงแรมทั่วไปมักมีฝ่ายจัดเลี้ยงดูแลรับผิดชอบการจัดงาน หรือจัดเลี้ยงในห้อง โถงหรือห้องจัดเลี้ยงทั้งภายในและภายนอกโรงแรม การจัดเลี้ยงอาจเป็นเพียงการจัดอาหารว่างสำหรับผู้มาร่วมประชุม จนถึงการจัดเลี้ยงขนาดใหญ่แบบมีพิธีการ เช่น การจัดงานแต่งงาน การจัดประชุม การจัดงานแนะนำสินค้า เป็นต้น

3) ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในสถานประกอบการต่างๆ ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่มจัดเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกของธุรกิจอื่นๆ ที่จำเป็นต้องจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มไว้ให้แก่ลูกค้า เช่น อาหารและเครื่องดื่มในศูนย์การค้า หรือห้างสรรพสินค้า เพื่อลูกค้าระหว่างการซื้อขายสินค้าโดยไม่ต้องออกไปจากห้องหรือศูนย์การค้าเพื่อรับประทานอาหาร ช่วยอำนวยความสะดวกแก่สถานีขนส่ง สถานีรถไฟ สนามบิน และรวมทั้งบริการอาหารและเครื่องดื่มตามสโมสรต่างๆ ที่สมาชิกหรือแขกเข้าไปใช้บริการเพื่อสังสรรค์หรือออกกำลังกาย เช่น ราชกรีฑาสโมสร สโมสรเรือใบ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในระหว่างการเดินทาง เป็นการให้บริการแก่ผู้โดยสารบนเครื่องบิน รถไฟ รถทัวร์และเรือ ที่ผู้จัดเตรียมอาหาร (Caterer) ต้องให้บริการตรงเวลา และจัดส่งอาหารไปที่พาหนะที่ใช้เดินทางอย่างเป็นระบบ และมีความเชี่ยวชาญในการจัดเตรียมอาหารในลักษณะที่สามารถให้บริการเป็นรายคนได้สะดวก เนื่องจากพาหนะในการเดินทางมีเนื้อที่และเวลาที่จำกัดในการให้บริการ

3.4 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก นักท่องเที่ยวมักมีความต้องการที่จะใช้สินค้าอุปโภคบริโภคในระหว่างการเดินทางเสมอ ไม่ว่าจะเป็นของใช้ส่วนตัว พิล์ม หรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการเดินทาง โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวซื้อได้จากร้านค้าปลีกในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งให้บริการแก่คนในท้องถิ่นอยู่แล้ว ส่วนร้านขายสินค้าที่ระลึกนั้น เป็นร้านค้าที่ตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์หลักในการขายของให้แก่นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ซึ่งมักจะพบในบางพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีสินค้าที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่นั้นๆ และเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวมักซื้อเป็นของฝาก หรือซื้อไว้เพื่อเป็นสิ่งเตือนให้ตนเองระลึกว่า ครั้งหนึ่งได้เคยมาเยือนสถานที่แห่งนั้นแล้ว ในหลายประเทศได้นำเอาสินค้าของที่ระลึกมาเป็นจุดขายในการท่องเที่ยว โดยพยายามแข่งขันกันจัดเทศกาลลดราคาสินค้าเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ตัวอย่างประเทศในเอเชียที่มีจุดเด่นด้านสินค้าที่มีราคาถูก และสามารถใช้จ่ายยุทธวิธีนี้ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก คือ สิงคโปร์ ฮองกง รวมทั้งประเทศไทย

3.5 ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายคนจากท้องถิ่นหนึ่งไปยังท้องถิ่นอื่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจคมนาคมขนส่งจึงเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต้องการทั้งภายในและระหว่างประเทศควบคู่กับการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ย่อมต้องส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น เช่น ในกรณีของหมู่เกาะซีเชลล์ ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ได้รับความนิยมจากชาวยุโรป ภายหลังจากการก่อสร้างสนามบินนานาชาติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ได้รับความนิยมจากชาวยุโรปที่ค่อนข้างดีแต่เพียงการคมนาคมทางน้ำเท่านั้น

ดังนั้นการพัฒนาระบบการขนส่งก็นับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกัน โดยทั่วไประบบการขนส่งจะเกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้า และการขนส่งผู้โดยสาร แต่การขนส่งที่นับว่ามีอิทธิพลทางตรงต่อการท่องเที่ยว คือ การขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการขนส่ง 3 ประเภท คือ การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ

3.5.1 การขนส่งทางอากาศ ในด้านการท่องเที่ยว การขนส่งทางอากาศมีองค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ

1) สนามบิน โดยส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐบาล เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทย หรือการดำเนินงานร่วมระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลท้องถิ่น เช่น ประเทศเยอรมนี หรือรัฐบาลท้องถิ่นร่วมบริหารกับเอกชน เช่น ที่มิลาน ประเทศอิตาลี

2) สายการบิน ซึ่งมีการให้บริการแตกต่างกัน คือ

ก. สายการบินที่บินแบบเที่ยวบินประจำ (Schedule Flight) คือ สายการบินที่ให้บริการในเส้นทางที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล โดยกำหนดเที่ยวบินและเวลาบินเอาไว้เป็นตารางบินประจำแน่นอนในแต่ละปี

ข. สายการบินที่บินแบบเช่าเหมาลำ (Charter Flight หรือ Non – Schedule Flight) คือ สายการบินที่บินแบบไม่ประจำ โดยเป็นการเช่าเหมาลำ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งติดต่อให้บริษัทนำเที่ยวเป็นคนกลางในการดำเนินการเช่าเหมาเที่ยวบินจากบริษัทที่ให้บริการเครื่องบิน

ค. สายการบินที่ให้บริการแบบเช่าส่วนตัว (Air Taxi Flight) คือ การให้บริการเช่าเฮลิคอปเตอร์ หรือเครื่องบินเล็กที่จุคนได้ระหว่าง 4-18 คน นักธุรกิจนิยมใช้บริการนี้ เพราะสะดวกเรื่องเวลาออกเดินทาง และสามารถลงจอดได้ในสนามบินแคบๆ ตามพื้นที่ หรือ โรงงานต่างๆ ได้ ลักษณะการบินลักษณะนี้เป็นที่นิยมใช้บริการมากในยุโรป เช่น เส้นทางธุรกิจตอนกลางวัน ลอนดอน-ปารีส-บรัสเซลส์-อัมสเตอร์ดัม-ลอนดอน ทั้งนี้เฉพาะในประเทศอังกฤษ มีเครื่องบินที่ให้บริการแบบนี้ 350 ลำ ในยุโรปตะวันตก 1,300 ลำ

3.5.2 การขนส่งทางบก ประกอบด้วยการขนส่ง 2 ลักษณะ คือ

1) การขนส่งทางถนน นับว่ามีบทบาทที่สำคัญมากต่อการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ทั้งการขนส่งด้วยรถโดยสารสาธารณะ และด้วยรถยนต์ส่วนตัว การเดินทางในลักษณะนี้มีลักษณะเด่น คือ การได้เห็นทิวทัศน์สองข้างทาง และสามารถแวะเที่ยวตามจุดที่ต้องการได้

2) การขนส่งทางรถไฟ การเดินทางท่องเที่ยวด้วยรถไฟเป็นอีกหนทางเลือกหนึ่งที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่ต้องการความปลอดภัยและตรงเวลา ในบางประเทศที่มีระบบรถไฟที่ดี การเดินทางด้วยรถไฟสามารถนำมาเป็นจุดขายเส้นทางท่องเที่ยวที่สำคัญได้ เช่น รถไฟใต้ดินในประเทศอังกฤษที่มีเส้นทางเชื่อม โยงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกรุงลอนดอน นอกจากนี้ผู้ประกอบการรถไฟซึ่งส่วนใหญ่คือหน่วยงานของรัฐ ก็อาจจัดรายการนำเที่ยวทางรถไฟให้แก่นักท่องเที่ยวเอง เช่น รายการนำเที่ยวน้ำตกไทโรลโค่น้อย จังหวัดกาญจนบุรี ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น

3.5.3 การขนส่งทางน้ำ เป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทาง โดยเป็นการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ/ทางทะเล ทั้งในรูปแบบของการโดยสารสาธารณะ การเช่าเหมา และการซื้อรายการนำเที่ยวในบางประเทศ การท่องเที่ยวโดยการล่องเรือไปตามลำน้ำเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมและขึ้นชื่อ เช่น การนั่งเรือคอนโดลาในประเทศอิตาลี การล่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่น้ำแควในภาคอังกฤษ การล่องแม่น้ำเจ้าพระยาจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การล่องเรือสู่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การล่องเรือพายชมตลาดน้ำดำเนินสะดวกที่จังหวัดราชบุรี เป็นต้น

การให้บริการขนส่งทางน้ำที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ

1) เรือท่องเที่ยวทางแม่น้ำ ลำคลอง มีลักษณะการบริการหลายประเภท ตั้งแต่เรือขนาดเล็กที่ให้บริการเที่ยวตามแม่น้ำ ลำคลอง เรือข้ามฟาก เรือขนานยนต์เพื่อใช้ขนส่งรถยนต์ ไปจนกระทั่งถึงเรือขนาดใหญ่ที่มีบริการอาหารยามค่ำคืน

2) เรือท่องเที่ยวทางทะเล มีหลายขนาด และมีลักษณะการบริการหลายประเภท ตั้งแต่เรือประมงขนาดเล็กที่ปรับเปลี่ยนมาใช้ขนส่งนักท่องเที่ยวไปเกาะต่างๆ เรือเร็ว ไปจนกระทั่งถึงเรือสำราญขนาดใหญ่ (Cruise) ที่มีบริการที่พัก อาหารและความบันเทิงครบครัน

ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวทั่วโลกส่วนใหญ่จะนิยมใช้การขนส่งทางอากาศมากที่สุด เนื่องจากรวดเร็ว ประหยัดเวลา เป็นเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางระยะไกล โดยเฉพาะการเดินทางระหว่างประเทศ ในขณะที่การเดินทางทางถนนก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมใช้ในสัดส่วนใกล้เคียงกับการเดินทางทางอากาศ ส่วนการเดินทางทางน้ำ และทางรถไฟยังเป็นที่นิยมต่ำกว่ามาก

สำหรับในด้านสถานประกอบการของภาครัฐ ได้แยกสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขนส่งผู้โดยสารออกมาจากผู้ประกอบการภาคเอกชน รวมสถานประกอบการดังกล่าวจำนวนทั้งสิ้น 4 แห่ง คือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย บริษัทขนส่ง จำกัด และบริษัท การบินไทย จำกัด

3.6 ธุรกิจนันทนาการ คือ การประกอบธุรกิจที่สร้างความสนุกสนานและความเพลิดเพลินให้แก่นักท่องเที่ยว ประกอบด้วยธุรกิจหลัก 3 ประเภท คือ

3.6.1 ธุรกิจสวนสนุกที่มีเครื่องเล่นต่างๆ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวผ่อนคลายและ
ตื่นเต้น

3.6.2 ธุรกิจบันเทิงของสถานบันเทิงต่างๆ เช่น ไนท์คลับ บาร์ คาราโอเกะ ดิสโก้เธค ฟับ โรงภาพยนตร์ โรงละคร

3.6.3 ธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

ในบางครั้งธุรกิจนันทนาการได้รวมเอาพิพิธภัณฑ์ อุทยานประวัติศาสตร์ สวนสัตว์ เข้าไปด้วย เนื่องจากเป็นสถานประกอบการที่สามารถให้ทั้งความบันเทิงเพลิดเพลิน และให้ความรู้ในขณะเดียวกัน (Khanchit Website. 2552) [Internet]

องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งมีลักษณะของกระบวนการผลิต เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมทั่วไป มีดังนี้

1. โรงงาน ได้แก่ อาณาบริเวณที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน เป็นบริเวณที่เข้าถึงได้ไม่ยาก มีสถานที่พักและบริการที่สะดวกพอสมควรสำหรับการพักอยู่ชั่วคราว
2. วัตถุดิบ ได้แก่ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจมาชม
3. การลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ มีการลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น
4. การใช้แรงงานเพื่อสร้างสาธารณูปโภค การผลิตสินค้าและบริการ
5. ผลผลิต ได้แก่ บริการของธุรกิจที่ประกอบกับเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น โรงแรม กภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

6. การส่งเสริมการขาย มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ผลผลิตเป็นที่รู้จักแพร่หลายมีการรณรงค์ให้เกิดความต้องการซื้อผลผลิตเหล่านี้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เปรียบอุตสาหกรรมอื่นๆ ตรงที่วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะไม่สิ้นเปลืองสูญหาย หากมีการควบคุมป้องกันด้วยการวางแผนพัฒนาอย่างมีระบบ อีกทั้งยังไม่ต้องลงทุนด้านการขนส่งเพื่อนำผลผลิตออกไปขาย แต่ผู้ซื้อจะเดินทางมาซื้อถึงที่ จึงกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ลงทุนไม่มากแต่ผลตอบแทนสูงและในระยะสั้น

จากการเปรียบเทียบให้เห็นถึงกระบวนการผลิตจะเห็นว่า ผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ บริการซึ่งลูกค้าจะเลือกซื้อตามความพึงพอใจ ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ลูกค้าเกิดความพอใจและตัดสินใจเลือกซื้อบริการมีดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว หรือทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณี ที่สามารถดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน
2. การคมนาคม เมื่อผู้ซื้อเดินทางมาซื้อบริการถึงที่ผลิต การคมนาคมขนส่ง ทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศต้องสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ทั้ง 3 ทาง คือ ทางบกมีถนนที่พาหนะต่างๆ ผ่านเข้าออกได้สะดวกหรือมีบริการรถไฟ ทางน้ำมีท่าเทียบเรือและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ ทางอากาศมีทางอากาศยานทันสมัย มีสายการบินมาลงมาก
3. พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร มีการผ่อนคลายเป็นระเบียบพิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็วมีบริการให้ข่าวสาร บริการจองที่พัก บริการขนส่งที่พัก เป็นต้น
4. ที่พัก มีโรงแรมระดับต่างๆ ให้เลือก มีอัตราค่าที่พักเหมาะสมกับคุณภาพ สะอาด และมีบริการตามมาตรฐานสากล
5. ร้านอาหาร นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้ว จะต้องถูกสุขลักษณะมีบริการที่สุภาพและมีการกำหนดราคาอาหารให้แน่นอน

6. บริการนำเที่ยว มีบริการจัดนำเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยมีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีอ็อกซี่ไมตรี และมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว
7. สินค้าที่ระลึก จะต้องมีคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม
8. การโฆษณาเผยแพร่ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นกรรมวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของเราเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จะต้องดำเนินการควบคู่กัน 2 ประการ คือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการกับการดำเนินงานการตลาด ซึ่งหากจะเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมผลิตอื่นๆ ให้เห็นได้ชัดคือ การพัฒนาตัวสินค้าให้มีคุณภาพสมราคา ซึ่งจะต้องทำพร้อมๆ กัน การโฆษณาสินค้าให้เป็นที่รู้จักผู้ซื้อนั่นเอง การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ก่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากที่สุด จึงต้องมีการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางและมาตรการดำเนินการที่จะทำให้การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ทั้งในด้านการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการส่งเสริมการตลาดที่มีระบบและการประกอบธุรกิจที่มีระเบียบมีความเป็นธรรม (วัดพระพุทธรูป, 2547) [Internet]

2.1.3 ประเภทของการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรมเช่น สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงรวมถึงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ
2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ
3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวและเยี่ยมชมสถานที่แสดงถึงความเป็นวัฒนธรรม เช่น การชมสถาน โบราณวัตถุ โบราณสถาน ปราสาท พระราชวัง วัด ประเพณี รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย
4. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คือ การรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ โดยมีกิจกรรมเพื่อการรักษาสุขภาพเป็นกิจกรรมสำคัญของการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวสปา เป็นต้น
5. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เช่นการเดินทางไปเยี่ยมเยียนลูกค้า หรือ ดูผลงานและได้ไปท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้นๆ ประมาณ 1-2 วัน (วิกิพีเดีย, 2553) [Internet]

2.1.4 บทบาทของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก
2. รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลทวีผลในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่า 2 เท่าตัว
3. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ มีการสร้างงานสร้างอาชีพ และยังเป็น การกระจายรายได้อย่างแท้จริง
4. ในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก ตลอดจนการให้บริการในท้องถิ่นนั้นๆ
5. การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ตลอดเวลาสุดแล้วแต่ความเหมาะสม และความสามารถของผู้ขาย
6. การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรหมุนเวียนภายในประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงาน ส่งผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปของภาษีอากรประเภทต่างๆ

2.1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยภายใน

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งหมายถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรม ประเพณี ที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ

 - 1.1 ประเภทธรรมชาติ มีความสวยงามตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ เขตรักษาพันธุ์สัตว์อุทยานแห่งชาติ
 - 1.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา ได้แก่ โบราณสถาน พิพิธภัณฑสถาน
 - 1.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม รูปแบบในลักษณะพิธี งาน ประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต
2. ความปลอดภัย นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นสำคัญ
3. โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกหลัก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ โดยสาร ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย
4. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การคมนาคม พืชการ เข้าเมืองและบริการข่าวสาร ที่พัก ร้านอาหาร บริการนำเที่ยว

5. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การคมนาคม พืชกร เข้าเมืองและบริการข่าวสาร ที่พัก ร้านอาหาร บริการนำเที่ยว
6. การโฆษณา การเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์
7. ภาพลักษณ์ของประเทศ ประเทศไทยอุดมด้วยมรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

ปัจจัยภายนอก

1. สภาพเศรษฐกิจและการเมืองของโลก สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ การเดินทางท่องเที่ยวจะอ่อนตัวลง
2. ความนิยมในการท่องเที่ยว
3. การขยายเส้นทางคมนาคม เช่น ท่าอากาศยานเครื่องบิน ส่งผลให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยและประหยัด
4. การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง การท่องเที่ยวจึงมีบทบาทมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนอย่างยิ่ง

2.1.6 ประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับจากการท่องเที่ยว

การสร้างงานสร้างอาชีพ โดยจะแยกลักษณะงานออกเป็น 2 ลักษณะ

1. งานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม บริษัทนำเที่ยว สายการบิน มัคคุเทศน์ ภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ การประกอบการขนส่งผู้โดยสาร นอกจากนั้นยังมีงานที่เห็นได้ชัดมาก คือการผลิตสินค้าของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง เช่น การทอผ้า เครื่องจักสาน เครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น
2. งานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางอ้อม ได้แก่ งานด้านการก่อสร้าง เช่น อาคารที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้า งานด้านกิจกรรม เช่น ปลูกผัก เลี้ยงไก่ขายให้โรงแรม เป็นต้น

การกระจายรายได้

เมื่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ก็ต้องใช้จ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในประเทศ ค่าใช้จ่ายบันเทิง ซื้องาน และอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดการหมุนเวียนให้ท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอันจะเป็นผลต่อเนื่องไปถึงความอยู่ดีกินดี และยกมาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้นได้

การพัฒนาสาธารณูปโภค

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีบทบาทต่อการลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ซึ่งจะสร้างความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น

ดังจะเห็นได้ว่า ตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ นอกจากจะต้องมีความสวยงามตามธรรมชาติมีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์แล้ว ยังจะต้องมีความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีน้ำสะอาดใช้ สามารถใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าได้บ้างพอสมควร มีบริการติดต่อสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว เหล่านี้เป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวควบคู่ไปกับความงามล้ำค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยว

แม้ว่าการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ส่วนใหญ่แล้วจะจัดให้มีขึ้นโดยมีสาเหตุเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจในสาขาสำคัญอื่นๆ ก็ตามแต่ก็ยังมีอีกหลายกรณีที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการสร้างถนน สนามบินขนาดใหญ่ การสื่อสารโทรคมนาคม การไฟฟ้า การประปา ในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญเติบโต และประชาชนในท้องถิ่นได้รับความสะดวกสบายไปพร้อมๆ กัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

บทบาทหน้าที่

พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

2.1.7 ปัญหาของการท่องเที่ยวและแนวทางแก้ไขปัญหา

- ด้านกายภาพ
- ด้านสังคม
- ด้านวัฒนธรรมประเพณี

(วัดพระพุทธราย. 2547) [Internet]

2.1.8 อันดับประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามาก

อันดับ	ประเทศ	จำนวน (ล้านคน) ปี 2550	จำนวน (ล้านคน) ปี 2549	จำนวน (ล้านคน) ปี 2548
1	ฝรั่งเศส	81.9	78.9	75.9
2	สเปน	59.2	58.2	55.9
3	สหรัฐอเมริกา	56.0	51.0	49.2
4	จีน	54.7	49.9	46.8
5	อิตาลี	43.7	41.1	36.5
6	สหราชอาณาจักร	30.7	30.7	28.0
7	เยอรมนี	24.4	23.5	21.3
8	ยูเครน	23.1	18.9	17.6
9	ตุรกี	22.2	18.9	20.3
10	เม็กซิโก	21.4	21.4	21.9
11	มาเลเซีย	21.0	17.5	16.4
12	ออสเตรเลีย	20.8	20.3	20.0
13	รัสเซีย	ไม่มีข้อมูล	20.2	19.9
14	แคนาดา	17.9	18.3	18.8
15	ฮ่องกง	17.2	15.8	14.8
16	กรีซ	ไม่มีข้อมูล	16.0	14.8
17	โปแลนด์	15.0	15.7	15.2
18	ไทย	14.5	13.9	11.6
19	มาเก๊า	12.9	10.7	9.0
20	โปรตุเกส	12.3	11.3	10.6
21	ซาอุดีอาระเบีย	11.5	8.6	8.0
22	เนเธอร์แลนด์	11.0	10.7	10.0
23	อียิปต์	10.6	8.6	8.2
24	โครเอเชีย	9.3	8.7	8.5
25	แอฟริกาใต้	9.1	8.4	7.4
26	ฮังการี	8.6	9.3	10.0
27	สวิตเซอร์แลนด์	8.4	7.9	7.2
28	ญี่ปุ่น	8.3	7.3	6.7
29	ไอร์แลนด์	7.2	8.0	7.3
30	สิงคโปร์	8.0	7.6	7.1

ตารางที่ 2.1 แสดงข้อมูลจากองค์การการท่องเที่ยวโลก

ที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.9 การกัดเซาะชายฝั่ง (Coastal Erosion)

การกัดเซาะชายฝั่ง (Coastal Erosion) เกิดจากพลังของคลื่น ลม และกระแสน้ำขึ้นลง (Tidal Ranges) ที่ส่งผลกระทบต่อชายฝั่งทำให้มีการสึกกร่อนพังทลายไป และเป็นต้นเหตุของการเกิดรูปร่างลักษณะของชายฝั่งทะเลที่แตกต่างกันไปตามสถานที่ต่างๆ ชายฝั่งที่พบลักษณะการกัดเซาะส่วนมากมักเป็นบริเวณชายฝั่งทะเลน้ำลึก ที่ลักษณะของชายฝั่งมีความลาดชันลงสู่ท้องทะเล ทำให้คลื่นลม และกระแสน้ำสามารถกัดเซาะชายฝั่งได้อย่างรุนแรง

การกัดเซาะจากคลื่น ลม สามารถทำให้ชายฝั่งทะเลเปลี่ยนแปลงเกิดเป็นภูมิประเทศลักษณะต่างๆ (Erosional Landforms) ดังนี้

- หน้าผาชันริมทะเล (Sea Cliff) พบในบริเวณที่ชายฝั่งมีภูเขาหรือเทือกเขาอยู่ติดกับทะเล หรือชายฝั่ง โดยมีการวางตัวของชั้นหินในแนวเอียงเทหรือแนวตั้งฉากกับทะเล คลื่นจะกัดเซาะชายฝั่งทำให้เกิดภูมิประเทศเหมือนหน้าผาชันริมทะเลขึ้น สามารถพบได้บริเวณฝั่งทะเลยุบตัว สำหรับประเทศไทยจะอยู่บริเวณชายฝั่งด้านทะเลอันดามัน

- เว้าทะเล (Sea Notch) เกิดจากการกัดเซาะของคลื่นและการกัดกร่อนละลายของหินบริเวณฐานของหน้าผาชันที่ติดกับทะเลหรือชายฝั่ง จะเห็นเป็นรอยเว้าในแนวระดับซึ่งจะขนานไปกับระดับน้ำทะเลในช่วงเวลาและยุคต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญที่จะใช้ในการวิเคราะห์ระดับน้ำทะเลในอดีตเทียบกับระดับน้ำทะเลในปัจจุบันได้

- โพรงหินชายฝั่ง (Grotto) หรือถ้ำทะเล (Sea Cave) จะเป็นถ้ำที่พบตามบริเวณชายฝั่งทะเล หรือชายฝั่งของเกาะต่างๆ โดยการเกิดถ้ำชนิดนี้จะเกี่ยวข้องกับการกัดเซาะของคลื่นที่หน้าผาชายฝั่งเป็นเวลานานติดต่อกัน จนทำให้เกิดเป็นช่องหรือโพรงเข้าไป ในช่วงแรกอาจเป็นโพรงขนาดเล็ก (grotto) แต่เมื่อได้รับอิทธิพลจากน้ำฝนและน้ำใต้ดินมาช่วยก็กลายเป็นโพรงขนาดใหญ่ หรือเป็นถ้ำ (cave) ที่เราพบในปัจจุบัน

- ถ้ำลอด (Sea Arch) เป็นลักษณะทางธรณีสัณฐานที่มีความสำคัญมากเนื่องจากมีความสวยงาม จึงเป็นที่นิยมของคนในการเข้าไปท่องเที่ยวเนื่องจากมีลักษณะพิเศษคือจะเห็นเป็นโพรงหรือถ้ำที่เปิดทะลุออกสู่ทะเลทั้งสองด้าน โดยถ้ำลอดที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย คือ ถ้ำลอดที่อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา และเขาช่องกระจก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- สะพานหินธรรมชาติ (Natural Bridge) เกิดจากการกระทำของคลื่นและลมที่กัดเซาะแนวหินบริเวณที่ยื่นเข้าไปในทะเล โดยในระยะแรกจะเกิดโพรงหินชายฝั่งขึ้นแต่เนื่องจากการกัดเซาะเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งสองด้าน จนในที่สุดโพรงก็ทะลุถึงกัน ซึ่งหินส่วนที่เหลืออยู่เหนือโพรงที่สามารถวางตัวอยู่ได้โดยไม่ถล่มลงมาจะทำให้มีลักษณะคล้ายสะพานเกิดขึ้น ลักษณะสะพานหินที่สามารถพบได้ในประเทศไทยจะตั้งอยู่ที่เกาะไข่นอก ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล

- เกาะหินโค้ง (Stack) หมายถึง หินหรือโขดหินแนวตั้งที่แยกโคดออกมาห่างจากแผ่นดินหรือเกาะที่อยู่ใกล้เคียง จะเกิดได้จากการที่หน้าผาหินยื่นเกินออกไปในทะเล คลื่นและลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กีดเซาะบริเวณส่วนเชื่อมต่อซึ่งไม่แข็งแรงเป็นเวลานาน จนในที่สุดส่วนที่เชื่อมต่อเกิดการพังทลาย จมลงไปในน้ำ เหลือเพียงโขดหินที่ตั้งโดดเด่นแยกออกมาต่างหาก โดยในอดีตส่วนที่เคยเชื่อมต่อนั้นอาจเป็นแนวหิน สะพานหินธรรมชาติ หรือถ้ำลอดขนาดใหญ่ก็ได้ แต่เพราะน้ำหนักของหินส่วนบนที่เชื่อมต่ออยู่มีมากกว่าจะสามารถคงอยู่ได้จึงเกิดความไม่สมดุล ในตอนท้ายจึงเกิดการหักพังหรือยุบถล่มลงจมอยู่ใต้น้ำ เราจะพบลักษณะเกาะหิน โด่งในประเทศไทยได้ที่ เขาตะปูในอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา (วิกิพีเดีย. 2553) [Internet]

2.2 นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้อง

เมืองและการท่องเที่ยว

“เมือง” หรือคำภาษาอังกฤษว่า Urban อาจให้คำจำกัดความออกไปได้แตกต่างกันซึ่งถ้ามองในด้านประวัติศาสตร์ ด้านการบริหาร ด้านมนุษย์วิทยาและภูมิศาสตร์ ฯลฯ ในปัจจุบันนิยามกันเป็นสากลที่จะกำหนดความเป็นเมือง ขึ้นมาจากขนาดของประชากรและสภาพของการพัฒนา สำหรับประเทศไทยนั้นคำว่า “เมือง” มีความหมายกว้างขวางมาก เช่น เมืองไทย หมายถึงบริเวณรวมทั้งประเทศ หรือบางทีก็หมายถึงชุมชน ที่อยู่ในเขตที่ตั้งศาลากลางจังหวัดก็มี สำหรับคำว่า “เมือง” ที่ใช้ประกอบกับคำว่า “เทศบาล” เป็น “เทศบาลเมือง” ในพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 มีความหมายละเอียดไปถึงเฉพาะบริเวณชุมชนในเขตเทศบาลที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือชุมชนตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไปและอยู่ไม่ต่ำกว่าคนต่อตารางกิโลเมตร

จากการให้คำจำกัดความของคำว่า “เมือง” ในทัศนะต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า “เมือง” เป็นที่รวมของคนหรือของกิจกรรม เป็นบริเวณที่เจริญแล้ว มีความหนาแน่นของประชากรพอสมควรและมีอาคารบ้านเรือนหนาแน่นพอสมควร

2.2.1 ประเภทของเมือง

เมื่อพิจารณาในแง่การท่องเที่ยวอาจแบ่งเมืองตามลักษณะเด่นออกได้เป็น 3 แบบ คือ

1. เมืองธรรมชาติ แยกออกเป็นเมืองชายทะเลและเมืองภูเขา
2. เมืองประวัติศาสตร์ ได้แก่ เมืองที่เคยมีความสำคัญในอดีตเมืองที่มีร่องรอยความเจริญรุ่งเรืองในอดีต มีแหล่งที่ตั้งของโบราณสถาน หรือ ศาสนสถานที่สำคัญ
3. เมืองศิลปวัฒนธรรมประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ เมืองที่มีลักษณะเด่น เป็นพิเศษอันเนื่องมาจากศิลปท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีวิถีชีวิตความเป็นอยู่

นอกจากการแบ่งประเภทดังกล่าวแล้วนั้น เมืองยังอาจจำแนกออกเป็นลักษณะต่างๆ ที่มีต่อการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

1. เมืองที่เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นเมืองที่มีแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งคุณสมบัตินี้จะเป็นสิ่งบ่งชี้และกำหนดให้เมือง มีความสำคัญอย่างมากในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวโดยตรง
2. เมืองที่เป็นเมืองบริการ เมืองประเภทนี้อาจจะมีหรือไม่มีแหล่งท่องเที่ยวเลย แต่จะอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยแหล่งท่องเที่ยวนั้นไม่สามารถรองรับ หรือให้บริการกับนักท่องเที่ยวได้ดีพอ
3. เมืองที่เป็นจุดแวะพัก จะพบว่าเส้นทางท่องเที่ยวที่มีระยะไกล จำเป็นจะต้องมีจุดแวะพักระหว่างทางสำหรับนักท่องเที่ยว เมืองลักษณะนี้อาจจะมีหรือไม่มีแหล่งท่องเที่ยวก็ได้ ยกเว้นในกรณีที่เป็นเมืองที่เป็นจุดแวะพักที่แหล่งท่องเที่ยวอยู่ด้วยก็จะทำให้ นักท่องเที่ยวใช้เวลาในเมืองที่เป็นจุดแวะพักมากขึ้น
4. เมืองที่เป็นทางผ่าน ในกรณีนี้เมืองจะมีลักษณะเป็นทางผ่านของการท่องเที่ยวเท่านั้น

2.2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิทัศน์เมือง

1. องค์ประกอบหลักของเมืองที่มองเห็นได้

ในเมืองแต่ละเมืองมีองค์ประกอบหลักที่มองเห็นได้ และเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำเมืองให้ดูสวยงามมีความน่าประทับใจทั้งต่อนักท่องเที่ยวและผู้อาศัย ดังนี้

1.1 ธรรมชาติ ได้แก่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติที่ยังคงอยู่ในเมือง เช่น แม่น้ำ คลอง บึง ภูเขา พรุ ป่าละเมาะ เป็นต้น ทำให้ชาวเมืองได้มีโอกาสชื่นชมกับธรรมชาตินอกเหนือจากการใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางอาคาร และถนนหนทางของชีวิตเมือง เป็นส่วนที่ช่วยให้เมืองมีบรรยากาศผ่อนคลาย และมีลักษณะเฉพาะที่ดึงดูดใจ

1.2 อาคารและส่วนประกอบอาคาร ได้แก่ บ้าน อาคาร ตึกแถว อนุสาวรีย์ รวมถึงส่วนประกอบ เช่น บ้าย กันสาด ลานทางเข้าอาคาร

1.3. ที่เว้นว่างต่างๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ลานอเนกประสงค์ของเมือง ลานเชื่อมระหว่างอาคาร

1.4 ถนน ทางเดิน ทางสัญจรต่างๆ ได้แก่ ถนน ทางเท้า ทางจักรยาน ทางรถไฟ รวมถึงแม่น้ำ ลำคลองที่ใช้ในการสัญจร นับเป็นส่วนประกอบของเมืองที่เชื่อมโยงส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน

1.5 มนุษย์และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ ชาวเมืองที่อยู่อาศัยในเมือง เป็นส่วนประกอบ ที่ทำให้เมืองมีชีวิตชีวาที่มีการเคลื่อนไหว บางกิจกรรมทำให้ผู้มาเยี่ยมชมเมืองนั้นเกิดความน่าสนใจที่จะเข้าไปสัมผัส และเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ด้วย กิจกรรมนี้มีได้หมายถึงเฉพาะงานเทศกาลพิเศษ แต่หมายถึงกิจกรรมประจำวันของชาวเมืองด้วย เช่น กิจกรรมค้าขาย กิจกรรมพักผ่อนการรอรถประจำทาง เสียงหัวเราะ การพูดคุย เป็นต้น

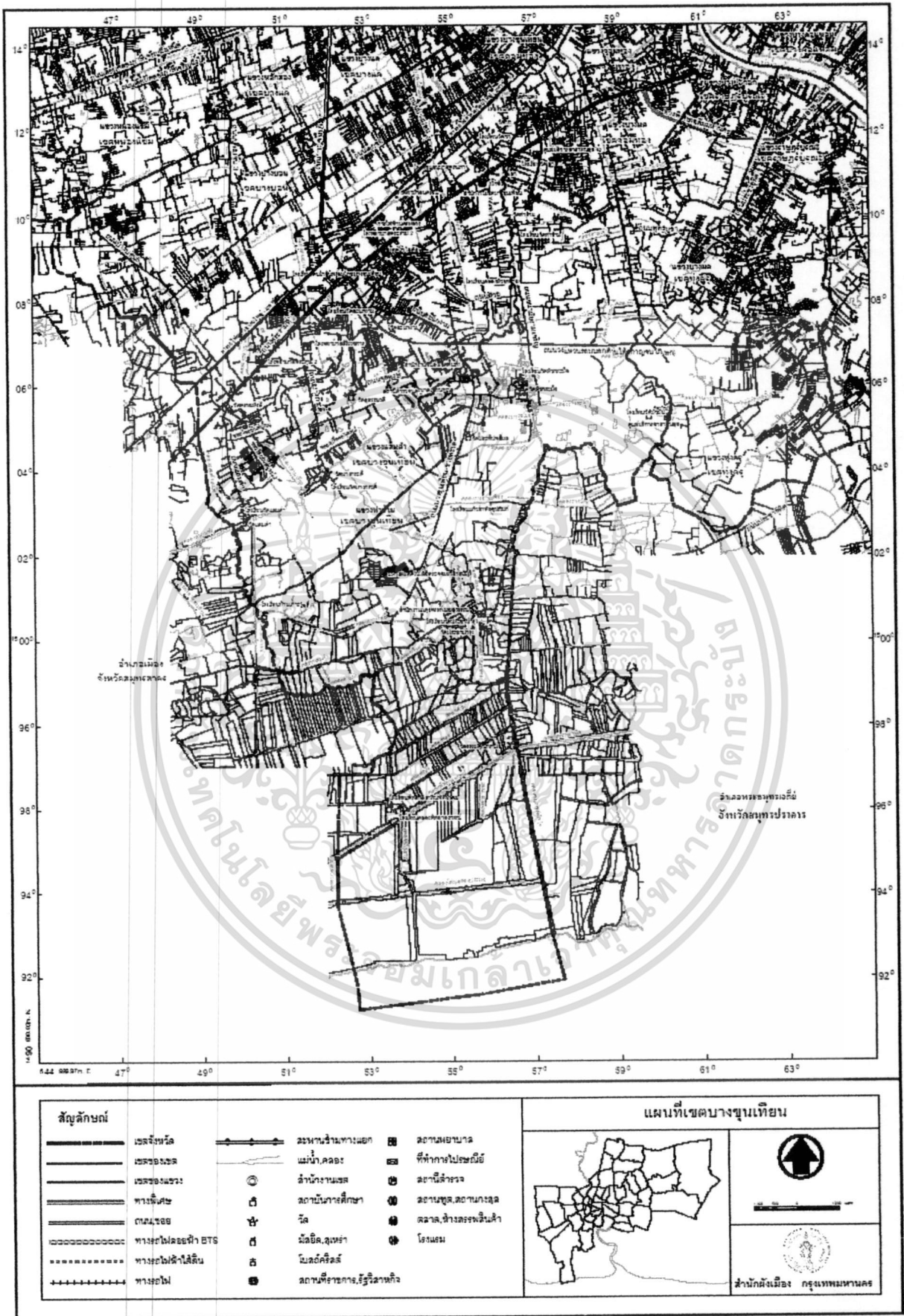
2.3 สภาพของพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเล

เขตการปกครองในกรุงเทพมหานคร มี 2 ใหญ่การปกครอง ดังนี้

1. **ฝั่งธนบุรี** มี 15 เขตย่อยการปกครอง ได้แก่ คลองสาน จอมทอง ดลิ่งชัน ทวีวัฒนา ทุ่งครุ ธนบุรี บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางขุนเทียน บางแค บางบอน บางพลัด ภาษีเจริญ ราษฎร์บูรณะ หนองแขม

2. **ฝั่งพระนคร** มี 35 เขตย่อยการปกครอง ได้แก่ คลองเตย คลองสามวา คันนายาว จตุจักร ดอนเมือง ดินแดง ดุสิต บางกะปิ บางเขน บางคอแหลม บางซื่อ บางนา บางรัก บึงกุ่ม ปทุมวัน ประเวศ ป้อมปราบศัตรูพ่าย พญาไท พระโขนง พระนคร มีนบุรี ยานนาวา ราชเทวี ลาดกระบัง ลาดพร้าว วังทองหลาง วัฒนา สวนหลวง สะพานสูง สัมพันธวงศ์ สาทร สายไหม หนองจอก หลักสี่ ห้วยขวาง

เขตบางขุนเทียน เป็น 1 ใน 50 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร อยู่ในกลุ่มเขตกรุงธนใต้ สภาพพื้นที่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของเขตเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย การค้า และอุตสาหกรรม ในขณะที่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตเกษตรกรรมและมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากเป็นเขตเดียวของกรุงเทพมหานครที่มีพื้นที่ติดกับอ่าวไทย (เป็นระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร) และยังมีป่าชายเลนหลงเหลืออยู่ ดังรูปที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงแผนผังเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 อาณาเขต

ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา คือบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีเนื้อที่ยาวประมาณ 4,700 เมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ เขตบางบอน เขตจอมทอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรปราการ
ทิศใต้	ติดต่อกับ เขตทุ่งครุ อำเภอไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรสาคร

ภาพที่ 2.2 แสดงบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การแบ่งเขตการปกครอง

เขตบางขุนเทียนแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 2 แขวง (khwaeng) ได้แก่

1. แสมดำ (Samae Dam)
2. ท่าข้าม (Tha Kham)

2.3.3 ประชากร

ข้อมูลสถิติประชากร

แขวง	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนบ้าน
แสมดำ	105,980	45,824
ท่าข้าม	45,594	23,137
รวม	151,574	68,961

ตารางที่ 2.2 แสดงข้อมูลสถิติประชากร

(ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2553)

2.3.4 สภาพภูมิศาสตร์ทั่วไป

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีเนื้อที่ทั้งหมด 123.26 ตารางกิโลเมตร เขตบางขุนเทียนเป็นเขตเดียวของกรุงเทพมหานครที่มีพื้นที่ติดทะเล ซึ่งมีอยู่ประมาณ 5 กิโลเมตร ภายในพื้นที่ทั้งหมดมีลำคลอง 3 คลอง ลำรางสาธารณะ 16 ลำราง และลำกระโคงหลายสาย ซึ่งเป็นเสมือนเส้นเลือดหล่อเลี้ยงหัวใจของประชาชนชาวบางขุนเทียน เพราะประชาชนส่วนหนึ่งยังประกอบอาชีพเกษตรอยู่ และยังคงอาศัยน้ำจากลำคลอง ไร่และประกอบอาชีพเกษตรกรรม ลำคลองที่เป็นเส้นทางคมนาคมและเป็นหัวใจของเกษตรกรรมที่สำคัญ มีดังนี้

1. คลองสนามชัย
2. คลองหัวกระบือ
3. คลองพิทยาลงกรณ์

2.3.5 ลักษณะภูมิอากาศ

อุณหภูมิทั้งปีสูงสุด 37.5 องศาเซลเซียส ในเดือนกุมภาพันธ์ และอุณหภูมิต่ำสุด 17.4 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม

- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน มีนาคม – มิถุนายน 30.27 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม 29.78 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ 27.86 องศาเซลเซียส

2.3.6 การคมนาคม

ถนนสายหลักในพื้นที่เขตบางขุนเทียน มี 4 เส้น ได้แก่

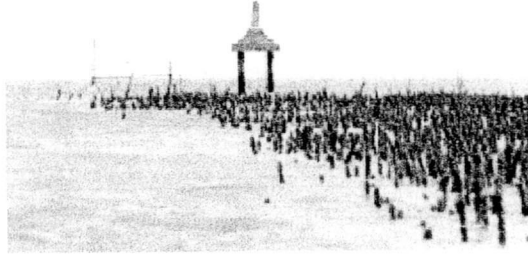
1. ถนนกาญจนาภิเษก
2. ถนนพระรามที่ 2
3. ถนนบางขุนเทียน
4. ถนนบางขุนเทียน - ชายทะเล

ส่วนถนนสายรองและทางลัด มี 5 เส้น ได้แก่

- ถนนสะแกงาม	- ซอยพระรามที่ 2 ซอย 69, ซอยเทียนทะเล 16
- ถนนบางกระบือ	(ร่วมใจ) และซอยสะแกงาม 21
- ถนนแสมดำ	- ซอยพระรามที่ 2 ซอย 82 (รางโพธิ์)
- ถนนท่าข้าม	- ซอยพระรามที่ 2 ซอย 100 (พรมแดน)
- ถนนอนามัยงามเจริญ
(พระรามที่ 2 ซอย 47)	- ซอยเทียนทะเล 7 / ซอยอนามัยงามเจริญ 30
(ถนนร่วมใจ)
- ซอยพระรามที่ 2 ซอย 54	- ซอยท่าข้าม 7 / ซอยอนามัยงามเจริญ 18
- ซอยอนามัยงามเจริญ 25	(วัดท่าข้าม)

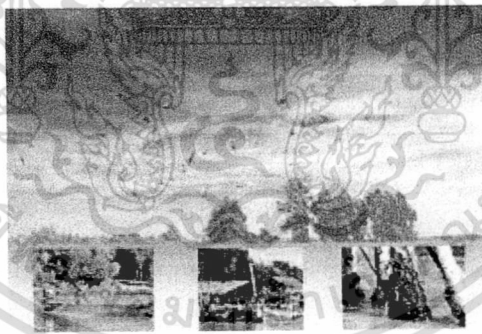
2.3.7 สถานที่ท่องเที่ยว

- คลองบางมด	- วัดกำแพง
- จุดชมลิง	- วัดบางกระบือ
- ชายทะเลบางขุนเทียน	- วัดปื๊ดพลีผล
- ชุมชนแสนตอ	- วัดหัวกระบือ
- ป่าชายเลน	- ศาลเจ้าแม่กวนอิม
- พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์
เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์	- ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญ บางกระบือ
- พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขตบางขุนเทียน
(โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์)	- ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน
- พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียน
คลองพิทยาลงกรณ์	- สวนส้มเขียวหวาน
- พิพิธภัณฑ์แสดงว่าวไทย	- สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่า
ชายเลน
	- วัดกก

ภาพที่ 2.3 แสดงกรุงเทพมหานครมีอาณาเขตติดทะเล

กรุงเทพมหานครมีทะเล... นับเป็นเรื่องค่อนข้างแปลกแม้แต่แผนที่ประเทศไทยก็ยังมีได้
ระบุเอาไว้ว่ากรุงเทพมหานคร นั้นมีอาณาเขตติดต่อกับอ่าวไทยหรือทะเล แต่ความจริง
กรุงเทพมหานครมีอาณาเขตติดทะเล มีความกว้าง 5 กิโลเมตร และอยู่ในแขวงท่าข้าม เขตบางขุน
เทียน กรุงเทพมหานครสภาพปัจจุบันของพื้นที่เขตบางขุนเทียนที่ติดชายทะเลพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใน
หมู่ที่ 9, 10 แขวงท่าข้าม มีสภาพเป็นพื้นที่ดินชายทะเลที่เป็นดินเลน ไม่สามารถปลูกพืชต่างๆ ได้
สาเหตุเนื่องจากน้ำเค็ม นอกจากพืชที่ขึ้นเองตามชายทะเล คือ ไม้โกงกาง ลำพู แสม ดันเห็อกปลา
หมอบ พื้นที่ชายเลนมีจำนวน 2,735 ไร่ ขณะนี้ยังมีเหลือเป็นป่าชายเลน จำนวนประมาณ 200 - 300
ไร่เท่านั้น เนื่องจากการที่น้ำทะเลเซาะพังเป็นเลน

ภาพที่ 2.4 แสดงบริเวณโดยรอบยังคงเป็นธรรมชาติตามชายฝั่ง

ชายทะเลในเขตบางขุนเทียนนั้นขนานกับฝั่งอ่าวไทยมีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร
ตั้งอยู่ที่หมู่ 9 และ 10 แขวงท่าข้ามบริเวณโดยรอบยังคงเป็นธรรมชาติตามชายฝั่งเต็มไปด้วยฝูงนก
นางนวล เหยี่ยว อีกา และมีป่าชายเลน ป่าแสม รวมทั้งป่าโกงกางขึ้นอยู่ทั่วไปที่ชุมชนเก่าแก่ซึ่งเป็น
หมู่บ้านชาวประมงทะเลเพียงแห่งเดียวของกรุงเทพมหานครนั้น ยังคงมีวิถีชีวิตเรียบง่าย อาชีพหลัก
ของคนในชุมชนแถบนี้ส่วนใหญ่จะทำประมงชายฝั่ง ลอบดักปู เลี้ยงปลานากุ้ง เลี้ยงหอย เช่น
หอยแมลงภู่ หอยแครงและหอยนางรม บางครอบครัวมีรายได้จากการทำกะปิและปลาเค็มขาย ซึ่งก็
ขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตที่ทำได้

เอกสารขึ้นอยู่กับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

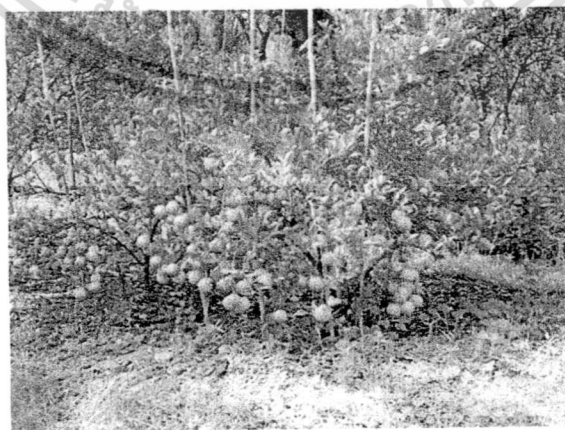
ภาพที่ 2.5 แสดงการปลูกป่าชายเลนเพื่อเพิ่มพื้นที่

มีการปลูกป่าชายเลนเพื่อเพิ่มพื้นที่และพัฒนาให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ สถานศึกษานิเวศวิทยา รวมทั้งเป็นที่พักผ่อนและท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อีกแห่งหนึ่งของ กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2.6 แสดงสำนักงานเขตได้ดำเนินการสร้างทางเดินชมธรรมชาติ

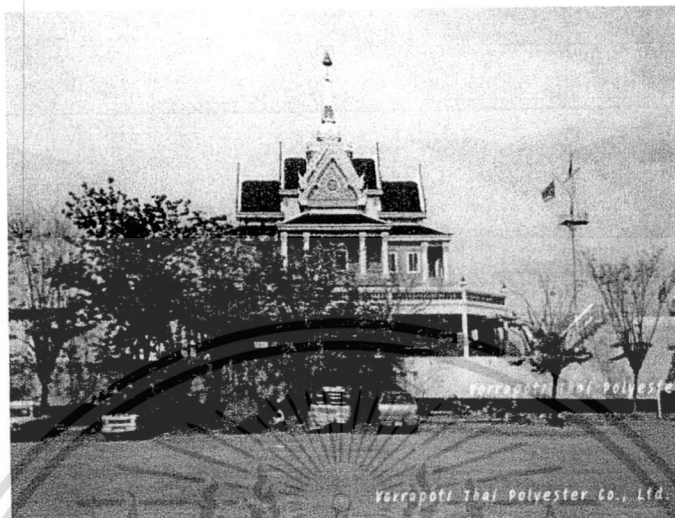
ทางเดินศึกษาธรรมชาติ ทางสำนักงานเขตได้ดำเนินการสร้างทางเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนบางขุนเทียน และทางจักรยานให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สำหรับนักท่องเที่ยว นักเรียน และประชาชน เข้ามาสัมผัสระบบนิเวศ รวมทั้งทำกิจกรรมต่างๆ อย่างใกล้ชิด

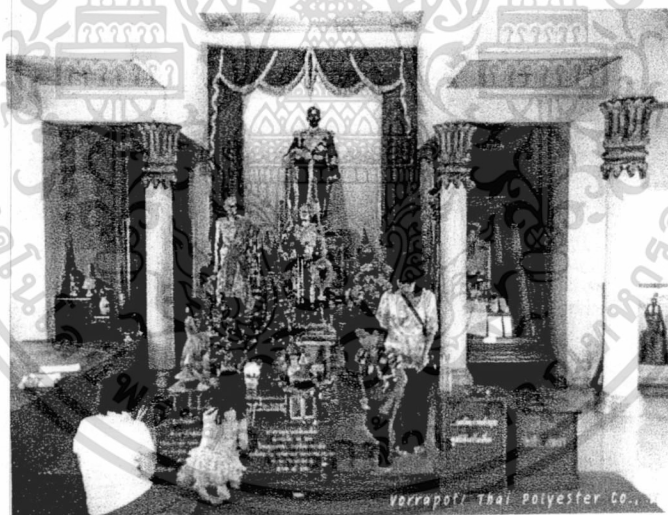
ภาพที่ 2.7 แสดงบริเวณปลูกส้มเขียวหวาน ตั้งอยู่ริมคลองบางมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวนส้มเขียวหวาน ตั้งอยู่ริมคลองบางมด ในอดีตบริเวณนี้เป็นที่ปลูกส้มเขียวหวาน จนมีชื่อติดปากมาจนทุกวันนี้ว่า “ส้มบางมด” ปัจจุบันมีการฟื้นฟูสภาพสวนส้มขึ้นมาใหม่ และพร้อมให้นักท่องเที่ยวเข้าชม

ภาพที่ 2.8 แสดงพระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

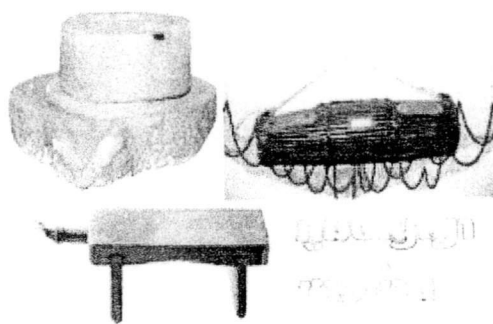

ภาพที่ 2.9 แสดงที่ประดิษฐานของรูปหล่อขนาดเท่าพระองค์จริง

ที่มา : <http://www.abhakara.com/webboard/index.php?topic=2893.0>

พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เป็นพิพิธภัณฑ์แสดงพระราชประวัติและผลงานของพระองค์ท่าน ชั้นบนเป็นที่ประดิษฐานของรูปหล่อขนาดเท่าพระองค์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

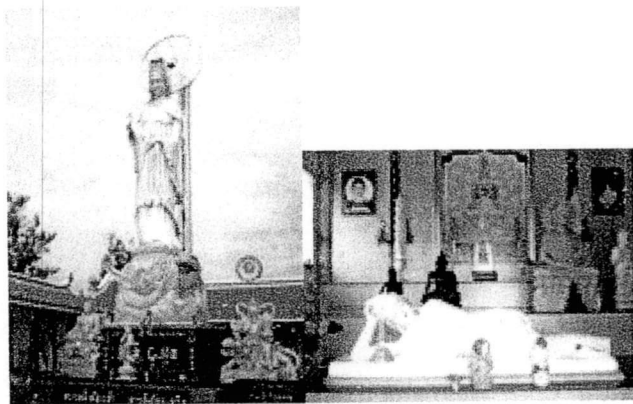
ภาพที่ 2.10 แสดงสิ่งของเครื่องใช้ของชาวมอญในอดีต

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญหรือพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านมอญบางกระดี่ เกิดขึ้นจากความร่วมมือของคนในชุมชน ตั้งอยู่บริเวณหมู่ 2 แขวงสามค้ำ มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์มอญ รวบรวมสิ่งของเครื่องใช้ของชาวมอญในอดีต ซึ่งนับวันจะหาได้ยาก เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชาวมอญพื้นบ้าน เช่น เครื่องปั้นดินเผา เครื่องทองโบราณ เครื่องดนตรี พระพุทธรูปและคัมภีร์เก่าแก่ อักษรมอญ เป็นต้น

ร้านอาหารชายทะเล ตั้งอยู่ตามริมถนนบางขุนเทียน-ชายทะเล เป็นแหล่งรวมของอาหารทะเลสดๆ ทั้งจากชายทะเลบางขุนเทียนและจังหวัดใกล้เคียง

ศูนย์ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ตั้งอยู่ริมถนนบางขุนเทียน-ชายทะเล หลักกิโลเมตรที่ 8 (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2548) [Internet]

พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้านโรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์ ตั้งอยู่ภายในบริเวณโรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์ จัดแสดงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมพืช สัตว์และการทำมาหากิน เก็บและรวบรวมของใช้และเครื่องมือประกอบอาชีพของคนบางขุนเทียน แอ็บป่าชายเลนตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๔-๕ สิ่งของที่จัดแสดงมีหลายประเภท เช่น แบบจำลองการทำนาเกลือ ของใช้ในชีวิตประจำวัน อ่าวมังกรปากห้วย ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ด้วย ชาม เหยือก กษาปณ์ เงินพดด้วงพระเครื่องพระพิมพ์ ครก โม่ เครื่องมือจับสัตว์น้ำและประมงชายฝั่ง เครื่องสี่ขาหวัดวิดน้ำ ฯลฯ แสดงวิถีชีวิตชาวมอญชายทะเล ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในชุมชน รวมทั้งประ โยชน์ของป่าชายเลนและสัตว์ที่พบเห็นในป่าชายเลน

ภาพที่ 2.11 แสดงองค์พระแม่กวนอิมที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ศาลเจ้าแม่กวนอิม ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 1 ถนนบางขุนเทียน-ชายทะเล เริ่มก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2546 องค์พระแม่กวนอิมเป็นเนื้อหินแกรนิตทั้งก้อน มีความสูงกว่า 9 เมตร รวมฐาน 15 เมตร เป็นหินแกะที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ประดิษฐานไว้ที่หน้าบริษัท เจ.เอ็ม.ที.ลาบอเรตอรีส เริ่มเปิดให้ผู้ที่เลื่อมใสได้สักการบูชา เมื่อวันที่ 23 ก.พ. 2548 อีกทั้งภายในบริเวณศาลแห่งนี้ ยังประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ นับเป็นศูนย์รวมจิตใจของผู้มีจิตศรัทธาในองค์พระแม่กวนอิม เป็นที่เคารพสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคล เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรม นับเป็นอีกหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ แห่งใหม่ของเขตบางขุนเทียน

จุดชมลิง

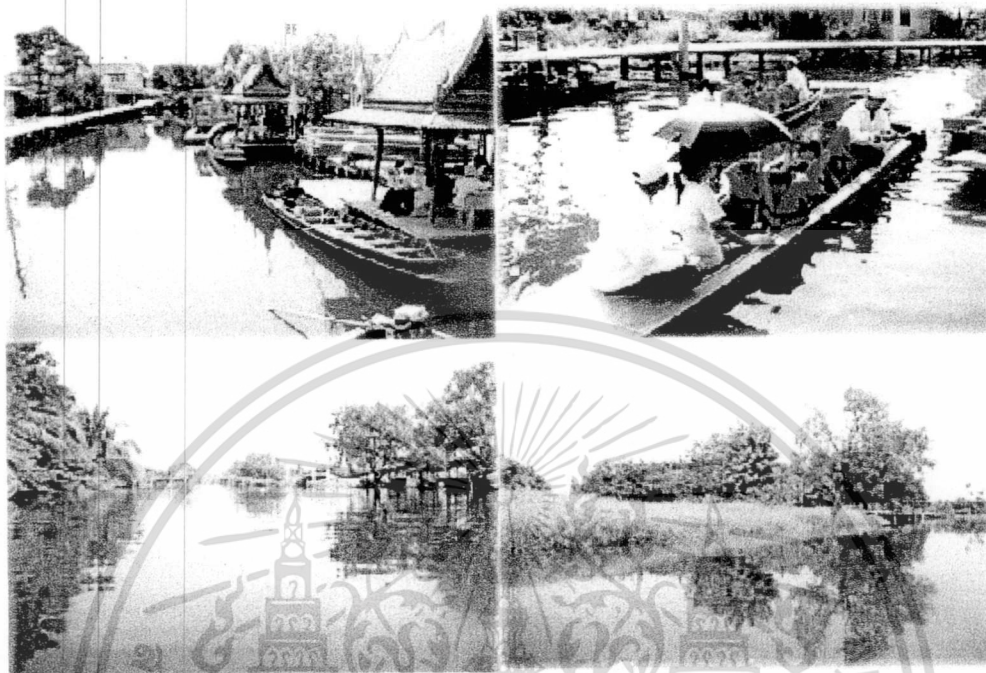

ภาพที่ 2.12 แสดงแหล่งที่อยู่อาศัยของลิงแสม

ลิงแสม พื้นที่เขตบางขุนเทียนบางส่วนเป็นพื้นที่ป่าชายเลนและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของลิงแสม ปัจจุบันพบจำนวน 5 ผุ้ง กระจุกกระจายอยู่ทั่วบริเวณคลองสนามชัยและคลองเฉลิมชัยพัฒนา กำลังประสบปัญหาลดจำนวนลงอย่างน่าใจหาย จากสาเหตุการขยายตัวด้านที่อยู่อาศัย การทำร้ายลิงด้วยการยิงแม่ลิง เพื่อเอาลูกลิงหรือดักเอาลูกลิงไปขาย บางครั้งก็ยิงไปเป็นอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานเขตบางขุนเทียนซึ่งได้จัดทำโครงการบ้านลิ่งถิ่นคุณกะลา เพื่อเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้อยู่ในพื้นที่ ด้วยการซื้อที่ดินให้ลิ่งได้อยู่อาศัย และส่งเสริมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จัดกิจกรรมส่งเสริมจิตสำนึกให้ร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผุงสุดท้ายของกรุงเทพมหานครต่อไป

ภาพที่ 2.13 แสดงคลองเฉลิมชัยพัฒนาตาม โครงการแก้มลิงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ที่มา: <http://www.thonburi-home.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538843396&Ntype=5>

เกาะกลางน้ำ เป็นผลพลอยได้จากการขุดคลองเฉลิมชัยพัฒนาตามโครงการแก้มลิงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็คือ เกาะกลางน้ำจำนวน 9 เกาะ เรียงรายอยู่กลางคลอง ตลอดระยะทาง บนเกาะมีต้นไม้ยืนต้นเก่าแก่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ เขตบางขุนเทียนมีแนวทางที่จะอนุรักษ์เกาะกลางน้ำเพื่อป้องกันการกัดเซาะจากกระแสน้ำ และปรับปรุงสภาพเกาะให้สวยงามด้วยการล้อมเกาะด้วยเขื่อนธรรมชาติ ปลูกหญ้าแฝกเพื่อป้องกันการพังทลายของดินรวมทั้งพัฒนาตกแต่งเกาะต่างๆ โดยมีการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์สมุนไพร (สำนักงานเขตบางขุนเทียน. 2548) [Internet]

การเดินทางโดยรถยนต์

1. เส้นทางแรก มาจากถนนพระรามที่ 2 ขาออก เข้าในเส้นทางถนนคู่งานานเลี้ยวซ้ายเข้าไปตามถนนท่าข้ามสุดถนน เลี้ยวซ้ายผ่านไปทาง สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม ไปถึงสามแยกตัดถนนอนามัยงามเจริญเลี้ยวซ้ายไปตามถนนอนามัยงามเจริญ ถึงสามแยกเลี้ยวขวาตามถนนอนามัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งามเจริญ ไปตัดถนนเลียบบางค่วนอยู่ขนานถนนวงแหวนรอบนอกด้านใต้ที่บริเวณสี่แยกคุณกะลา ตรงไปยังถนนที่ไปยังวัดจันทร์แก้วเพชร เลียบคลองเฉลิมชัยพัฒนา เลี้ยวขวาข้ามสะพานข้ามคลองเฉลิมชัยพัฒนาไปยังวัดหัวกระบือ

2. เส้นทางที่สอง จากถนนพระรามที่ 2 ขาออก เลี้ยวซ้ายเข้าถนนบางขุนเทียน – ชายทะเล นั่งรถไปประมาณ 3 กิโลเมตรเศษ จะถึงสะพานข้ามคลองสนามชัยเดินทางไปอีกประมาณ 700 เมตร ผ่านหน้าสำนักงานขนส่งเขตพื้นที่ 1 ถึงแยกซ้ายทางเข้าวัดหัวกระบือ เลี้ยวซ้ายไปประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงวัดหัวกระบือ ถ้านารถยนต์ส่วนตัวไปสามารถจอดรถยนต์ได้ในวัด หรือนั่งรถสองแถวคันสีฟ้าโดยสารจากถนนเอกชัยบางบอนถึงวัดหัวกระบือ

สอบถามเส้นทางท่อกท่องเที่ยวได้ที่ ฝ่ายปกครอง เขตบางขุนเทียน โทร. 02-415-1522 ฝ่ายพัฒนาชุมชน เขตบางขุนเทียน โทร. 02-416-1260 / 02-416 -5406 วิทยุชุมชนวัดหัวกระบือ โทร. 02-897-2445 ประธานชมรมบางขุนเทียน โทร. 081-8148535 ประธานชุมชนวัดหัวกระบือ โทร. 089-1702373

2.3.8 สถานที่สำคัญอื่นๆ

วัด

- วัดกำแพง
- วัดกก
- วัดบางกระดี
- วัดแสมดำ
- วัดปทีปผลิผล

สถานศึกษา

มหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี วิทยาเขตบางขุนเทียน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3

- โรงเรียนรัตน โกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน
- โรงเรียนทวีธาภิเศก 2
- โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

- โรงเรียนวัดกก	- โรงเรียนวัดแสมดำ
- โรงเรียนวัดกำแพง (หัวนุฎลวิทยา)	- โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์
- โรงเรียนศาลเจ้า	- โรงเรียนหมู่บ้านเกาะโพธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- โรงเรียนวัดเลา
- โรงเรียนวัดท่าข้าม
- โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อมนุกูล)
- โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา
- โรงเรียนวัดสะแกงาม
- โรงเรียนวัดประทีปผลิผล (พระครูพิพิธพัฒน โสภณ อุปถัมภ์)
- โรงเรียนวัดบัวผัน
- โรงเรียนแก้วท่าข้ามอุปถัมภ์
- โรงเรียนวัดบางกระดี
- โรงเรียนวัดหัวกระบือ
- โรงเรียนวัดประชาบำรุง

โรงพยาบาล

- โรงพยาบาลนครชน
- โรงพยาบาลพระราม 2

ศูนย์สาธารณสุข ในพื้นที่เขต จำนวน 7 แห่ง

1. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 (ถนนอม ทองสีมา) หลังสำนักงานเขตบางขุนเทียน
2. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขาท่าข้าม หลังสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม
3. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขาบางกระดี ชอยอนามัยงามเจริญ
4. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขาสุขปาน ชอยแสมคำ
5. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขาพิทยาลงกรณ์ ใกล้โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์
6. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขามหามิตรธรรม ใกล้วัดประชาบำรุง
7. ศูนย์บริการสาธารณสุข 42 สาขาบางกระดี ใกล้วัดบางกระดี

หน่วยงานของรัฐ ในพื้นที่ จำนวน 14 หน่วยงาน

1. สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางขุนเทียน
2. สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม
3. สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล
4. สถานีตำรวจนครบาลแสมคำ
5. สถานีตำรวจดับเพลิงบางขุนเทียน
6. หมวดการทางบางขุนเทียน
7. สำนักงานขนส่งเขตพื้นที่ 1 แขวงท่าข้าม
8. สำนักงานการไฟฟ้านครหลวง สาขาบางขุนเทียน
9. สำนักงานสรรพากรพื้นที่เขตบางขุนเทียน
10. สำนักงานการเคหะแห่งชาติ
11. ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางขุนเทียน
12. ศูนย์เยาวชนบางขุนเทียน
13. ศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรม แสมคำ
14. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบและรูปแบบของภูมิทัศน์เมือง

หลักการที่สำคัญสำหรับออกแบบชุมชนเมือง คือการออกแบบที่ต่อเนื่องโดยการเริ่มต้นของกระบวนการออกแบบ จากกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำการศึกษา เก็บข้อมูลวิเคราะห์ เพื่อนำไปออกแบบตามสถานการณ์ที่เหมาะสมกับเวลาในช่วงนั้นๆ

ในการศึกษาเกี่ยวกับที่ตั้งของการใช้ที่ดินในเมืองแต่ละประเภท หรือ Zone การอยู่อาศัยของชุมชนในเมืองระดับต่างๆ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการตั้งถิ่นฐานในเขตเมือง โดยมีรูปแบบและทฤษฎีที่ถือเป็นแนวความคิดพื้นฐานสำคัญคือ

2.4.1 แนวความคิด การผังเมืองและออกแบบชุมชน

การผังเมือง และสถาปัตยกรรม ต่างก็เป็นภาคหนึ่งของกรรมวิธีที่ต่อเนื่องกัน การวางแผนการจัดกิจกรรมของมนุษย์ให้มีความสัมพันธ์เข้าด้วยกัน สถาปัตยกรรมอาศัยกิจกรรมเหล่านี้ การผังเมืองการจัดรูปงาน สถาปัตยกรรมเกิดขึ้นได้ การผังเมืองและสถาปัตยกรรมต่างมีภาวะเงื่อนไขจากเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคนิค และดินฟ้าอากาศ ในภาวะของสิ่งแวดล้อมอันหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการวางแผนจะนำทาง ไปถึงสถาปัตยกรรม รูปแผนงานจะเป็นรูปธรรมจนกว่ามันจะทำถ้าเกิดสถาปัตยกรรมขึ้นมา ผลลัพธ์อันนี้เท่านั้นที่ตัวสถาปัตยกรรมจะดำรงอยู่ได้ (อาคารต่างๆ หนทางดินที่ประโยชน์ของสิ่งเหล่านี้ ควรสร้างสภาพการณ์ ในแง่ที่อำนวยความสะดวกในปัจจุบันต่อเนื่องไปจนถึงอนาคต การกระทำเช่นนี้ เราจะต้องค้นหาสำรวจและอธิบายความสัมพันธ์ของมนุษย์ให้ได้ ต่อจากนี้จะนำกิจกรรมเหล่านี้มารวมตัวเข้าด้วยกัน จะทำให้ชีวิตของเมืองทั้งหมดมีชีวิตสดใส

การวางผังเมืองและสถาปัตยกรรมในปัจจุบัน ต้องสะท้อนให้เห็นมโนภาพของสังคมเปิด ดังนั้นจะต้องสร้างเทคนิคการวางแผนเสียใหม่ตามข้อเสนอดังนี้

1. ควรกระจายกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน ไปทั่วอาคารอยู่อาศัย Housing ทั้งหมด แทนที่จะจัดให้อยู่ตายตัวเป็นที่ที่อย่างแต่ก่อน จะนำกิจกรรมต่างๆ มาอยู่ด้วยกันให้มาก ทำให้ทุกส่วนมีชีวิต การจัดรูปงานในทางยาว Linear Organization ทางยาวที่มีรูปหรือขนาดจะเป็นสิ่งสะท้อนสังคมเปิดมากที่สุด
2. จัดจำแนกการใช้ยานยนต์ ที่จะทำให้การเดินทางในระยะยาวให้สั้นเข้า ซึ่งเป็นหนึ่งที่ทำให้เราคิดตั้งรูปงาน อันใหม่ขึ้นมาได้ รูปงานใหม่นี้จะทำให้ทางเดินเท้าและทางรถแยกอิสระออกจากกันอย่างเด็ดขาด
3. จะศึกษาจุดติดต่อ (Contract) กันระหว่างงานขนส่งกับที่อยู่อาศัย อันจะเป็นการนำทางไปสู่ความเข้าใจเรื่องร่วมกัน และส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล
4. จะสร้างทางเข้าบ้านหลายๆ ทางที่ชุมชนรวมกันอยู่เป็นหมู่เหล่า มีทางให้เข้าบ้าน หรือหน่วยที่พักอาศัยหนึ่งหน่วยให้มากกว่าหนึ่งทาง

5. สภาพของเมืองใหม่ปัจจุบันคล้ายกันหมด คือ เป็นเมืองพาณิชย์ ธุรกิจ มีความหนาแน่นสูงทั้ง Urban Structure คนสัญจรบนขบวนรถ เดินทางและทางด่วน สะพานลอยอื่นๆ การจัดให้มีการ Organized เพื่อควบคุมระเบียบในเมืองต้องอาศัย Mean ที่เป็นสื่อสากลที่ “เข้าใจง่าย รวดเร็ว” สำหรับคนทุกประเภททุกระดับการศึกษา Means เหล่านี้คือพวก Graphic Symbol ที่เป็นป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เห็นในเมือง ผู้รับผิดชอบของงานออกแบบคือ Graphic Designer งานนี้เรียกว่างานออกแบบ Visual Information ซึ่งสถาปนิกต้องคำนึงความสวยงามและประสิทธิภาพสูงสุดในทางการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดระเบียบ ความปลอดภัยในการใช้สาธารณานุกูล

6. การออกแบบอาคารทุกประเภทที่ใช้สาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ต้องวางให้สอดคล้องกับ Main Supply โดยคำนึงถึงความประหยัดสะดวกในการติดตั้ง บำรุง รักษา และต่อเติม Demand กับ Capacity ที่สามารถ Supply ได้ เพราะถ้าอาคารที่ใช้สาธารณูปโภคสูง เช่น โรงแรม คอนโดมิเนียม ศูนย์การค้า Complex และอื่นๆ ทำให้ต้องมีการขุดถนนเพิ่มเติม จะก่อให้เกิดปัญหาดตามมาเช่น

2.4.2 แนวความคิดในการเชื่อมโยงสถาปัตยกรรมกับผังเมือง

งานสถาปัตยกรรมเป็นงานที่รวมเอาทั้งศิลปะ และเทคโนโลยีประสมประสานเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างสรรค์อาคารให้มีการใช้สอยที่เหมาะสม สวยงาม แข็งแรง

เรื่องผังเมืองนั้นมีขอบเขตกว้างขวาง เพราะเป็นการรวมเอาทั้งลักษณะกายภาพ คือ ชุมชนเมืองเศรษฐกิจสังคม เข้าด้วยกันงานผังเมืองนั้นมีทั้ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การใช้ที่ดิน การดำเนินชีวิตและกิจกรรมของผู้คนที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางมากมาย

จะเห็นได้ว่าผังเมืองและสถาปัตยกรรมได้เป็นสิ่งที่ควบคู่กับมนุษยชาติ ตั้งแต่มนุษย์ได้เริ่มการรวมกลุ่ม ลักษณะการเป็นชุมชนเมืองก็บังเกิดขึ้น ลักษณะสถาปัตยกรรมก็มีความจำเป็น เพราะจะต้องสร้างสิ่งป้องกันธรรมชาติขึ้นมา เพื่อใช้อาศัยเมื่อมนุษย์กลุ่มกันมากขึ้นเกิดการแลกเปลี่ยนอารยธรรมความรู้ ลักษณะของชุมชนเมืองก็มีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนไป ควบคู่กับงานสถาปัตยกรรมเป็นหน่วยงานย่อยและมีผลกระทบต่อผังเมือง และ ในขณะเดียวกัน งานผังเมือง และชุมชน ก็มีผลกระทบต่องานสถาปัตยกรรมเช่นเดียวกัน

ในอดีต สมัยสถาปนิกไม่ได้สนใจแต่ความสัมพันธ์กับชุมชนหรือเมืองเท่าใด การขยายตัวเมืองส่วนใหญ่เป็นไปตามธรรมชาติ เมืองในสมัยกลางมีการรวมกลุ่มกันมี Space ตรงกลางใจเมือง เพื่อเป็นที่รวมกิจกรรมของคน แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สะท้อนกับกิจกรรมและความต้องการการดำรงชีวิตของคนสมัยนั้น การวางผังเมืองเป็นไปตามกาล และยุคสมัยควบคู่กันไปกับงานสถาปัตยกรรม การที่มีเมืองลักษณะที่มีกำแพงเมืองปิดล้อมเพื่อปกป้องภัยอันตราย เป็นสิ่งจำเป็น แต่ในสมัยอดีตงานสถาปัตยกรรมได้รับการออกแบบที่ไม่ได้ให้ความสำคัญ คน มากนัก อาจจะเน้นความใหญ่โตของอาคารเป็นต้น

ปัจจุบัน วิถีชีวิตของคนซับซ้อนขึ้น สภาพของคนความเป็นอยู่ของคนแปรไป ลักษณะของชุมชนเมืองแปรเปลี่ยนไป สภาพของการสัญจรให้คล่องตัว และรวดเร็ว มีรถยนต์ขึ้นมา ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่องานสถาปัตยกรรมลึกซึ้งถึงความสามารถ ความยิ่งใหญ่ของสถาปนิกแต่เพียงผู้เดียวต่อไป

ในฐานะที่สถาปนิกต้องรับผิดชอบต่องานของตนที่สร้างสรรค์ขึ้น จึงต้องศึกษางานของตนที่ออกแบบ และมีความรับผิดชอบต่อชุมชน ที่เข้ามาพัวพันอย่างลึกซึ้ง

ลักษณะเฉพาะของเมือง เกิดจากรูปของการรวมกลุ่มอาคารของเมืองกับ โครงข่ายถนน จากภูมิประเทศ อันทำให้มีลักษณะของเมืองมีความแตกต่างที่พิเศษจากเมืองอื่นๆ

Kevin Lynch สถาปนิกชาวอเมริกันกล่าวในเรื่อง Image of the city ในปี พ.ศ. (Kevin Lynch. 1960) มนุษย์เรียนรู้สภาพแวดล้อมด้วยการจดจำจากสิ่งต่างๆ มากมาย และสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกได้ ส่วนลักษณะที่มีการจดจำแบบระยะยาวนั้น จะเกิดขึ้นจากความคุ้นเคย และมีความเชื่อมโยงกับการประทับใจบางประการหรือกิจกรรมต่างๆ ในสภาพแวดล้อม ในกรณีศึกษาระบบมโนทัศน์ของเมือง ซึ่งเรียกกันว่า Image มีอยู่ 3 ประการ

ส่วนสำคัญทั้ง 3 ประการ ต่างมีความสำคัญต่อกัน ที่ทำให้เกิดระบบมโนทัศน์ที่ชัดเจนขึ้น ได้แก่ Lynch สนใจส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ (Identify) และ โครงสร้าง (Structure) เท่านั้น เพราะต้องการเน้นในการจัดระบบในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อทำให้เกิดจินตภาพได้

สิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ และจำได้จากสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ต่อกันเป็นระบบ (วิลลิสทรี ทรยางกูร และคณะ. 2544 : 153 -154) กล่าวคือ มีการจัดระเบียบเกิดขึ้น ไม่มากก็น้อย เราจะเรียกว่า ระบบมโนทัศน์ (Conceptual System) ที่เกิดขึ้นภายในจิตแทนสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก เนื่องจากระบบมโนทัศน์ในจิตของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงอาจกล่าวถึงระบบมโนทัศน์ จากแนวทาง

1. เส้นขอบ (Edges) เป็นบริเวณพื้นที่ที่มีความแตกต่าง หรือองค์ประกอบเชิงเส้นเป็นขอบ
2. สิ่ง เป็นเส้นกันทางกายภาพ เช่น กำแพงเมือง คูคลอง ชายฝั่งทะเล แนวตึก 2 ข้างถนน เป็นต้น
2. ย่าน (District) เป็นบริเวณพื้นที่ที่แตกต่างของกิจกรรมจนถึงลักษณะพิเศษที่มองเห็น ส่วนของเมืองที่มีตั้งแต่บริเวณขนาดกลางไปจนถึงขนาดใหญ่ คนจะรับรู้ว่าเป็นย่านเมื่อเข้าไปในนั้นแล้ว แต่เข้าไปเมื่อใดไม่รู้เพราะขอบของย่านไม่แบ่งแยกให้ชัดเจน
3. เส้นทาง (Paths) เป็นช่องทางสัญจรการเชื่อมโยง และจุดตัดผ่านพื้นที่และเป็นช่องทางที่ผู้ใช้เมือง เช่น ถนน ตรอก ซอย ทางเดิน คลอง ทางรถไฟ และทางรถประจำทาง
4. ศูนย์ชุมชน (Node) เป็นสถานที่รวมกิจกรรม หรืออาคารที่ใช้เป็นที่รวมกิจกรรม และเป็นศูนย์ชุมชนได้ ในการเดินทาง
5. ที่หมายตา หรือ ภูมิสัญลักษณ์ (Landmark) เป็นจุดที่ใช้อ้างอิง ถึงที่ชัดเจนกว่าศูนย์

ชุมชน แต่ผู้สังเกต ไม่สามารถมองเห็น หรือมองเห็นแต่ภายนอกได้มี 2 ระดับ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระดับเมือง (Distance Landmark) เป็นจุดสังเกตที่มองเห็นได้ในระยะไกล เช่น ภูเขาสูง ตึกสูงที่เด่นมาก ๆ ซึ่งช่วยให้คนต่างถิ่น หรือนักท่องเที่ยว สังเกต และกำหนดทิศทางได้

- ระดับท้องถิ่น (Local Landmark) เป็นสังเกตที่รู้จักเฉพาะคนในละแวก และเมืองเห็นได้ระยะใกล้ เช่น ป้ายโฆษณา เสาไฟฟ้า ภูมิสัญลักษณ์ประเภทนี้ผู้อาศัยในท้องถิ่นใช้เป็นจุดอ้างอิงเอง

องค์ประกอบทั้ง 5 ประการนี้ นับเป็นส่วนหนึ่งของระบบมโนทัศน์ที่บุคคลมีอยู่

สรุปว่า สภาพแวดล้อมของเมืองที่มีระเบียบที่ดีกว่า ทำให้เกิดจินตภาพได้ชัดเจนกว่า เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่มีสภาพแวดล้อมที่อ่านออกได้ง่ายกว่าองค์ประกอบทั้ง 5 จึงกลายเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาลักษณะเฉพาะของเมือง

นอกจากนี้แล้ว พบว่าสภาพแวดล้อมกายภาพของเมืองหนึ่งๆ ปรากฏองค์ประกอบทั้ง 5 นี้เสมอ สิ่งที่คนส่วนใหญ่ยึดถืออยู่จินตภาพร่วมกัน การศึกษาในเรื่องนี้ทำให้ทราบว่า พื้นที่ใด หรือย่านใดมีความสำคัญทางกิจกรรมใด ศูนย์ชุมชนใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งกิจกรรมที่เหมาะสมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมที่เน้นความสำคัญของภูมิสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของเมือง ดังนั้นจากการศึกษาของจะนำมาเป็นตัวบ่งชี้ลักษณะเด่นของเมือง

การสำรวจภูมิทัศน์ชุมชน (Worksite. 1969 : 46) ในแต่ละเมืองจะมีเอกลักษณ์ในการวางผังเมือง การตัดถนน การจัดที่ว่าง (Open Space) การจัดที่ว่างระหว่างอาคารบางเมืองอาจจะมีกำแพงเมือง หรือประตูเมืองเก่า เป็นลักษณะพิเศษของแต่ละเมือง (Local Identify) ในการรักษาลักษณะเฉพาะเหล่านี้ หรือการรักษาความรู้สึกสัมพันธ์กับ โครงสร้างเดิมของเมืองไว้จึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- เส้นขอบฟ้า
- มุมมองของเมือง และอาคาร
- รูปทรงของอาคารเดิม
- ความกว้างของถนน และทางเท้าเดิม
- ความสัมพันธ์ของที่ว่างใหม่กับที่ว่างเดิม
- แนวอาคาร (Building Line) หรือระยะถอยร่นของอาคารจากถนน

การพัฒนาด้านกายภาพ และด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ การดำรงด้านผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการบริหาร โครงสร้างพื้นฐาน ได้อย่างพอเพียงกับความต้องการของชุมชนและสอดคล้องสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของเมืองและชุมชน เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และยั่งยืนสืบไป

เควิน ลิทซ์ (อ้างใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531 : 2-4) ผู้ที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับการค้นคว้าและวิเคราะห์รูปแบบของเมืองผู้หนึ่ง ได้กล่าวไว้เป็นทฤษฎีที่มีผู้เอกสารนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยอมรับโดยทั่วไปว่า ภาพรวมของเมืองจะเกิดขึ้นได้ด้วยความขัดแย้งของการรวมตัวของ องค์ประกอบ 5 ประการ คือ เส้นทาง ขอบเขต ย่าน ที่รวมกิจกรรม และที่หมายตา

- เส้นทาง ได้แก่ ถนน แม่น้ำ คลอง ทางเท้าที่ใช้เป็นทางสัญจรของเมือง เส้นทาง เหล่านี้ย่อมจะเป็นระบบโครงข่ายเชื่อมส่วนต่างๆ มีถนนสายหลัก ถนนสายรอง

- ขอบเขต ได้แก่ แนวเชื่อมต่อระหว่างของที่มีความแตกต่างกันสองสิ่ง เช่น ขอบเขตของเมือง ได้แก่ แนวที่เห็นความแตกต่างของบรรยากาศและกิจกรรม ขอบเขตบางครั้งก็เป็นเพียงสิ่งที่รู้สึกได้ กล่าวคือเป็นขอบเขตที่มีลักษณะกลมกลืน ค่อยๆ เปลี่ยนจากลักษณะหนึ่งไป อีกลักษณะหนึ่ง บางครั้งก็มีความชัดเจนมาก เช่น กำแพงล้อมรอบเมือง หรือคูน้ำล้อมรอบบริเวณ เป็นต้น

- ย่าน ได้แก่ บริเวณที่เป็นที่รวมของสิ่งที่คล้ายคลึงกัน เช่นย่านพักอาศัยเป็นบริเวณ ที่มีบ้านพักอาศัย ย่านธุรกิจมักมีอาคารหนาแน่นมีการจราจรหนาแน่นและมีผู้คนเดินขวักไขว่

- ที่รวมกิจกรรม ได้แก่ บริเวณที่เป็นที่มีการรวมตัวของสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่าง หนาแน่นกว่าบริเวณอื่นๆ เช่น ตลาดเป็นบริเวณที่มีผู้คนและการจราจรหนาแน่น

- ที่หมายตา ได้แก่ สิ่งที่มีความเด่นชัดจากสิ่งอื่นๆ ที่สามารถใช้เป็นจุดอ้างอิงหรือ จุดสังเกตได้จากระยะไกล เช่น อนุสาวรีย์ ภูเขา หอคอย เป็นต้น

ภาพรวมของเมือง เป็นการรวมตัวขององค์ประกอบหลักทั้ง 5 ส่วนนี้เข้าด้วยกัน หากการ รวมตัวเกิดเป็นภาพที่ชัดเจน กล่าวคือเข้าใจได้ถึงระบบถนนหลัก รู้ตำแหน่งของย่าน ที่รวมกิจกรรม และที่หมายตาในเมืองนั้นๆ ได้ดี ถือได้ว่าเมืองนั้นๆ มีสาระบบที่ชัดเจนพอที่บุคคลที่ไปเยี่ยมชม จะเกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับเมืองนั้นๆ

การมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน เช่น เมืองที่มีลักษณะเฉพาะทางประวัติศาสตร์ เมืองที่มีภูมิ ประเทศพิเศษ เช่น พัทยา ภูเก็ต สงขลา เมืองที่มีการประกอบอาชีพที่น่าสนใจ เช่น จันทบุรีทำสวน ผลไม้ กระบี่ทำสวนยางพารา ระนองทำเหมืองแร่ เป็นต้น

เอกลักษณ์ดังกล่าวนี้ หากผู้ที่ไปเยี่ยมชมได้รับรู้จะก่อให้เกิดความเข้าใจ และรู้จักเมืองนั้นๆ มากขึ้น จะก่อให้เกิดความรู้สึกสัมพันธ์กับเมืองนั้นๆ และลักษณะเฉพาะ บางอย่างก็สามารถเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปสัมผัสด้วย เช่น นักท่องเที่ยวไปเชียงใหม่ เพราะความน่าสนใจทางวัฒนธรรม ไปพัทยาเพราะพัทยานีทะเล เป็นต้น

ที่ว่างโล่ง ได้แก่ สวนหย่อม จัดว่าเป็นพื้นที่ว่างโล่ง ของเมือง และเป็นส่วนที่ ตกแต่งเมืองให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียว เพิ่มความร่มรื่น ให้กับถนนและทางเท้า

สวนหย่อม ความหมายของ “สวนหย่อม” ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อมหมายถึง สวนขนาดเล็กซึ่งไม่มีการเข้าไปใช้งานมากนัก หรือมีแต่เพียงเล็กน้อยแต่จะมีประโยชน์ในแง่ของ

การตกแต่ง เพื่อความร่มรื่นสวยงามของเมืองมากกว่า ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะสวนหย่อมในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ และอยู่ในการดูแลของเทศบาลเมืองเท่านั้น

ย่าน (District)

ย่าน (District) หมายถึง บริเวณที่มีความหมายคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน หรืออาจเป็นย่านที่เคยมีความสำคัญมาในอดีต เคยมีเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เกิดขึ้น เมืองบางเมืองอาจจะมีเพียงย่านเดียวในขณะที่บางเมืองมีขนาดใหญ่ อาจจะมีถึงสิบย่าน โดยที่แต่ละย่าน จะมีอาณาเขตที่แสดงขอบเขตได้ชัดเจน อาจเป็นอาณาเขตทางกายภาพที่เป็นธรรมชาติ เช่น ถนน แม่น้ำลำคลอง ภูเขา หรือเป็นอาณาเขตที่มนุษย์สร้างขึ้นได้

เส้นทาง (Paths)

เส้นทาง (Paths) หมายถึง ทางเดิน ทางเท้า บาทวิถี วิถีทาง ทางผ่าน เส้นทาง

ทางโครง

ที่รวมกิจกรรม (Node)

ที่รวมกิจกรรม (Node) หมายถึง บริเวณที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวันหรือเป็นช่วงระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลายๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้า เป็นต้น ซึ่งกล่าวโดยรวมๆ แล้ว ที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างจำกัด และลักษณะทางกายภาพของบริเวณก็จะถูกสร้างขึ้นเป็นระบบถาวร หรือแบบที่รื้อถอนได้สะดวกตามแต่ความถี่ของการมีกิจกรรม

ประเภทของย่านที่รวมกิจกรรม

1. ย่านประวัติศาสตร์
2. ย่านพาณิชย์
3. ย่านเริงรมย์
4. ย่านอุตสาหกรรม
5. ย่านที่พักอาศัย
6. ย่านสถานที่ราชการ

ในเมืองแต่ละเมืองไม่จำเป็นจะต้องมีย่านต่างๆ เหล่านี้ทุกย่านเสมอไป หรือแม้แต่ย่านชนิดเดียวกันในเมืองเดียวกัน อาจจะมีลักษณะและรูป (Image) ที่แตกต่างกันได้ อย่างไรก็ตามในการพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการท่องเที่ยว นั้น ย่านต่างๆ ภายในเมืองควรจะได้รับ การจัดแบ่งประเภท เพื่อที่ว่าในการพัฒนาจะได้สามารถเอาลักษณะเด่นๆ เหล่านี้มาปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการท่องเที่ยวได้

ทิวทัศน์ (View) และที่หมายตา (Landmark)

“ทิวทัศน์” (View) หมายถึง บริเวณที่มีความสวยงามเป็นพิเศษ อันอาจเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศที่งาม มีความแปลกแตกต่างไปจากสภาพโดยทั่วไป หรือเกิดจากความสามารถพิเศษของสภาพทางธรณีวิทยา เช่นบริเวณชายทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ เกาะ ภูเขา น้ำตก ป่าไม้ ทุ่งหญ้า เมื่อกล่าวถึงทิวทัศน์ จึงมักจะหมายถึง การมองเห็นบริเวณพิเศษซึ่งเกิดจากธรรมชาติ มากกว่าที่จะบริเวณที่มนุษย์สร้างขึ้น

“ที่หมายตา” (Landmark) หมายถึง บริเวณที่มีความเป็นพิเศษ อันเนื่องมาจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด โบสถ์ เจดีย์ อาคารสูง สะพาน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์ เสาธง รูปปั้น หรืองานประติมากรรมซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และเป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางของตนเองสำหรับคนในเมือง ที่หมายตานี้มิได้จำกัดอยู่เฉพาะอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างที่เด่นในเรื่องความสูงเพียงอย่างเดียว แต่บริเวณเปิดโล่งของเมือง สวนสาธารณะ สวนหย่อม หรือลานอนกเประสงค์ต่างๆ ก็จัดเป็นที่หมายตาได้เช่นกัน

ความสำคัญของทิวทัศน์ และที่หมายตา

1. เป็นตัวแหล่งท่องเที่ยวเอง ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากการที่คนไปเที่ยวเมืองชายทะเล สาเหตุเพราะมีทิวทัศน์ที่สวยงามเป็นพิเศษ หรือเมืองริมฝั่งแม่น้ำ ทะเลสาบ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้คนไปพักผ่อนหย่อนใจเช่นเดียวกัน
2. เป็นตัวที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง ทั้งของชาวเมืองเองและของนักท่องเที่ยว ยิ่งเมืองที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือย่านที่มีบริเวณกว้างก็ยิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดทำที่หมายตาขึ้นเป็นจุดๆ หรือเป็นระยะ

2.4.3 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior)

ในที่นี้ให้นิยามคำว่า “พฤติกรรมนักท่องเที่ยว” โดยดัดแปลงจากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ซึ่งนักท่องเที่ยวเองก็เป็นผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งเช่นกัน แต่สินค้าที่บริโภคส่วนใหญ่เป็นสินค้าบริการ และความหมายของนักท่องเที่ยว ดังนั้นความหมายของ “พฤติกรรมนักท่องเที่ยว” หมายถึง “บุคคลผู้ซึ่งแสวงหา จัดซื้อ ใช้ประโยชน์ และ ประเมิน สินค้าบริการที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการได้” นักท่องเที่ยวมีทรัพยากรที่สามารถใช้เพื่อแลกกับความพึงพอใจจากการใช้บริการที่เขาต้องการ คือ เงิน เวลา และ ความพยายาม การศึกษาพฤติกรรมทำให้ทราบถึง รูปแบบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ว่า เขาซื้อสินค้าบริการอะไร ทำไมถึงซื้อบริการนั้น ซื้อบริการเมื่อไร ซื้อบริการที่ไหน ซื้อบริการบ่อยแค่ไหน และหลังจากซื้อบริการแล้วเขาประเมินบริการเหล่านั้นอย่างไร หากต้องการเอาชนะใจของนักท่องเที่ยวได้แล้ว หรือทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจหลังจากการใช้บริการ ผู้ให้บริการจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ทุกสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น ศึกษาความต้องการ ความคิด การทำงาน การใช้เวลาว่าง ของนักท่องเที่ยว เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจทั้งปัจจัยส่วนตัว และ ปัจจัยกลุ่มที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยว

ตามแนวคิดการตลาดจะมุ่งเน้นที่ความต้องการของผู้บริโภค หรือ นักท่องเที่ยว ขณะที่ นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่หลากหลาย เช่น ความต้องการที่หลากหลายในด้านอาหาร นักท่องเที่ยวบางคนต้องการอาหารที่มีคุณค่าสูง ขณะที่บางคนอาจใส่ใจด้านรสชาติเป็นหลัก และ ในด้านที่พักนักท่องเที่ยวอาจต้องการที่พักที่คล้ายคลึงกับที่อยู่อาศัยของตน ขณะที่บางกลุ่มอาจ ต้องการที่พักที่เรียบง่ายเพื่อการพักผ่อนอย่างแท้จริง เป็นต้น ความต้องการที่หลากหลายเหล่านี้ถูก หล่อหลอมรวมกันโดยสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม การศึกษา และ ประสบการณ์ เมื่อสำรวจ พฤติกรรมที่หลากหลายของนักท่องเที่ยวเพื่อเกิดความเข้าใจ และในที่สุดสามารถสนองตอบความ ต้องการจนกลายเป็นความพึงพอใจได้นั้น ผู้ให้บริการควรแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่ คล้ายคลึงกันให้อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน และจะนำไปสู่การกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายเพื่อ พัฒนาบริการที่มีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างแม่นยำ

การแบ่งตลาดนักท่องเที่ยว (Market Segmentation) คือ การแบ่งตลาดออกเป็นกลุ่มย่อย ด้วยการใชหลักเกณฑ์ หรือลักษณะของความต้องการที่เหมือนกัน นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจ หรือ ความต้องการที่คล้ายจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

การกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย (Market Targeting) คือ การเลือกหนึ่ง หรือ หลายกลุ่มของตลาดนักท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาสินค้าบริการ

การวางตำแหน่งในตลาดเป้าหมาย (Market Positioning) คือ การพัฒนาภาพลักษณ์ที่โดดเด่นของสินค้าบริการให้อยู่ในใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย

คุณค่าในใจของนักท่องเที่ยว (Tourist Value) คือ “การเปรียบเทียบคุณประโยชน์ที่ นักท่องเที่ยวรับรู้อยู่ในใจ อาทิ คุณค่าด้านเศรษฐกิจ ด้านความครบครัน ทางใจ และ ทรัพยากรที่ นักท่องเที่ยวมี ได้แก่ เงิน เวลา และ ความพยายาม” แต่การเปรียบเทียบ หรือ การวัดคุณค่าที่รับรู้ อยู่ในใจเหล่านี้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลยากต่อการกำหนดคุณลักษณะในการวัด แต่ความสม่ำเสมอใน มาตรฐานด้านบริการที่ผู้ให้บริการส่งมอบให้กับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวมีส่วนอย่างมากในการสร้าง การรับรู้ค่าในใจของลูกค้าได้ หากพูดถึงอาหารแบบ Fast Food ที่มีความรวดเร็วในการบริการ สะอาดถูกสุขอนามัย และมีราคาเป็นที่ยอมรับได้ เชื่อว่าลูกค้าส่วนใหญ่ก็นึกถึง McDonald's ซึ่ง บริการที่ลูกค้าได้รับจะเป็นมาตรฐานที่มีเหมือนกันในทุกสาขา ทำให้ลูกค้ารับรู้และจดจำคุณค่า เหล่านี้ได้ จนกลายเป็นความมั่นใจว่าถ้าต้องการความคุ้มค่าของเงินที่เสียไปเพื่อแลกกับบริการที่ เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันนี้ สามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่ใดของ McDonald's ก็ได้

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Tourist Satisfaction) คือ “การรับรู้ของนักท่องเที่ยวแต่ละคนที่มีต่อบริการที่ได้รับซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวัง” เช่นเดียวกับคุณค่าในใจ ความพึงพอใจนั้นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่มีระดับของความคาดหวังที่ต่างกัน หากนักท่องเที่ยวต้องตัดสินใจเลือกใช้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างห้องอาหารในโรงแรมระดับมาตรฐาน และ ร้านอาหารประเภท Fast Food ความคาดหวังในการบริการย่อมแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเวลาในการให้บริการ รูปแบบการเสิร์ฟ ระดับของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับนักท่องเที่ยว และราคา ไม่ว่าจะเป็นบริการระดับใด สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือระดับความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อบริการของเรา หากบริการและภาพลักษณ์ใดๆ ก็ตามที่ได้นำเสนอต่อลูกค้าซึ่งเป็นมาตรฐานที่กล่าวอ้าง เสมือนเป็นคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้และเป็นการสร้างการรับรู้จนกลายเป็นความคาดหวังของลูกค้า ในที่สุดเมื่อลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ สิ่งที่เขาได้รับจริงจากประสบการณ์จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่เขาคาดหวัง หากสิ่งที่ได้รับเท่ากับสิ่งที่เขาคาดหวัง ความพึงพอใจจึงจะเกิดขึ้น หากบริการที่ได้รับจริงเกินกว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ลูกค้าจะเรียนรู้ถึงความประทับใจจากบริการ แต่ถ้าบริการที่ได้รับต่ำกว่าระดับที่คาดหวังไว้ย่อมเกิดเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจต่อการบริการ

การเก็บรักษานักท่องเที่ยวไว้ (Tourist Retention) คือ การที่จะทำให้ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวมาใช้บริการกับเราไปนานๆ และมีความพึงพอใจสูงสุดนั้น จำเป็นต้องมีการให้บริการที่มีความคุ้มค่าแก่ลูกค้าอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผลมากกว่าคู่แข่ง การเก็บรักษาลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวไว้ต้องสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์หรือเป็นที่สนใจแก่ลูกค้าเพื่อให้อยู่กับเราโดยไม่เปลี่ยนใจไปใช้บริการกับคู่แข่ง ลูกค้าที่จงรักภักดีต่อผู้ให้บริการหรือผู้ที่ใช้บริการเป็นประจำถือว่าเป็นกลุ่มตลาดที่สำคัญของเรา หากเราสามารถรักษาและสร้างฐานลูกค้าประจำกับเราให้มีจำนวนมาก เราจะสามารถเพิ่มผลกำไรให้สูงขึ้นได้ เพราะลูกค้าประจำนั้นมีความคุ้นเคยกับผู้ให้บริการจึงกล้าที่จะใช้บริการมากกว่า หรือกล้าที่จะจ่ายมากกว่าลูกค้าใหม่ ลูกค้าประจำมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของราคน้อยกว่าลูกค้าใหม่ ลูกค้าประจำมีความคุ้นเคยกับขั้นตอนการให้บริการจึงเกิดต้นทุนในการให้บริการที่น้อยกว่า และ ลูกค้าประจำช่วยในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นกระบอกเสียงที่มีความน่าเชื่อถือให้กับผู้ให้บริการได้เป็นอย่างดี

การพยายามเรียนรู้เพื่อสร้างกลุ่มลูกค้าใหม่นั้นมีต้นทุนที่สูงกว่า และในบางครั้งการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดที่มีลูกค้าอยู่อย่างจำกัดแต่ผู้ให้บริการมีมากจนเกินความต้องการของลูกค้า การรักษาฐานลูกค้าเอาไว้จะง่ายกว่าการแสวงหากลุ่มลูกค้าใหม่เพราะส่วนใหญ่ตลาดที่มีการแข่งขันสูงต้องมีการแก่งแย่งลูกค้าของคู่แข่งจนอาจกลายเป็นสงครามด้านการตัดราคาซึ่งท้ายที่สุดอาจส่งผลเสียต่อผู้ให้บริการทุกฝ่าย (สุวรรณฤทธิ, 2550) [Internet]

2.5 กฎหมาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 ด้านผังเมือง

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผังเมืองซึ่งประกาศใช้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ทั้งหมด 11 หมวด แบ่งเป็น 84 มาตรา กล่าวถึงคณะกรรมการผังเมือง การสำรวจเพื่อวาง และจัดทำผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะ การใช้บังคับ การรื้อย้าย หรือตัดแปลงอาคาร การอุทธรณ์ และบทกำหนดโทษพระราชบัญญัตินี้จัดเป็นกฎหมายที่วางหลักเกณฑ์ และวิธีการวางผังเมือง ข้อกำหนดในผังเมืองอาครครอบคลุมถึงเรื่องต่อไปนี้

1. อัตราส่วนของพื้นที่อาคารต่อที่ดิน (Floor Area Ratio – Far) หมายถึง อัตราส่วนของพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ทั้งหมดของที่ดินแปลงนั้น ซึ่งอยู่ต่อเนื่อง และเป็นอาณาบริเวณเดียวกันกับพื้นที่อาคาร
2. อัตราส่วนของพื้นที่อาคารปกคลุมดิน หมายถึงอัตราร้อยละของพื้นที่อาคารปกคลุมที่ดินต่อพื้นที่ทั้งหมดของที่ดินแปลงนั้น ซึ่งอยู่ต่อเนื่อง และเป็นอาณาบริเวณเดียวกันกับพื้นที่อาคารปกคลุมที่ดินต่อพื้นที่ทั้งหมดของที่ดินแปลงนั้น ซึ่งอยู่ต่อเนื่อง และเป็นอาณาบริเวณเดียวกันกับพื้นที่อาคารนั้นที่ตั้งอยู่
3. อัตราส่วนที่เว้นว่าง (Open Space Ratio – OSR) เป็นการกำหนดว่าที่ดินแปลงหนึ่งที่มีอาคารตั้งอยู่จะต้องจัดให้มีพื้นที่เปิดโล่งว่าง โดยไม่มีสิ่งกีดขวางใดๆ เลยจำนวนหนึ่ง
4. ระยะดอยร่นของอาคาร (Set – Back Requirement) เป็นการกำหนดแนวด้านนอกของอาคารสิ่งปลูกสร้างโดยรอบ
5. เนื้อที่ดินเฉลี่ยน้อยที่สุดต่อที่อยู่อาศัยหนึ่งๆ คือ การกำหนดขนาดของแปลงที่ดินที่จะนำมาใช้ในการปลูกสร้างอาคาร ประเภทพักอาศัย พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม
6. ระยะห่างระหว่างอาคาร (Minimum Spacing of Building) คือ การกำหนดระยะห่างระหว่างอาคาร

ความหมายของดิน

ดิน (Soil) หมายถึง เทหวัตถุธรรมชาติ (Natural Body) ที่เกิดจากการสลายตัวของหินและแร่ธาตุต่างๆ ผสมคลุกเคล้ากับอินทรีย์วัตถุ ซึ่งปกคลุมผิวดินโลกอยู่เป็นชั้นบางๆ เป็นวัตถุที่คำนวณการเจริญเติบโตและการทรงตัวของพืช ดินประกอบด้วยแร่ธาตุที่เป็นของแข็ง อินทรีย์วัตถุ น้ำ และอากาศ ที่มีสัดส่วนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของดิน

ที่ดิน (Land) หมายถึง ที่ดินที่มีอยู่ตามธรรมชาติ อันอาจใช้ประโยชน์สนองความต้องการของมนุษย์ในทางต่างๆ โดยคำนึงถึงผลตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ที่ดินนั้นเป็นประการสำคัญ

ความแตกต่าง “ที่ดิน” และ “ดิน” “ที่ดิน” เป็นอสังหาริมทรัพย์อย่างหนึ่ง หรือเป็นพื้นที่บริเวณหนึ่งบนผิวโลก ซึ่งมีการแบ่งอาณาเขตตามที่มนุษย์กำหนดไว้ โดยที่ที่ดินมีลักษณะเป็น 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Two Dimensions) คือ กว้างกับยาว ส่วน "ดิน" เป็นเทวดัตถุธรรมชาติอย่างหนึ่ง ประกอบกันขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของภูมิประเทศหรือของที่ดิน มีลักษณะเป็น 3 มิติ (Three Dimensions) คือ กว้าง ยาว และลึก ฉะนั้นการศึกษาดิน จึงจำเป็นต้องศึกษาลักษณะของดินตามความลึกจากผิวดินลงไปข้างล่างด้วย หรือที่เราเรียกว่าหน้าตัดของดิน (Soil Profile) ดังนั้นที่ดินแปลงหนึ่งอาจจะประกอบด้วยดินเพียงชนิดเดียวหรือหลายชนิดก็ได้

การสำรวจดิน (Soil Survey) หมายถึง การสำรวจหาข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ของดินชนิดต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง และนำมาบันทึกไว้ในรูปแบบของแผนที่และรายงานสำรวจดิน แผนที่ดินแสดงถึงชนิดและการกระจายของดินแต่ละชนิดที่พบในบริเวณสำรวจ ส่วนรายงานสำรวจดินจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของดิน และสภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดดิน ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของดินแต่ละชนิดด้วย (ศูนย์สารสนเทศ กรมพัฒนาที่ดิน. 2545) [Internet]

2.5.2 ด้านกฎหมาย

มาตรการด้านกฎหมาย สามารถใช้บังคับให้การพัฒนาเมืองเป็นไปตามแนวทางของแผนที่ที่เสนอไว้ กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมลักษณะทางกายภาพของอาคารในด้านความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย และที่เว้นว่าง ได้แก่ การถอยร่นอาคารจากแนวที่ดิน การกำหนดความสูง เป็นต้น
2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกิจกรรมบางประเภท ซึ่งถ้าทำเพื่อการค้าให้ถือว่า เป็นการค้าที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
3. กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522
 - พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2522
 - พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497

การจำแนกประเภทที่ดิน ออกไว้เพียง 2 ประเภทคือ

1. ที่ดินของบุคคลที่ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลผู้เป็นเจ้าของ
 2. ที่ดินส่วนที่เหลือที่ถือว่าเป็นที่ดินที่ในที่สุดแล้วรัฐเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการ
- ในส่วนหลังนี้ ได้นับรวมกลุ่มที่ดินที่เรียกว่าที่ดินสาธารณประโยชน์

ซึ่งกรมที่ดินได้ระบุว่า “หมายถึงที่ดินที่ทางราชการได้จัดให้หรือสงวนไว้เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามสภาพแห่งพื้นที่นั้น หรือที่ดินที่ประชาชนได้ใช้หรือเคยใช้ประโยชน์ร่วมกันมาก่อนไม่ว่าปัจจุบันจะใช้อยู่หรือเลิกใช้แล้วก็ตาม ตามกฎหมายถือว่าเป็นสา

ธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ผู้ใดจะเข้ายึดถือครอบครองเพื่อประโยชน์แต่เฉพาะตนนั้น ไม่ได้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่ระเบียบและกฎหมายกำหนดไว้” จากคำจำกัดความนี้จะเห็นได้ว่าไม่มีบทบาทขององค์กรส่วนรวมที่จะเชื่อมโยงระหว่างบุคคลและรัฐเลย ทั้งๆ ที่ในหลายกรณีการใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้นใช้โดยประชาชนในพื้นที่ที่มีขอบเขตจำกัด มิใช่เป็นการใช้โดยประชาชนทั้งประเทศการจัดการกับการใช้ประโยชน์ เช่น การกำหนดกติกาการใช้ การกำหนดอัตราการตัดวงประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรที่มีอยู่ จะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า ถ้าผู้ที่ตัดวงผลประโยชน์นั้นเป็นผู้ที่กฎหมายรับรองว่าเป็นผู้มีสิทธิในการบริหารจัดการด้วย

ความจริงแล้ว ปัญหาของสิทธิของชุมชนที่ใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่กฎหมายยังไม่ได้รับรองนั้น ไม่ได้เป็นปัญหาแต่เฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ และเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน กระทั่งผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายได้เคลื่อนไหวและร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนขึ้นมา และได้รับการบรรจุเข้าในรัฐสภา โดยได้มีการแก้ไขหลายรอบโดยหลายฝ่าย ในปัจจุบัน (มีนาคม 2549) ร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนอยู่ในระหว่างการพิจารณาวาระที่ 1 ของวุฒิสภา

คณะอนุกรรมการฯ จึงเสนอให้รัฐบาลปฏิรูประบบสิทธิในที่ดินและทรัพยากร โดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะต่างๆ เช่น ที่ดินสาธารณะประโยชน์ แหล่งน้ำ ทะเลและชายฝั่ง และป่าชุมชน เป็นต้น และให้ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบเพิ่มเติมจากระดับปัจเจก นิติบุคคล องค์กรท้องถิ่น และส่วนราชการ โดยกำหนดให้มีสิทธิกลางของชุมชนในการจัดสรรการใช้ประโยชน์จากที่ดิน พื้นที่สาธารณะและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น นอกจากนี้ เมื่อรัฐสภาเปิดการประชุม คณะรัฐมนตรีต้องเร่งพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนเพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป และให้ร่างกฎหมายที่ให้ชุมชนชายฝั่งสามารถจัดการกับพื้นที่ทะเลชายฝั่ง โดยมีหลักการและวิธีการคล้ายกันกับที่มีอยู่ในร่าง พ.ร.บ.ป่าชุมชน โดยในระหว่างนี้ให้ยุติการดำเนินการในด้านการใช้โฉนดน้ำหรือ โครงการ Seafood Bank จนกว่าจะมีพระราชบัญญัติรองรับสิทธิของชุมชนในบริเวณชายฝั่ง (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. 2551) [Internet]

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นุรารัตน์ โยธีเสวด (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดแฉวง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมีข้อมูลจากการศึกษากล่าวคือ เกาะสมุยเป็นอำเภอหนึ่งในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่นอกชายฝั่งทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ 84 กิโลเมตร มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชัน พื้นที่เฉพาะเกาะสมุยราว 275 ตารางกิโลเมตร กว้าง 21 กิโลเมตร และยาว 25 กิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่สงบสวยงาม และมีเอกลักษณ์เฉพาะ นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญของภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยแห่งหนึ่ง รัฐบาลโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะสมุยไปในทิศทางและรูปแบบที่ดี มีนักท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวมากที่สุดอีกแห่งหนึ่ง โดยมีห้องพักทั้งสิ้น 19374 ห้อง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด 8,827 คนต่อวัน จากข้อมูลปี พ.ศ. 2546 มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะสมุยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 162,031 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 679,247 คน รวมทั้งสิ้น 832,551 คน

นอกจากปริมาณนักท่องเที่ยว ยังพบว่ามีกรณีอุบัติเหตุของสถานบริการต่างๆ กระจายตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหลักจำนวนมาก ก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง มีมลภาวะค่อนข้างสูง และในหลายพื้นที่ของเกาะสมุยได้เกิดปัญหาอย่างชัดเจน ทำให้เกาะสมุยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดขึ้น โดยเน้นให้เป็นเมืองที่มีประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนแข็งแรง เศรษฐกิจดี มีการกระจายรายได้และพึ่งพาตนเอง สภาพแวดล้อมสะอาดปราศจากมลพิษ แบ่งวิสัยทัศน์ออกเป็น 5 ด้าน โดยกำหนดการพัฒนาด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2546 : 62 – 64)

หาดแฉวงมีลักษณะเป็นหาดที่มีความยาว 5 กิโลเมตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ หาดแฉวงน้อย ยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร และหาดแฉวงใหญ่ ยาวประมาณ 3.5 กิโลเมตร ชายหาดทั้งสองกว้าง เป็นลักษณะชายหาดที่มีทรายขาวละเอียดและสะอาด น้ำทะเลใสและตื้น เหมาะแก่การว่ายน้ำและเล่นกีฬาทางน้ำประเภทต่างๆ บริเวณตอนเหนือของหาดมีเกาะเล็กๆ ชื่อเกาะมัดหลัง มีปะการังสวยงาม จึงนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญของเกาะสมุยแห่งหนึ่ง จากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจึงทำให้หาดแฉวงเกิดมลภาวะค่อนข้างสูง เช่น ขาดที่ว่างโล่งและสถานที่สาธารณะสำหรับจัดงานเทศกาลและกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนที่โล่งเพื่อการนั่งนอนตากแดดและพักผ่อนหย่อนใจสำหรับชุมชน จากการพัฒนาโครงข่ายถนนให้เป็นระบบ ถนนทวิราชูร์ภักดี และถนนแฉวง-เชิงมน ขาดการควบคุมการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ทำให้มีอาคารสร้างชิดเขตทาง ไม่มีระยะถอยร่นใช้เขตทางเป็นที่จอดรถ ทำให้การจราจรติดขัด ขาดทางเดินและทางจักรยานที่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนและมีความปลอดภัยจากภัยอันตราย ซึ่งนอกจากจะสนองความต้องการของชุมชนแล้วยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหาดเจวงและเกาะสมุยขาดการพัฒนากิจกรรม และภูมิทัศน์ชุมชนที่สร้างภาพลักษณ์ความเป็นชุมชนท่องเที่ยวแบบหาดทรายชายทะเลที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2538 : 4-12)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเจวง การศึกษาสภาพทางกายภาพของหาดเจวง และศึกษาพฤติกรรมของชุมชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยพิจารณาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวโดยนำมากำหนดรูปแบบของการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเจวง เพื่อการท่องเที่ยวที่เหมาะสมควบคู่ไปกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) “พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยว ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (4) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวจำแนกตามพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยว (5) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน

1. พฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้นมาจากการบอก ของญาติและเพื่อนแนะนำเข้ามาท่องเที่ยวก่อนแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเข้ามาไหว้พระ ตามวัดต่างๆ ซึ่งจะเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยอยู่กันวัน 2-4 ครั้ง ในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ ด้วยการใช้พาหนะรถยนต์ส่วนตัว และเมื่อเข้ามาท่องเที่ยวแล้ว ผู้เข้ามาท่องเที่ยวมักจะจ่ายใช้สอยซื้อของเบ็ดเตล็ด จำนวนเฉลี่ยไม่เกิน 1,000 บาท ลักษณะการท่องเที่ยวตามสถานที่เป็นการเดินเท้าเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ มีอาณาบริเวณใกล้เคียงกันมุ่งเน้นความสนใจด้านโบราณสถาน ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่สามารถดึงดูดกลุ่มผู้เข้ามาท่องเที่ยวคือ การจัดงานมรดกโลก โดยรับทราบข้อมูลการจัดงานจากทางวารสารการท่องเที่ยว และผู้เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่จะกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มาต่อด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวที่ต่างกัน
4. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวจำแนกตามพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมความถี่ในการเข้ามาท่องเที่ยว การเดินทาง ลักษณะค่าใช้จ่ายในการเข้ามาท่องเที่ยวค่าใช้จ่ายที่ใช้ และการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยวพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยทำการ สํารวจ เอกสาร สํงเกต สอดถาม สนทนา และบันทึกภาพ เพื่อนําคือข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ศึกษา

- ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีจำนวน 151,574 คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2553)
- นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมและมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 11,200 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2553)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวและประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนจำนวน 384 คน โดยการสุ่มอย่างเจาะจงจากเขตพื้นที่ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนช่วงเช้า 96 คน ช่วงเย็น 96 คน จำนวน 192 คน และประชาชนที่มาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนช่วงเช้า 96 คน ช่วงเย็น 96 คน จำนวน 192 คน (การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ซึ่งแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ ทั้งทางด้านกายภาพและเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ มีดังนี้

3.2.1.1 แบบเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร

เป็นการเก็บข้อมูลทางด้านเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและสถานที่บริเวณพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

3.2.2.2 แบบสำรวจ

เป็นการสำรวจลักษณะพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยจะมีประเด็นในการสำรวจ ดังนี้

- (1) สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- (2) รายละเอียดของพื้นที่ จากพื้นที่ที่เป็นเอกลักษณ์ และสื่อความหมายที่ชัดเจนของพื้นที่
- (3) สภาพแวดล้อมของบริเวณ องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของอาคาร โดยรอบบริเวณที่จะทำการออกแบบรวมไปถึงระยะทาง และความต่อเนื่องของแนวอาคาร
- (4) การใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบัน ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากการสำรวจ คือ การถ่ายภาพ และ/หรือการ Sketch และบันทึก

3.2.3.3 แบบสอบถาม เป็นการสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยจะมีประเด็นคำถาม ดังนี้

- การประกอบอาชีพ และรายได้/ครัวเรือนรวมถึงการประกอบพิธีกรรมหรือทำกิจกรรมร่วมกันทางประเพณีที่สำคัญของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนที่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยศึกษารายละเอียด ดังนี้

- (1) การประกอบอาชีพภายในชุมชน และรายได้/ครัวเรือน
- (2) รูปแบบทางกิจกรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- (3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและปัญหาการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยศึกษาในรายละเอียด ดังนี้

- (1) รูปแบบการอยู่อาศัยและสภาพของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- (2) แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
- (3) แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนในอนาคต

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 เครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ร่วมมือตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้ง

3.2.2.2 เมื่อดำเนินการแก้ไข แบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ อรรถพร ฤทธิเกิด สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรศรีแสง สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. อาจารย์ วิทยา พิมพ์สิทธิ์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.2.2.3 ดำเนินการปรับปรุงเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะนำแบบสอบถามไปใช้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังไปยังสำนักงานผังเมืองเขตบางขุนเทียน เพื่อขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.3.2 เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบข้อมูล และนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่รวบรวมมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการสำรวจ การสังเกต จะดำเนินการโดยการใช้สังเคราะห์ข้อมูล

3.4.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ที่ได้จากแบบสอบถาม จะดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งภาคเอกสาร และภาคสนาม แบบสำรวจและแบบสอบถามแล้ว นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปเป็นผลและนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานครต่อไป

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เพื่อนำผลวิเคราะห์ที่ได้ทั้งหมดมาดำเนินการต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่สาธารณะ เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการ และความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ชุด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อความความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ตอนที่ 3 เป็นข้อความเกี่ยวกับปัญหาด้านภูมิทัศน์และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนของนักท่องเที่ยว

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
เพศ	ชาย	79	41.15	2
	หญิง	113	58.85	1
	รวม	192	100.00	
อายุ (ปี)	ไม่เกิน 20	26	13.54	5
	21 – 30	33	17.19	3
	31 – 40	41	21.35	1
	41 – 50	38	19.80	2
	51 – 60	29	15.10	4
	61 ปีขึ้นไป	25	13.02	6
	รวม	192	100.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	28	14.59	4
	มัธยมศึกษา	40	20.84	2
	อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	29	15.10	3
	ปริญญาตรี	92	47.91	1
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	01.04	5
	อื่นๆ	1	00.52	6
	รวม	192	100.00	
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	42	21.88	2
	พนักงานบริษัทเอกชน	49	25.52	1
	นักเรียน/นักศึกษา/รับจ้าง	38	19.79	4
	เกษตรกร	16	08.33	5
	ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	40	20.83	3
	อื่นๆ	7	03.65	6
	รวม	192	100.00	
รายได้ต่อเดือน (บาท)	ไม่เกิน 5,000	3	01.56	6
	5,000 – 10,000	22	11.46	5
	10,001 - 15,000	34	17.71	4
	15,001 - 20,000	37	19.27	3
	20,001 - 25,000	51	26.56	1
	25,001 บาทขึ้นไป	45	23.44	2
	รวม	192	100.00	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชากรในส่วนของนักท่องเที่ยวนั้น อันดับ 1 คือ เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 58.85 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 41.15 คน ประชากร อันดับ 1 คือ อายุ 31 – 40 ปี มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 อันดับ 2 คือ อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รองลงมา คือ อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19 และลำดับสุดท้าย คือ อายุ 61 ปี ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.02

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวนั้น อันดับ 1 คือ ปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.91 อันดับ 2 คือ มัธยมศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 รองลงมา คือ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประกอบอาชีพของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.52 อันดับ 2 คือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา คือ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 03.65

รายได้ต่อเดือน (บาท) ของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ 20,001 - 25,000 มากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 อันดับ 2 คือ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44 รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.27 และลำดับสุดท้าย ไม่เกิน 5,000 น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 01.56

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามความคิดเห็นดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	
สถานที่ท่องเที่ยว	- ชายทะเลบางขุนเทียน	43	22.40	1	
	- พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์	22	11.45	5	
	- ป่าชายเลน	30	15.63	3	
	- ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญ บางกระดี่	9	04.68	7	
	- พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขตบางขุนเทียน	1	00.52	10	
	- พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์	8	04.17	8	
	- พิพิธภัณฑ์แสดงว่าวไทย	15	07.81	6	
	- ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน	26	13.54	4	
	- สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่า	31	16.15	2	
	- อื่นๆ	7	03.65	9	
		รวม	192	100.00	
	บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม			
		ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง	67	34.90	2
ต้องการ		125	65.10	1	
รวม		192	100.00		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยว	คนเดียว	11	5.73	5
	2 คน	58	30.21	2
	เป็นกลุ่มเพื่อน	35	18.23	3
	เป็นครอบครัว	62	32.29	1
	เป็นกลุ่มทัวร์	23	11.98	4
	อื่นๆ	31	01.56	6
	รวม	192	100.00	
พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	114	59.38	1
	รถรับจ้าง/รถโดยสาร	60	31.25	2
	อื่นๆ	18	09.37	3
	รวม	192	100.00	
ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	ตามฤดูกาล	58	30.21	2
	ตามวันหยุด	130	67.71	1
	อื่นๆ	4	02.08	3
	รวม	192	100.00	
จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว	ครั้งแรก	45	23.44	3
	ครั้งที่ 2-5	63	32.81	1
	ครั้งที่ 6-7	51	26.56	2
	10 ครั้งขึ้นไป	33	17.19	4
	รวม	192	100.00	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยวในสถานที่ อันดับ 1 คือ ชายทะเลบางขุนเทียนมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 อันดับ 2 คือ สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.15 รองลงมา คือ ป่าชายเลน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 และลำดับสุดท้าย คือ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขตบางขุนเทียน น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 รองลงมา คือ ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90

รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ เป็นครอบครัว มากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.29 อันดับ 2 คือ 2 คน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 รองลงมา คือ เป็นกลุ่มเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 01.56

พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ รถยนต์ส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 อันดับ 2 คือ รถรับจ้าง/รถโดยสาร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 09.37

ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ตามวันหยุด มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 67.71 อันดับ 2 คือ ตามฤดูกาล จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 รองลงมา คือ เป็นกลุ่มเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 02.08

จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ครั้งที่ 2 – 5 มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 อันดับ 2 คือ ครั้งที่ 6 – 7 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 รองลงมา คือ ครั้งแรก 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44 และลำดับสุดท้าย คือ 10 ครั้งขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความต้องการด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.3 – 4.7

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ความต้องการด้านภูมิทัศน์	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
ที่ว่างโล่ง	4.67	0.52	มากที่สุด	1
ที่หมายตา	4.15	0.00	มาก	4
สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ	4.43	0.67	มาก	2
เส้นทางจราจร	4.32	0.56	มาก	3
รวม	4.39	0.44	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

เมื่อพิจารณาเป็นความต้องการด้านภูมิทัศน์โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ ที่ว่างโล่ง ($\bar{X} = 4.67$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2, 3 คือ สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ($\bar{X} = 4.43$), เส้นทางจราจร ($\bar{X} = 4.32$) และอันดับสุดท้าย คือ ที่หมายตา ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่ว่างโล่งตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่ว่างโล่ง	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ควรพัฒนาบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนให้เป็นลานกิจกรรม	4.50	0.52	มากที่สุด	10
2. สวนสาธารณะให้บริการแก่ประชาชน	4.78	0.58	มากที่สุด	3
3. สนามเด็กเล่นในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.61	0.57	มากที่สุด	6
4. แหล่งบริการชุมชนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	5.00	0.56	มากที่สุด	1
5. ควรมีอาคารเฉลิมพระเกียรติในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.72	0.47	มากที่สุด	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่ว่างโล่ง	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
6. ศาลาพักผ่อนที่ท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.81	0.48	มากที่สุด	2
7. ควรมีที่นั่งพักผ่อนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.65	0.50	มากที่สุด	5
8. ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.54	0.48	มากที่สุด	8
9. ควรมีห้องน้ำสาธารณะในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.58	0.54	มากที่สุด	7
10. ควรมีน้ำดื่มให้บริการในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	4.51	0.50	มากที่สุด	9
รวม	4.67	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า จากตารางที่ 4.2 พบว่า ที่ว่างโล่งตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.67$)

เมื่อพิจารณาความต้องการโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ แหล่งบริการชุมชน ในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ($\bar{X} = 5.00$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2, 3 คือ ศาลาพักผ่อนที่ท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ($\bar{X} = 4.81$), สวนสาธารณะให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X} = 4.61$) และอันดับสุดท้าย คือ ควรพัฒนาบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนให้เป็นลานกิจกรรม ($\bar{X} = 4.50$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่หมายตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่หมายตา	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ควรปรับปรุงบริเวณสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ให้สังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น หลักระเบียงโลเมตร กรุงเทพมหานคร เป็นต้น	4.15	0.00	มาก	1
รวม	4.15	0.00	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ที่หมายตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก คือ ควรปรับปรุงบริเวณสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ให้สังเกตเห็น ได้ชัดเจน เช่น หลักระเบียงโลเมตรกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ($\bar{X} = 4.15$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบ	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ควรปลูกสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะฯลฯ	4.62	0.75	มากที่สุด	2
2. ควรมีป้ายบอกข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว	4.23	0.68	มาก	4
3. ควรจัดบ้านพักชาวบ้านเป็น โฮมสเตย์เพื่อเพิ่มยอดนักท่องเที่ยว	4.14	0.60	มาก	5
4. ควรปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	4.67	0.59	มากที่สุด	1
5. ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว	4.49	0.73	มาก	3
รวม	4.43	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$)

เมื่อพิจารณาความต้องการโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.67$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2, 3 คือ ควรปลูกสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะฯลฯ ($\bar{X} = 4.62$), ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.49$) และอันดับสุดท้าย คือ ควรจัดบ้านพักชาวบ้านเป็น โฮมสเตย์เพื่อเพิ่มยอดนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.14$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของเส้นทางจราจรตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เส้นทางจราจร	ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. จำนวนและปริมาณเที่ยวรถโดยสารที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว	4.17	0.52	มาก	3
2. ควรปรับปรุงเส้นทางปั่นจักรยาน	4.48	0.60	มาก	1
3. ควรปรับปรุงทางเท้าสำหรับสัญจรในพื้นที่	4.31	0.56	มาก	2
รวม	4.32	0.56	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เส้นทางจราจรตามความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$)

เมื่อพิจารณาความต้องการ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุงเส้นทางปั่นจักรยาน ($\bar{X} = 4.48$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ ควรปรับปรุงทางเท้าสำหรับสัญจรในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.31$) และอันดับสุดท้าย คือ จำนวนและปริมาณเที่ยวรถโดยสารที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัญหาด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.8 – 4.11

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ปัญหาด้านภูมิทัศน์	ระดับปัญหาของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
ย่าน	4.43	0.52	มาก	2
เส้นทางจราจร	4.56	0.48	มากที่สุด	1
ที่หมายตา	4.34	0.56	มาก	3
รวม	4.44	0.36	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

เมื่อพิจารณาเป็นปัญหา โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ เส้นทางจราจร ($\bar{X} = 4.56$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ ย่าน ($\bar{X} = 4.43$) และอันดับสุดท้าย คือ ที่หมายตา ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของย่านตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

	ย่าน	ระดับปัญหาของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
		\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ความเป็นธรรมชาติของบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนน้อยลง		4.44	0.52	มาก	3
2. จุดชมวิวดรูงเสาหลักกิโลเมตรกรุงเทพมหานครเริ่มไกลห่างจากชายฝั่ง		4.35	0.60	มาก	4
3. ความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย		4.18	0.57	มาก	5
4. สภาพต้นไม้โดยรอบบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ไม่ได้รับการดูแลรักษา		4.50	0.56	มากที่สุด	2
5. ลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการ ชุมชม ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน		4.68	0.35	มากที่สุด	1
	รวม	4.43	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ย่านตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$)

เมื่อพิจารณาปัญหา โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ ลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการ ชุมชม ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 4.68$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2, 3 คือ สภาพต้นไม้โดยรอบบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนไม่ได้รับการดูแลรักษา ($\bar{X} = 4.50$), ความเป็นธรรมชาติของบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนน้อยลง ($\bar{X} = 4.44$) และอันดับสุดท้าย คือ ความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของเส้นทางจราจรตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เส้นทางจราจร	ระดับปัญหาของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน	4.74	0.47	มาก	1
2. ป้ายบอกเส้นทางเพื่อการเดินทางมีน้อย	4.34	0.50	มาก	3
3. ไฟฟ้าและแสงสว่างระหว่างทางมีน้อย	4.60	0.47	มาก	2
รวม	4.56	0.48	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เส้นทางจราจรตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.56$)

เมื่อพิจารณาปัญหาโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ ทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.74$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ ไฟฟ้าและแสงสว่างระหว่างทางมีน้อย ($\bar{X} = 4.60$) และอันดับสุดท้าย คือ ป้ายบอกเส้นทางเพื่อการเดินทางมีน้อย ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของที่หมายตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่หมายตา	ระดับปัญหาของนักท่องเที่ยว (n = 384)			
	\bar{X}	S	ระดับ	อันดับ
1. ชายฝั่งถูกน้ำเซาะทำให้หลักกิโลอยู่ในทะเลไกลจากชายฝั่ง	4.34	0.56	มาก	1
รวม	4.34	0.56	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ที่หมายตามปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก คือ ชายฝั่งถูกน้ำเซาะทำให้หลักกิโลอยู่ในทะเลไกลจากชายฝั่ง ($\bar{X} = 4.34$)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 2

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
เพศ	ชาย	85	44.27	2
	หญิง	107	55.73	1
	รวม	192	100.00	
อายุ (ปี)	ไม่เกิน 20	10	05.21	5
	21 – 30	14	07.29	4
	31 – 40	77	40.10	1
	41 – 50	69	35.94	2
	51 – 60	21	10.94	3
	61 ปีขึ้นไป	1	00.52	6
	รวม	192	100.00	
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	43	22.29	3
	มัธยมศึกษา	58	30.20	1
	อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	46	23.85	2
	ปริญญาตรี	42	21.73	4
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	01.41	5
	อื่นๆ	1	00.52	6
	รวม	192	100.00	
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	27	14.07	5
	พนักงานบริษัทเอกชน	58	30.21	1
	นักเรียน/นักศึกษา/รับจ้าง	29	15.10	4
	เกษตรกรรวม	33	17.19	3
	ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	41	21.35	2
	อื่นๆ	4	02.08	6
	รวม	192	100.00	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
รายได้ต่อเดือน (บาท)	ไม่เกิน 5,000	6	03.25	6
	5,000 – 10,000	18	09.37	5
	10,001 - 15,000	27	14.06	4
	15,001 - 20,000	39	20.31	3
	20,001 - 25,000	60	31.25	1
	25,001 บาทขึ้นไป	42	21.76	2
	รวม	192	100.00	
จำนวนปีที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ	ไม่เกิน 5	11	05.73	6
	6 – 10	13	06.78	5
	11 – 15	17	08.86	4
	16 – 20	31	16.14	3
	21 – 25	54	28.12	2
	26 ปีขึ้นไป	66	34.37	1
	รวม	192	100.00	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชากรในส่วนของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 55.73 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.27 คน ประชากร อันดับ 1 คือ อายุ 31 – 40 ปี มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10 อันดับ 2 คือ อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 35.94 รองลงมา คือ อายุ 51 – 60 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94 และลำดับสุดท้าย คือ อายุ 61 ปี ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

ระดับการศึกษาของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ มัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 อันดับ 2 คือ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.85 รองลงมา คือ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.29 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

การประกอบอาชีพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 อันดับ 2 คือ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 รองลงมา คือ เกษตรกรรม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 02.08

รายได้ต่อเดือน (บาท) ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ 20,001 - 25,000 มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อันดับ 2 คือ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.76 รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 และลำดับสุดท้าย ไม่เกิน 5,000 น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 03.25

จำนวนปีที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะของประชาชน อันดับ 1 คือ 26 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.37 อันดับ 2 คือ 21 - 25 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 รองลงมา คือ 16 - 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.14 และลำดับสุดท้าย คือ ไม่เกิน 5 ปี น้อยที่สุด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 05.73

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวน ร้อยละ และความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	- แหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการท่องเที่ยว	31	16.15	4
	- ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก	39	20.31	3
	- ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน	52	27.08	1
	- มีการกำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวและพื้นที่อื่นๆ	43	22.40	2
	- มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว	27	14.06	5
	รวม	192	100.00	
	การพัฒนากิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณี	- การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	28	14.58
- ราคายูติธรรม		25	13.02	5
- รักษาวัฒนธรรมประเพณีเดิมไว้		63	32.81	1
- ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าความรู้		34	17.71	3
- เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน		37	19.28	2
- จัดให้มีความหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว		5	02.60	6
รวม		192	100.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน			
ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม			
ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง	66	34.38	2
ต้องการ	126	65.62	1
รวม	192	100.00	
การพัฒนาพื้นที่สาธารณะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			
และทรัพยากรธรรมชาติ			
ไม่มีผลกระทบ	148	77.08	1
มีผลกระทบ	44	22.92	2
รวม	192	100.00	
เห็นด้วยกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะทางด้านต่างๆ			
ไม่เห็นด้วย	61	31.77	2
เห็นด้วย	131	68.23	1
รวม	192	100.00	
รักษาสภาพพื้นที่สาธารณะในลักษณะ			
- ปลุกจิตสำนึกให้กับลูกหลานในการหวง	72	37.50	2
ແນนทรัพยากรธรรมชาติ			
- ช่วยกันรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	75	39.06	1
ในชุมชนท้องถิ่น			
- ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่เข้า	43	22.40	3
มาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะ			
- อื่นๆ	2	01.04	4
รวม	192	100.00	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 27.08 อันดับ 2 คือ มีการกำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวและพื้นที่ อื่นๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 และลำดับสุดท้าย คือ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06

การพัฒนากิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณี อันดับ 1 คือ รักษาวัฒนธรรมประเพณีเดิมไว้ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 อันดับ 2 คือ เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 รองลงมา คือ ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าความรู้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ผู้ที่นำข้อมูลไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และลำดับสุดท้าย คือ จัดให้มีความหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 02.60

บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม อันดับ 1 คือ ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน มากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38

การพัฒนาพื้นที่สาธารณะมีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ อันดับ 1 คือ ไม่มีผลกระทบ มากที่สุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 77.08 และรองลงมา คือ มีผลกระทบ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.92

เห็นด้วยกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะทางด้านต่างๆ อันดับ 1 คือ เห็นด้วย มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 68.23 และรองลงมา คือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.77

รักษาสภาพพื้นที่สาธารณะในลักษณะ อันดับ 1 คือ ช่วยกันรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนท้องถิ่น จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 39.06 อันดับ 2 คือ ปลูกจิตสำนึกให้กับลูกหลานในการวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 01.04

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยเข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ และความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ควรมีจุดชมวิวบริเวณหลักเสากิโลเมตรกรุงเทพมหานคร	- ไม่ควรมี	87	45.31	2
	- ควรมี	105	54.69	1
	รวม	192	100.00	
ควรมีอาคารส่งเสริมสินค้าชุมชน อาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ม้านั่งพักผ่อน ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะ ที่ดื่มค่าบริการ ฯลฯ	- ไม่ควรมี	29	15.10	2
	- ควรมี	163	84.90	1
	รวม	192	100.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ไม่ควรให้ความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย	- ไม่ควร	156	81.25	1
	- ควร	36	18.75	2
	รวม	192	100.00	
ควรปรับปรุงเส้นทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินทาง	- ไม่ควรปรับปรุง	17	08.85	2
	- ควรปรับปรุง	175	91.15	1
	รวม	192	100.00	
ควรปรับปรุงไฟฟ้าให้มีความสว่างเหมาะสมกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและป็นจักรยานชมธรรมชาติ	- ไม่ควรปรับปรุง	15	07.81	2
	- ควรปรับปรุง	177	92.19	1
	รวม	192	100.00	
ตัวเสาหลักกิโลเมตรกรุงเทพมหานคร คุณต้องการให้มีจุดพักคอยและชมบรรยากาศโดยรอบบริเวณนั้น	- ไม่ต้องการ	84	43.75	2
	- ต้องการ	108	56.25	1
	รวม	192	100.00	
ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว	- ไม่ควรสร้าง	8	04.17	2
	- ควรสร้าง	184	95.83	1
	รวม	192	100.00	
สะพานเดินเชื่อมชมภูมิทัศน์ควรมีโครงสร้างที่ถาวร	- ไม่ควรมีโครงสร้างที่ถาวร	73	38.02	2
	- ควรมีโครงสร้างที่ถาวร	119	61.98	1
	รวม	192	100.00	
ความเป็นธรรมชาติบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	- ไม่มีความเป็นธรรมชาติ	56	29.17	2
	- มีความเป็นธรรมชาติ	136	70.83	1
	รวม	192	100.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ต้องการมีเรือพานักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่โดยรอบ ทะเลบางขุนเทียน	- ไม่ต้องการ	62	32.29	2
	- ต้องการ	130	67.71	1
	รวม	192	100.00	
ลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมกับการยกระดับที่จะเป็น สถานที่ท่องเที่ยวหรือพักผ่อน	- ไม่เหมาะสม	51	26.56	2
	- เหมาะสม	141	73.44	1
	รวม	192	100.00	
ต้องการมีลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการชุมชน	- ไม่ต้องการ	7	03.65	2
	- ต้องการ	185	96.35	1
	รวม	192	100.00	
จุดเด่นของป้ายบอกเส้นทางเหมาะสมกับการบอกทาง คมนาคม	- ไม่เหมาะสม	85	44.27	2
	- เหมาะสม	107	55.73	1
	รวม	192	100.00	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ควรมีจุดชมวิวยุทธวิบูลย์หลักเสาศักดิ์สิทธิ์กรุงเทพมหานคร อันดับ 1 คือ ควรมี มากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 54.69 และรองลงมา คือ ไม่ควรมี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.31

ควรมีอาคารส่งเสริมสินค้าชุมชน อาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ม้านั่งพักผ่อน ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะ ที่ดื่มน้ำบริการ ฯลฯ อันดับ 1 คือ ควรมี มากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 84.90 และรองลงมา คือ ไม่ควรมี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10

ไม่ควรมีให้มีความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย อันดับ 1 คือ ไม่ควรมี มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และรองลงมา คือ ควรมี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรปรับปรุงเส้นทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินทาง อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุง มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 91.15 และรองลงมา คือ ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 08.85

ควรปรับปรุงไฟฟ้าให้มีความสว่างเหมาะสมกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและปั่นจักรยาน ชมธรรมชาติ อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุง มากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 92.19 และรองลงมา คือ ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 07.81

ตัวเสาหลักกิโลเมตรกรุงเทพมหานคร คุณต้องการให้มีจุดพักคอยและชมบรรยากาศ โดยรอบบริเวณนั้น อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ จุดเด่น โดยรอบพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 66.15 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.85

ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ควรสร้าง มากที่สุด จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 95.83 และรองลงมา คือ ไม่ควรสร้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 04.17

สะพานเดินเชื่อมชมภูมิทัศน์ควรมีโครงสร้างที่ถาวร อันดับ 1 คือ ควรมีโครงสร้างที่ถาวร มากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 61.98 และรองลงมา คือ ไม่ควรมีโครงสร้างที่ถาวร จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 38.02

ความเป็นธรรมชาติบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ มีความเป็นธรรมชาติ มากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และรองลงมา คือ ไม่มีความเป็นธรรมชาติ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

ต้องการมีเรือพานักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่โดยรอบทะเลบางขุนเทียนอันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 67.71 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.29

ลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมกับการยกระดับที่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ต้องการมีเรือพานักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่โดยรอบทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ เหมาะสม มากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 73.44 และรองลงมา คือ ไม่เหมาะสม จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56

ต้องการมีลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการชุมชน อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 96.35 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 03.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดเด่นของป้ายบอกเส้นทางเหมาะสมกับการบอกทางคมนาคม อันดับ 1 คือ เหมาะสมมากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 55.73 และรองลงมา คือ ไม่เหมาะสม จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.27

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจด้วยตนเอง โดยเป็นการสำรวจและศึกษาพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลของการสำรวจพบรายละเอียดดังต่อไปนี้

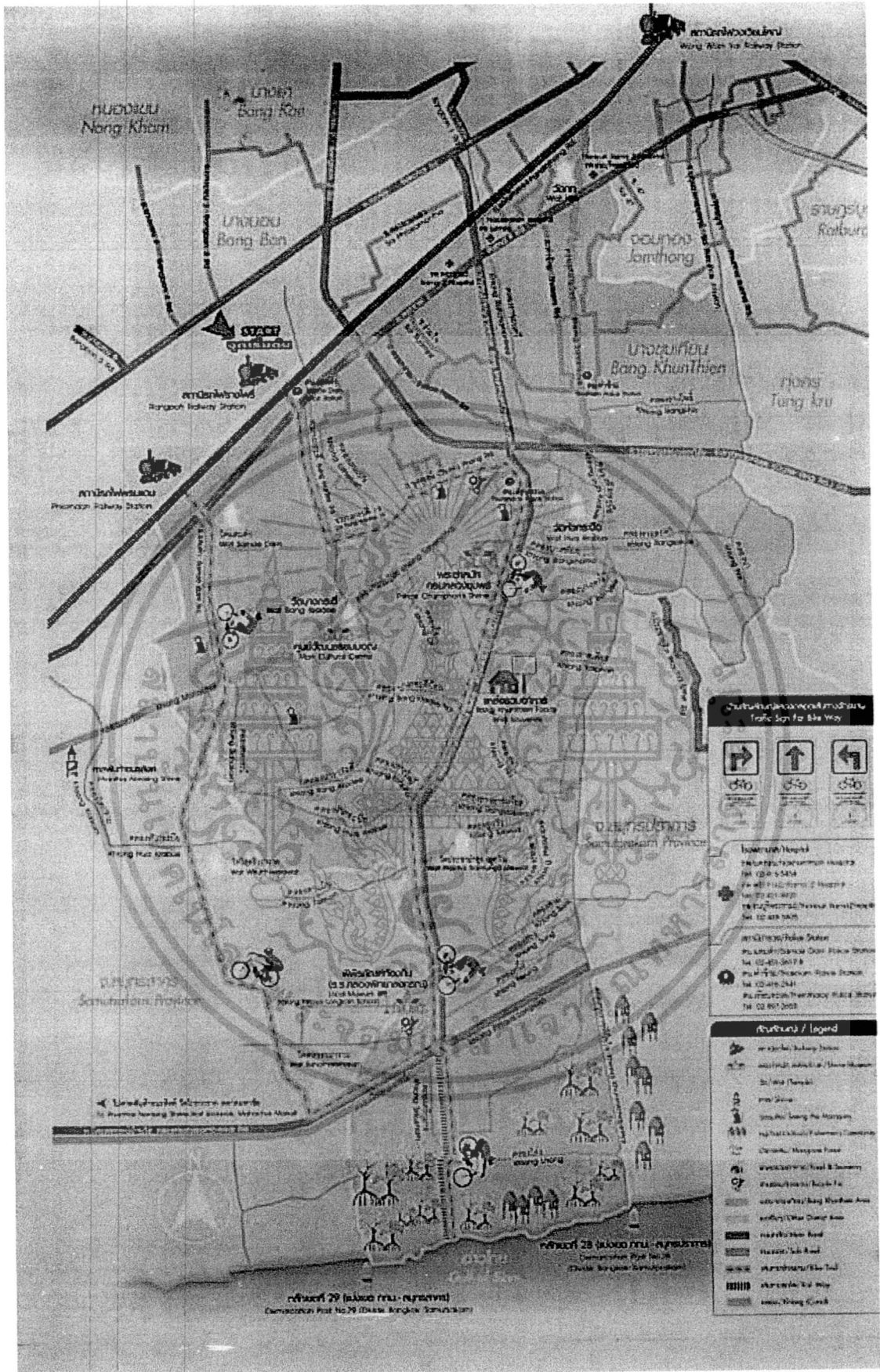
4.3.1 ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

ภาพที่ 4.1 แสดงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ป่าชายเลน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 แสดงถนนเส้นทางคมนาคม ศูนย์ชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่มา : จากกรมการขนส่งทางบก 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 แสดงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ป่าชายเลน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2554

4.3.1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีเนื้อที่ทั้งหมด 123.26 ตารางกิโลเมตร เขตบางขุนเทียนเป็นเขตเดียวของกรุงเทพมหานครที่มีพื้นที่ติดทะเล ซึ่งมีอยู่ประมาณ 5 กิโลเมตร ภายในพื้นที่ทั้งหมดมีลำคลอง 3 คลอง ลำคลองสาธารณะ 16 ลำคลอง และลำกระโคงหลายสาย ซึ่งเป็นเสมือนเส้นเลือดหล่อเลี้ยงหัวใจของประชาชนชาวบางขุนเทียน เพราะประชาชนส่วนหนึ่งยังประกอบอาชีพเกษตรอยู่และยังคงอาศัยน้ำจากลำคลอง ใช้และประกอบอาชีพเกษตรกรรม ลำคลองที่เป็นเส้นทางคมนาคมและเป็นหัวใจของเกษตรกรที่สำคัญ มีดังนี้

1. คลองสนามชัย
2. คลองหัวกระบือ
3. คลองพิทยาลงกรณ์

4.3.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

อุณหภูมิทั้งปีสูงสุด 37.5 องศาเซลเซียส ในเดือนกุมภาพันธ์ และอุณหภูมิต่ำสุด 17.4 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม

- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน มีนาคม – มิถุนายน 30.27 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม 29.78 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ 27.86 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.3 เส้นทางคมนาคม ได้แก่ แนวถนน และแม่น้ำลำคลองในพื้นที่ ถนนสายหลัก ได้แก่ ถนนกาญจนาภิเษก ถนนพระรามที่ 2 ถนนบางขุนเทียน ถนนบางขุนเทียน - ชายทะเล

ถนนสายรอง ได้แก่ ถนนสะแกงาม ถนนบางกระดี ถนนแสมดำ ถนนท่าข้าม ถนนอนามัยงามเจริญ

ถนนสายย่อย ได้แก่ ถนนที่ใช้สัญจรภายในพื้นที่กระจายอยู่ทั่วไป มีทั้งถนนลาดยาง และถนนลูกรัง บนเส้นทางสัญจรระหว่างหมู่บ้าน

แม่น้ำลำคลองสายหลัก คือ แม่น้ำและลำคลอง ใช้เส้นทางสัญจรทางน้ำเป็นส่วนมาก เพราะบ้านเรือนภายในชุมชนตั้งอยู่ริมน้ำ ส่วนทางรถยนต์เป็นการเดินทางระหว่างเมืองกับเมืองมากกว่า

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ผลจากการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาสภาพแวดล้อมดังต่อไปนี้

4.3.2.1 ย่าน บริเวณที่มีประชาชนมาใช้บริการมากขึ้น เช่น บริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมสถานที่ โดยแบ่งย่านออกเป็นประเภทดังนี้

1. ย่านพาณิชยกรรม เป็นแหล่งที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการพื้นที่ริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

2. ย่านที่พักอาศัย แบ่งออกเป็นย่านที่พักอาศัยสำหรับนักท่องเที่ยว และย่านที่พักอาศัยของคนภายในชุมชน ที่กระจายตัวอยู่ตามแนวถนนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน

3. ย่านสถานที่ราชการ ประกอบไปด้วยที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน โรงเรียนประถมคลองพิทยาลงกรณ์ และ โรงเรียนมัธยมพิทยาลงกรณ์พิทยาคม

4. ย่านเกษตรกรรมและทำอาชีพประมง ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะทำอาชีพเลี้ยงกุ้ง หอย ปลูกปลา เป็นอาชีพหลัก

4.3.2.2 ที่ว่างโล่ง หมายถึง บริเวณที่มีประชาชนมาใช้เป็นที่พักผ่อนหรือทำกิจกรรม จากการสำรวจภายในพื้นที่สามารถแบ่งที่ว่างโล่งในพื้นที่ดังต่อไปนี้

1. ประเภทสวนหย่อม ในพื้นที่ที่ทำการศึกษายังขาดสวนหย่อม ทำให้ไม่สวยงาม เช่น สองข้างทางที่ขาดการตกแต่ง ศาลาพักผ่อน เป็นต้น

2. ประเภทลานกิจกรรม ลานเอนกประสงค์ ในพื้นที่ที่ทำการศึกษพบว่าลานกิจกรรมและลานเอนกประสงค์ เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น ลานกีฬาป้าชายเลน ซึ่งเป็นที่ว่างโล่งที่ขาดการดูแลรักษา เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ประเภทแม่น้ำลำคลอง สภาพแม่น้ำลำคลองบางจุดยังขาดการดูแลรักษา และเกิดการกักเซาะจากการใช้เรือเดินทางสัญจร ทำให้ปัจจุบันไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำได้เต็มที่

4.3.2.3 เส้นทางสัญจร หมายถึง เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ประกอบไปด้วยเส้นทางหลักและเส้นทางรอง ที่ใช้สัญจรเชื่อมระหว่างชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน ไปยังชุมชนด้านซ้ายจังหวัดสมุทรสาคร ด้านขวาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นการเดินทางที่ใช้ในปัจจุบัน

4.3.2.4 ที่หมายตา หมายถึง บริเวณที่มีความพิเศษ สะดุดตา และมีความเป็นเอกลักษณ์ ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาศาปัติยกรรมที่โดดเด่น คือ หลักกิโลเมตรที่ถูกน้ำทะเลกัดเซาะ ทำให้ผู้ที่มาท่องเที่ยวอยากเดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่แห่งนี้

4.3.2.5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว หมายถึง บริเวณพื้นที่ที่เป็น โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม เช่น อาคาร บ้าน เรือน โรงเรียน สถานที่ราชการ เป็นต้น

4.3.3 ผลการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

4.3.3.1 ผลการสำรวจย่าน

ย่านพานิชยกรรม เป็นแหล่งที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่ เป็นย่านที่ประชาชนเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ซึ่งประกอบไปด้วยร้านอาหาร ร้านค้า ที่พัก และร้านอื่นๆ ที่จะมีความหนาแน่นค่อนข้างมากในชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ภาพที่ 4.4 แสดงสถานที่ร้านค้าของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

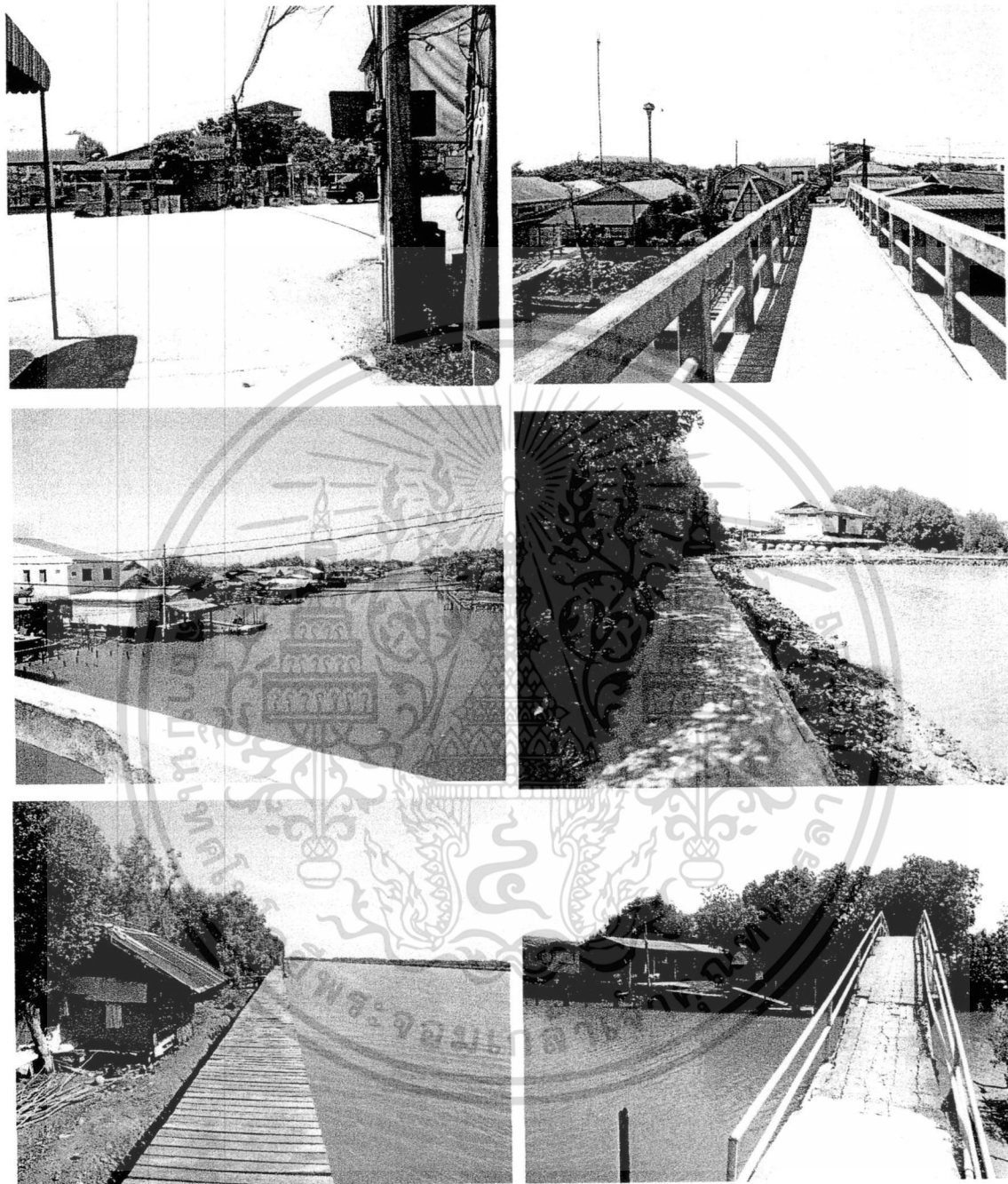
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 แสดงสถานที่จอดเรือนำเที่ยวของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

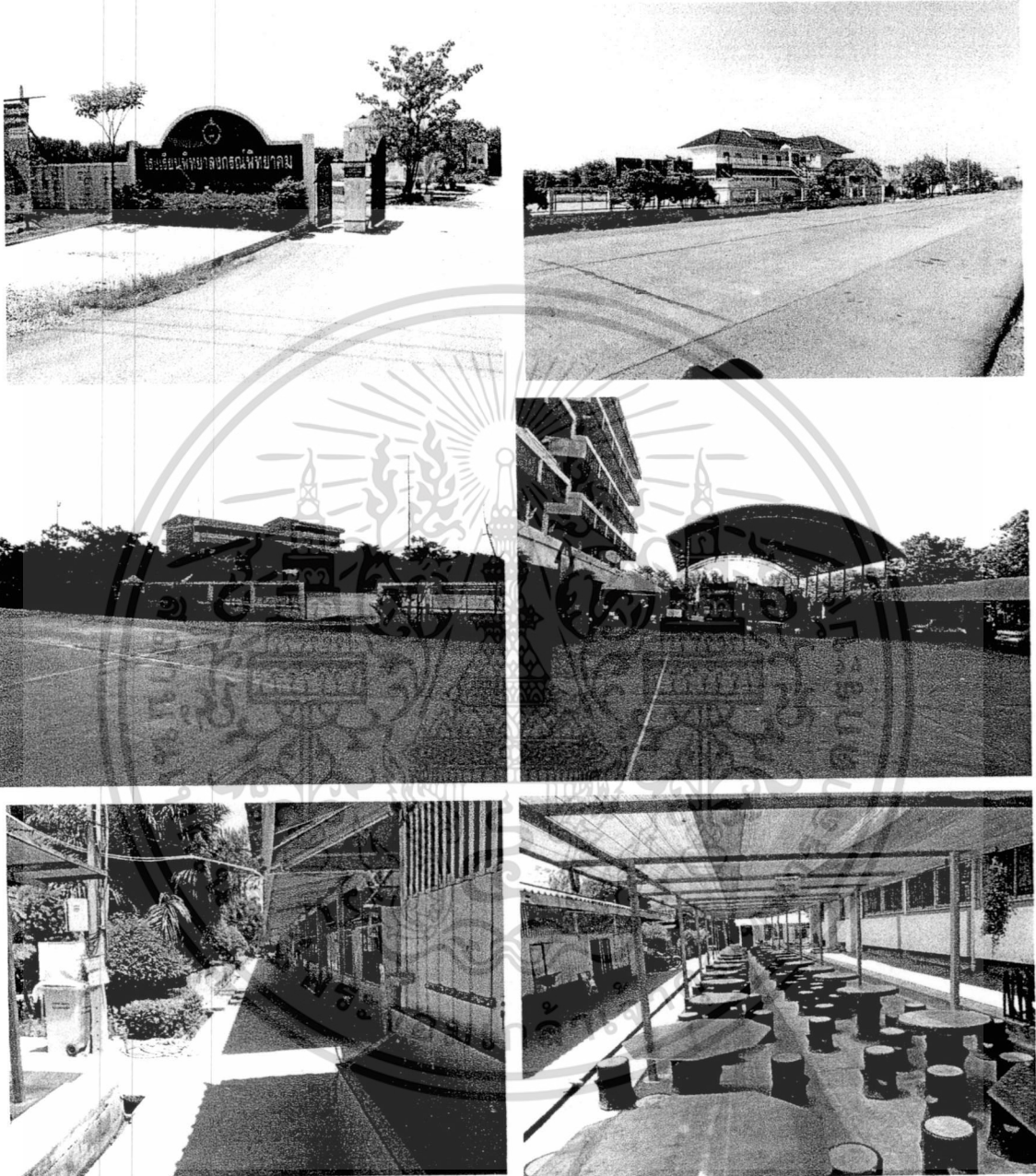
ย่านที่พักอาศัย เป็นแหล่งที่พักอาศัยสำหรับนักท่องเที่ยว และย่านที่พักอาศัยของคนภายในชุมชน ที่กระจายตัวอยู่ตามแนวถนนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน

ภาพที่ 4.6 แสดงสถานที่ย่านพักอาศัยของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

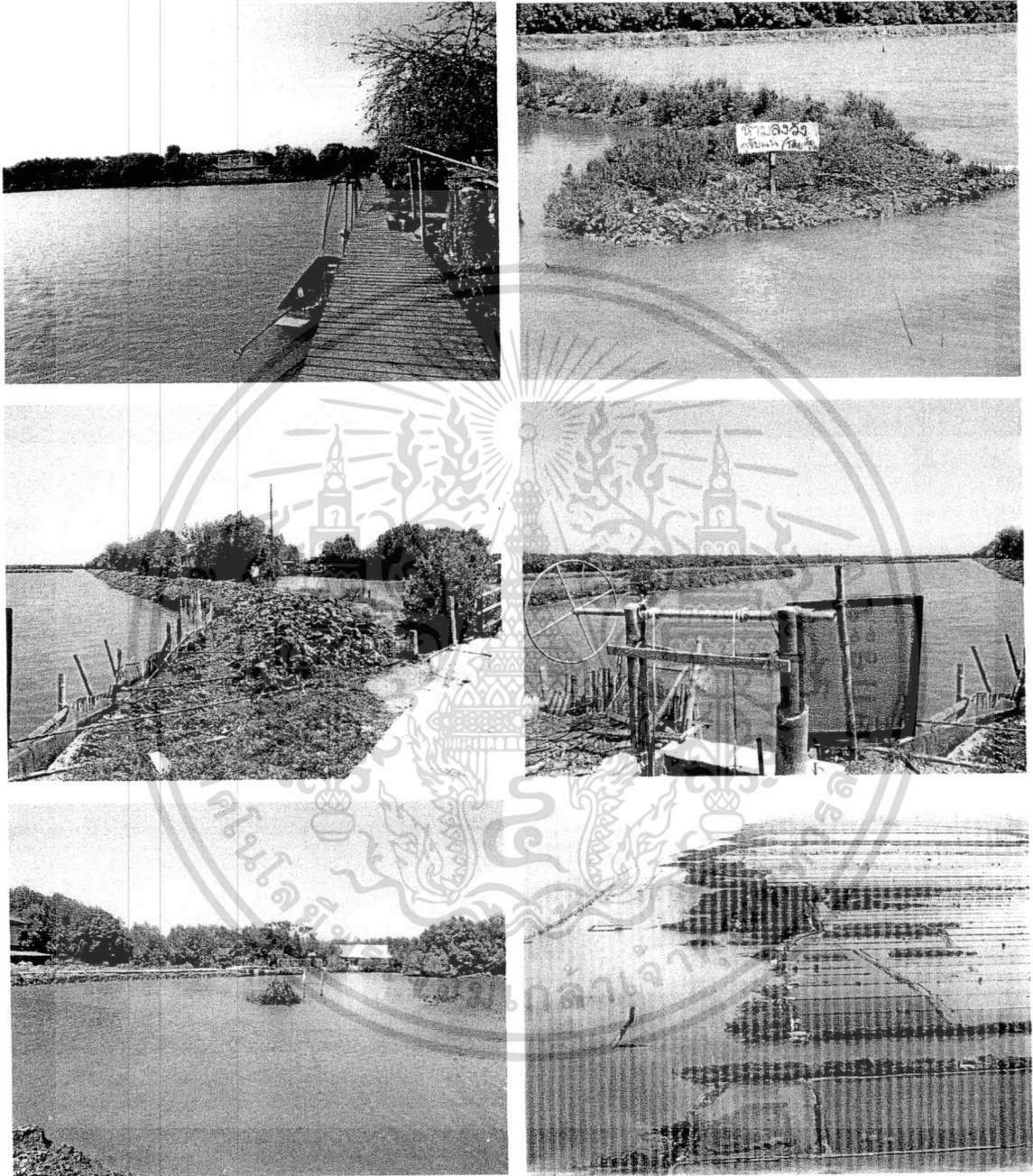
ย่านสถานที่ราชการ จะกระจายอยู่ในชุมชนตามเส้นทางหลัก เช่น โรงเรียนประถมคลองพิทยาลงกรณ์ และโรงเรียนมัธยมพิทยาลงกรณ์พิทยาคม สถานีตำรวจ พิพิธภัณฑน์ เป็นต้น ลักษณะอาคารส่วนมากยังคงสภาพดี

ภาพที่ 4.7 แสดงสถานที่ย่านราชการของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

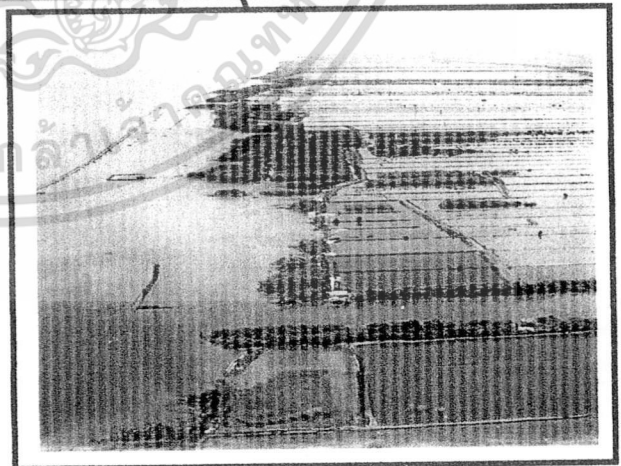
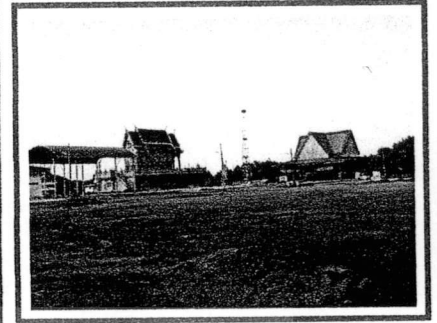
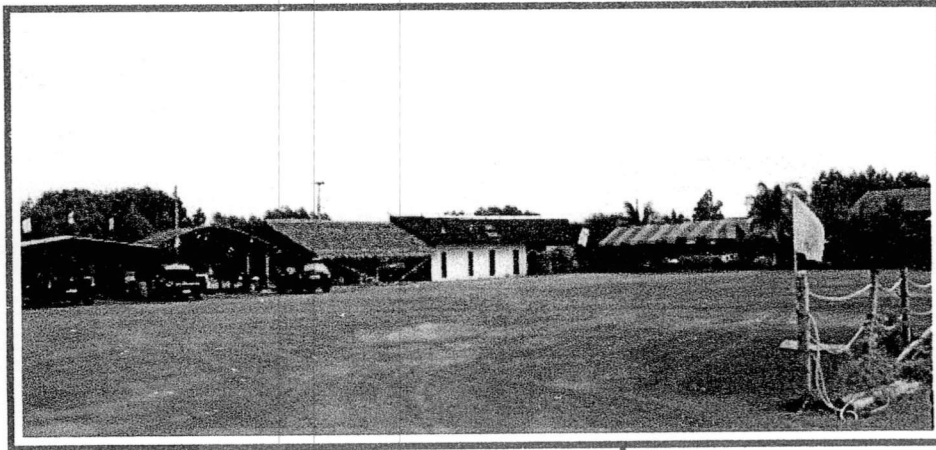
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านเกษตรกรรมและทำอาชีพประมง ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะ
ทำอาชีพเลี้ยงกุ้ง หอย ปู ปลา เป็นอาชีพหลัก ลักษณะของย่านนี้เป็นย่านที่อาศัยอยู่ติดกับทะเลเป็น
ส่วนมาก จะกระจายอยู่ทั่วบริเวณเรียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

ภาพที่ 4.8 แสดงสถานที่ย่านเกษตรกรรมและอาชีพประมงของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

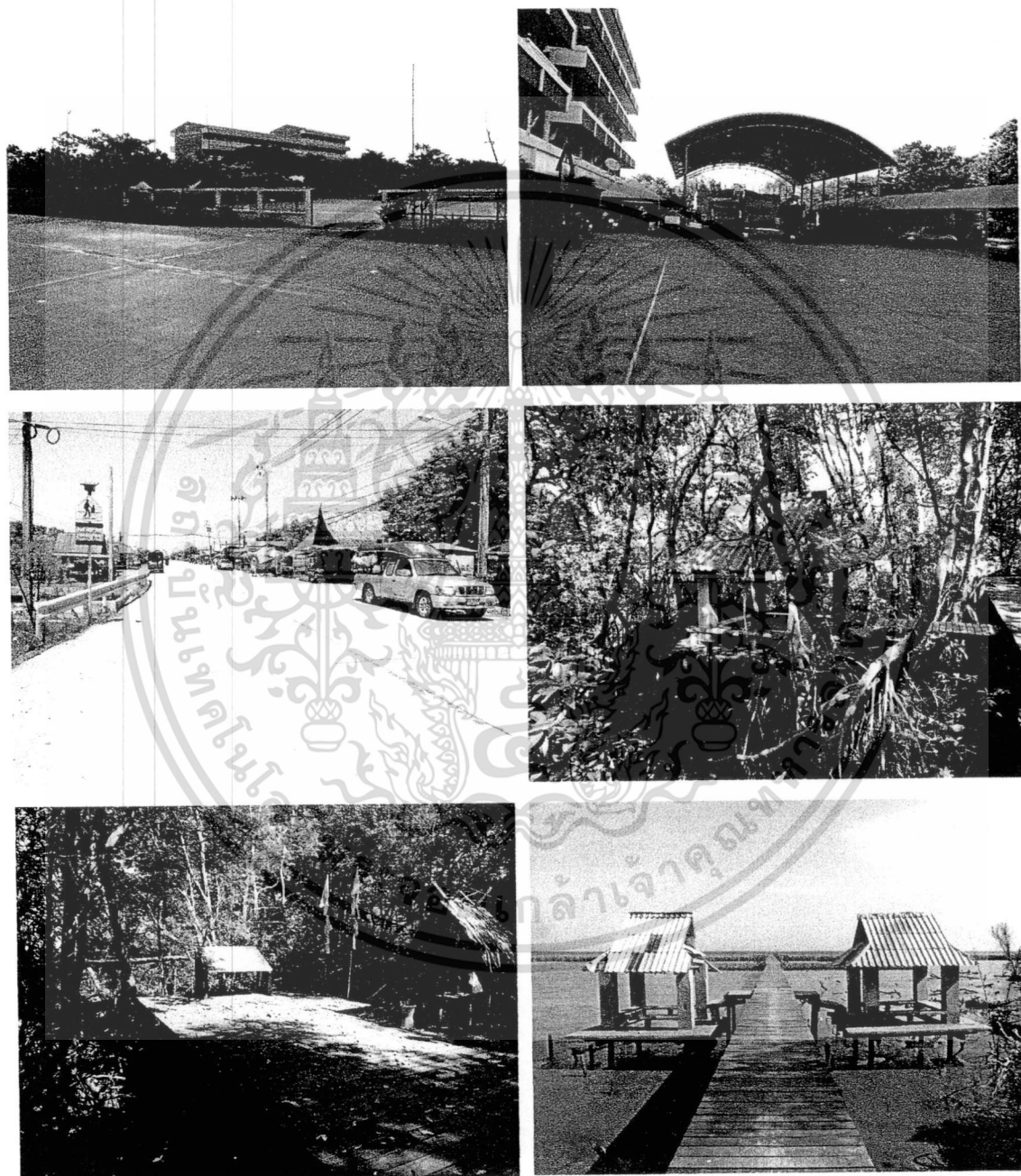

ภาพที่ 4.9 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจย่านของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

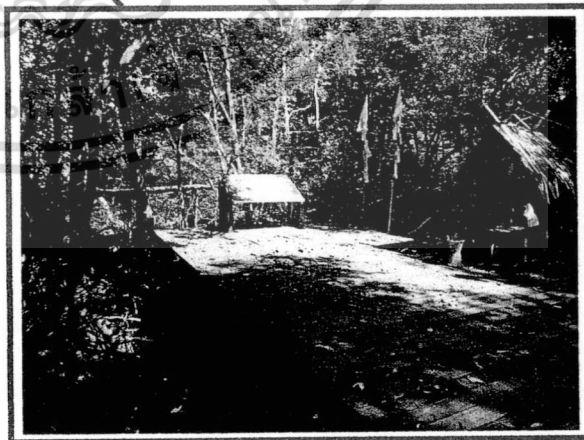
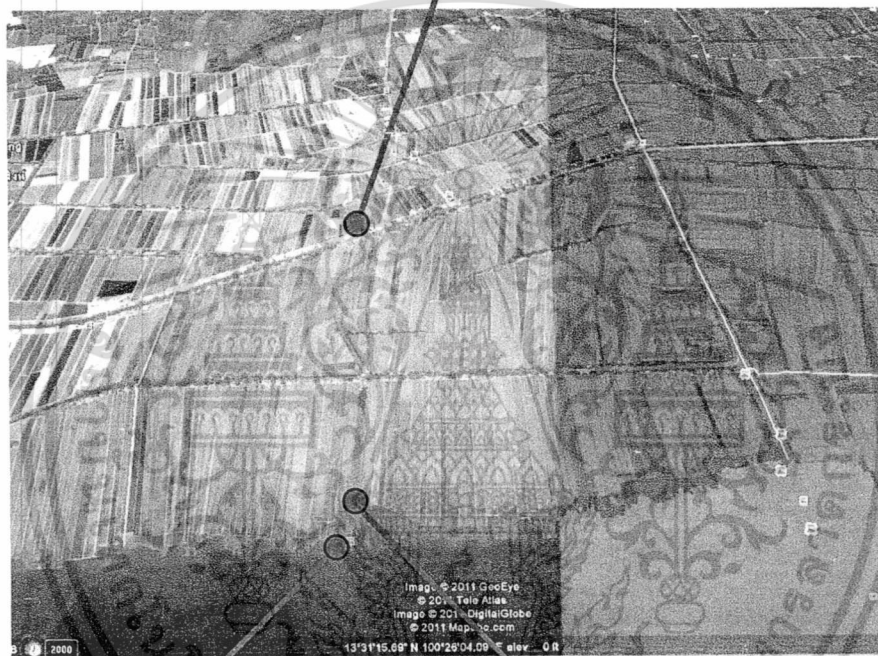
4.3.3.2 ผลการสำรวจที่ว่างโล่ง

ที่ว่างโล่ง บริเวณที่มีประชาชนมาใช้เป็นที่พักผ่อนหรือทำกิจกรรม จากการสำรวจภายในพื้นที่ สถานกิจกรรม คือ โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์ ซึ่งเป็นสถานกิจกรรมของชุมชน ประกอบไปด้วย สนามฟุตบอล สนามบาสเก็ตบอล ส่วนลานที่จัดเป็นที่นั่งพักผ่อน สนามเด็กเล่น สนามวิ่งพักผ่อน ศาลาพักผ่อน เป็นต้น

ภาพที่ 4.10 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจที่ว่างโล่งของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

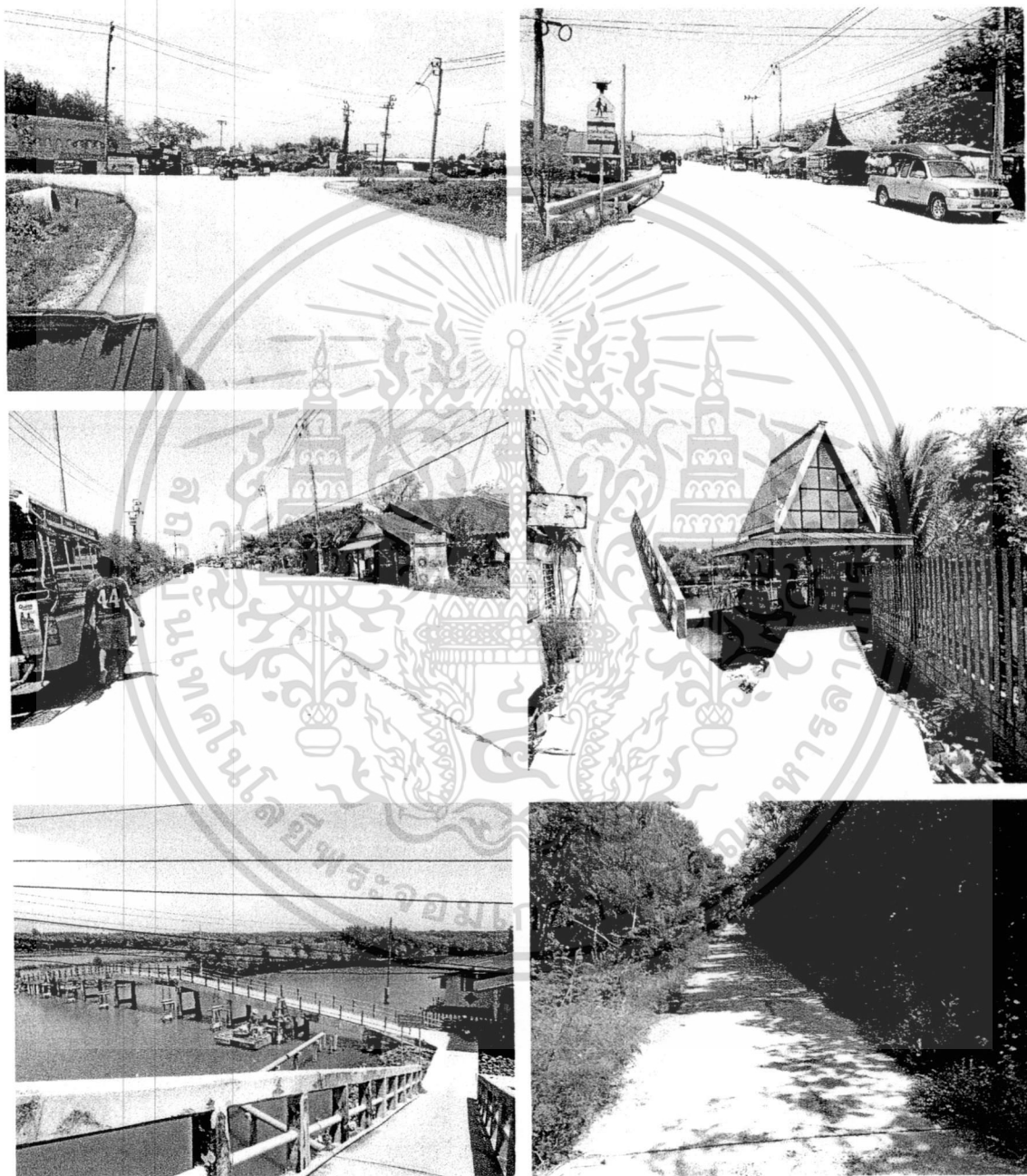

ภาพที่ 4.11 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจที่ว่างโล่งของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
 ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3.3 ผลการสำรวจเส้นทางสัญจร

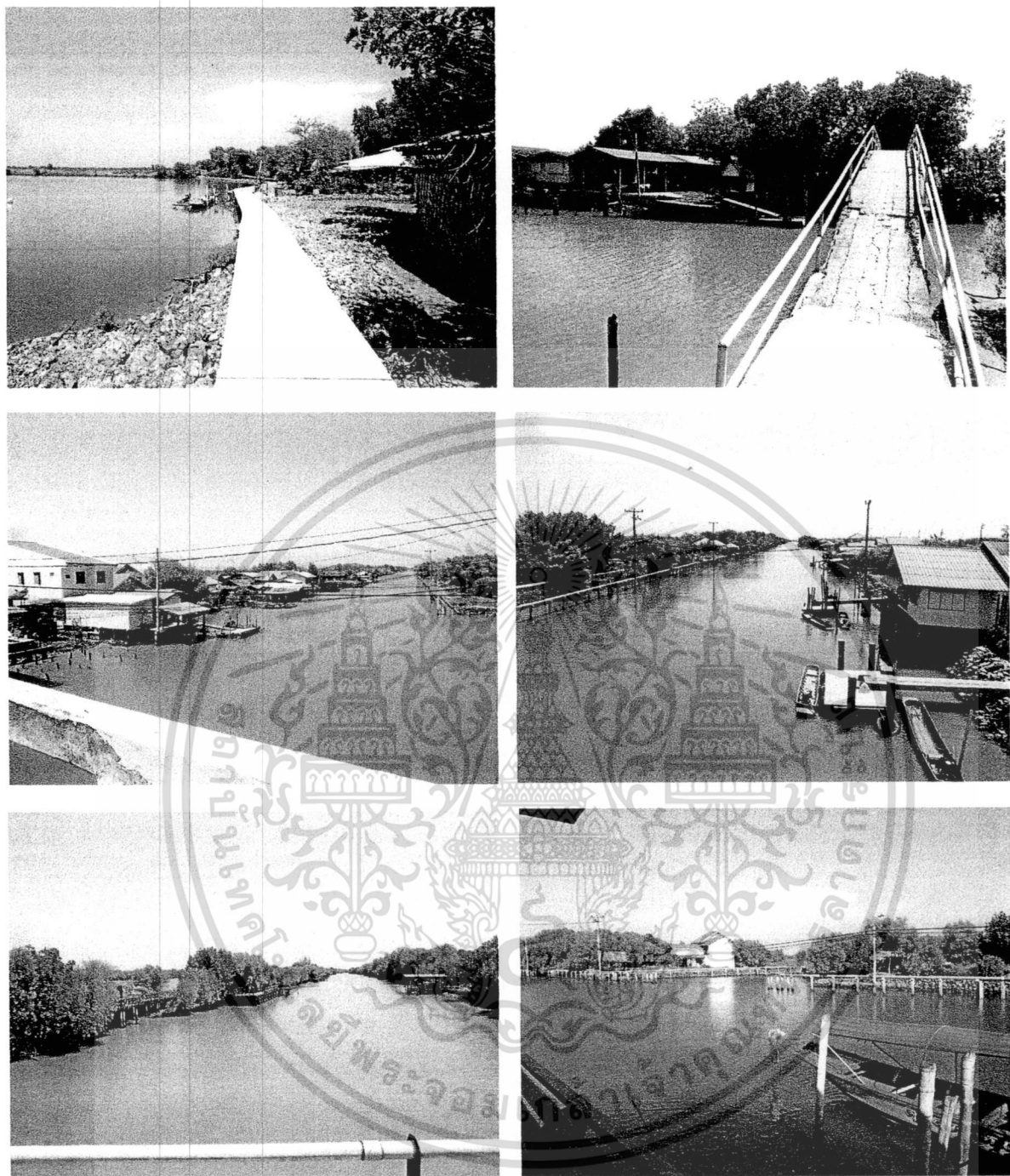
เส้นทางสัญจร เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ประกอบไปด้วยเส้นทางหลักและเส้นทางรอง ที่ใช้สัญจรเชื่อมระหว่างชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน ไปยังชุมชนด้านซ้ายจังหวัดสมุทรสาคร ด้านขวาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นการเดินทางที่ใช้ในปัจจุบัน

ภาพที่ 4.12 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรทางบกของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

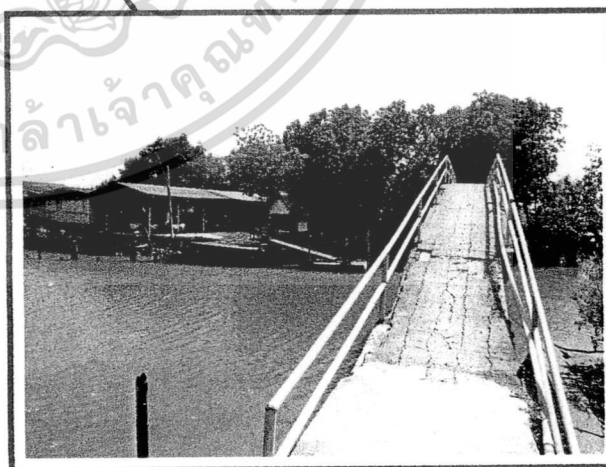
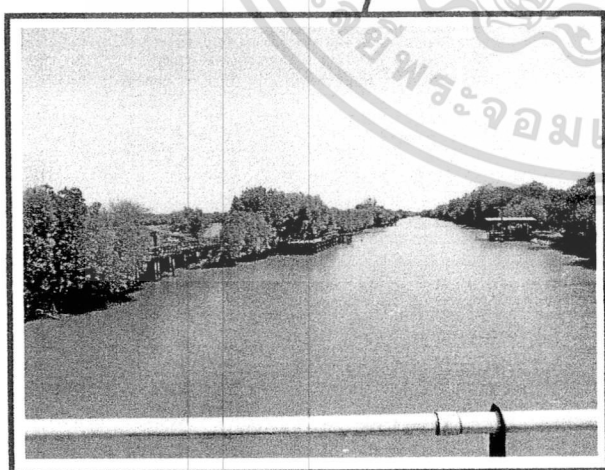
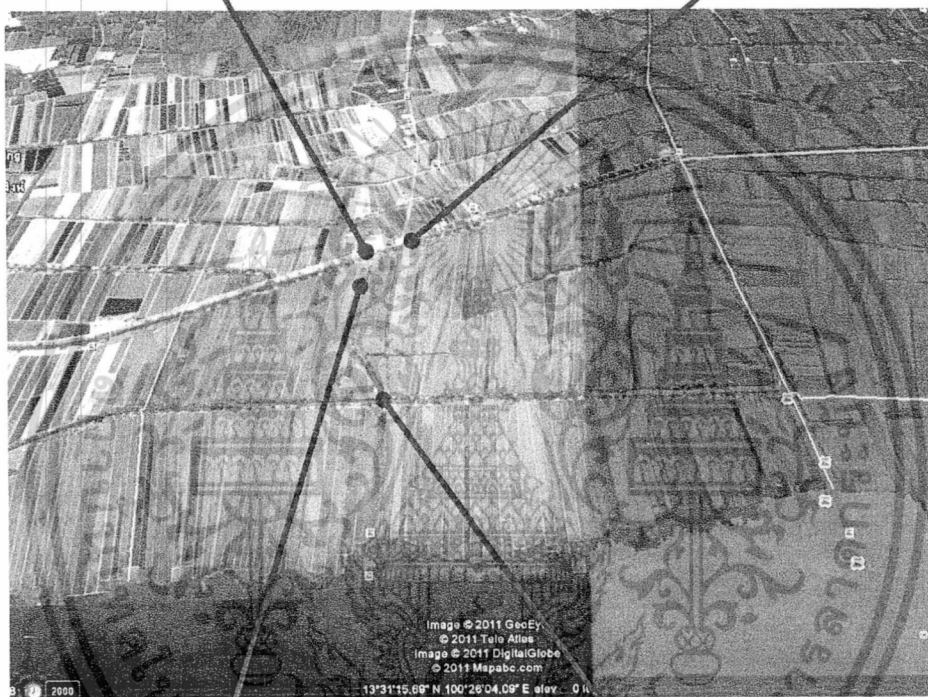
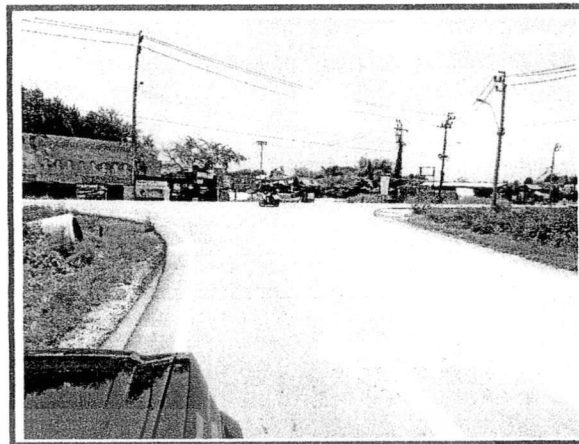
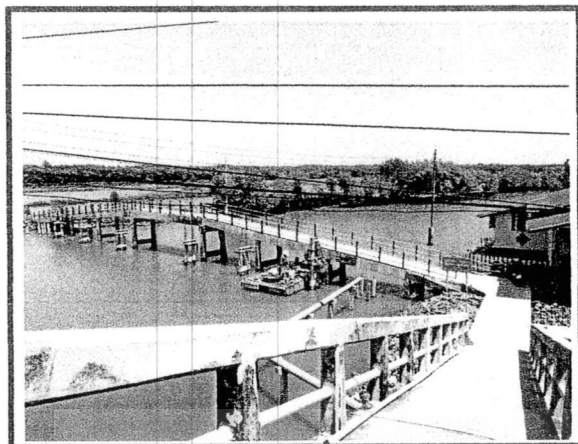

ภาพที่ 4.13 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรทางน้ำของชุมชนริมชายฝั่งทะเล

บางขุนเทียน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

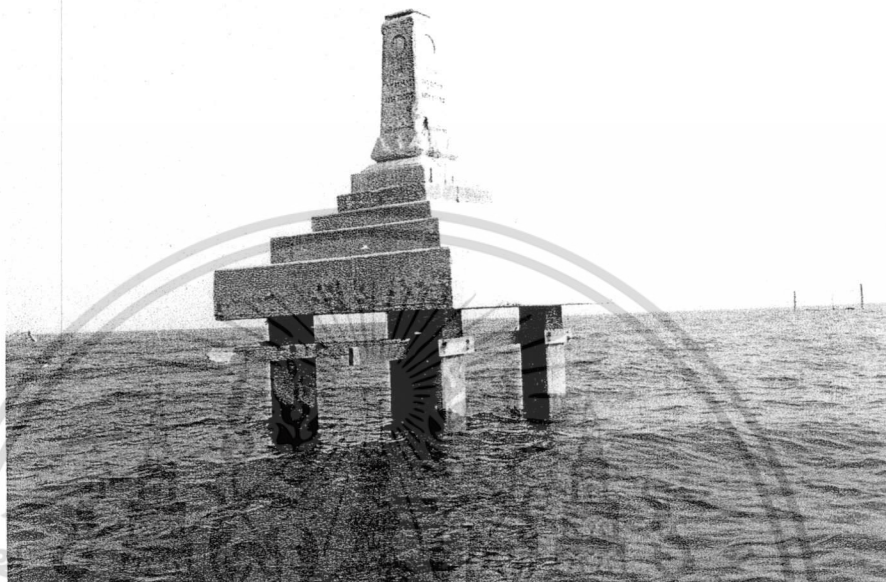

ภาพที่ 4.14 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจเส้นทางสัญจรของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3.4 ผลการสำรวจที่หมายตา

ที่หมายตา บริเวณที่มีความพิเศษ สะดุดตา และมีความเป็นเอกลักษณ์ ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาศาสนาปัตยกรรมที่โดดเด่น คือ หลักกิโลเมตรที่ถุ๊กน้ำทะเลกัดเซาะ

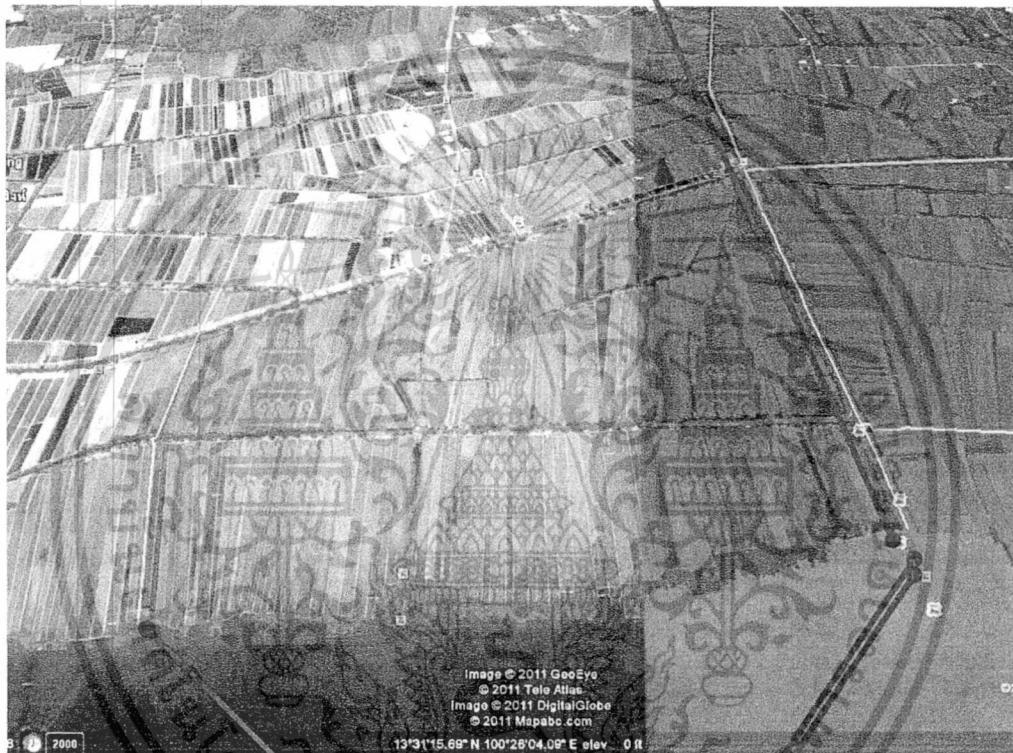

ภาพที่ 4.15 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

ภาพที่ 4.16 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

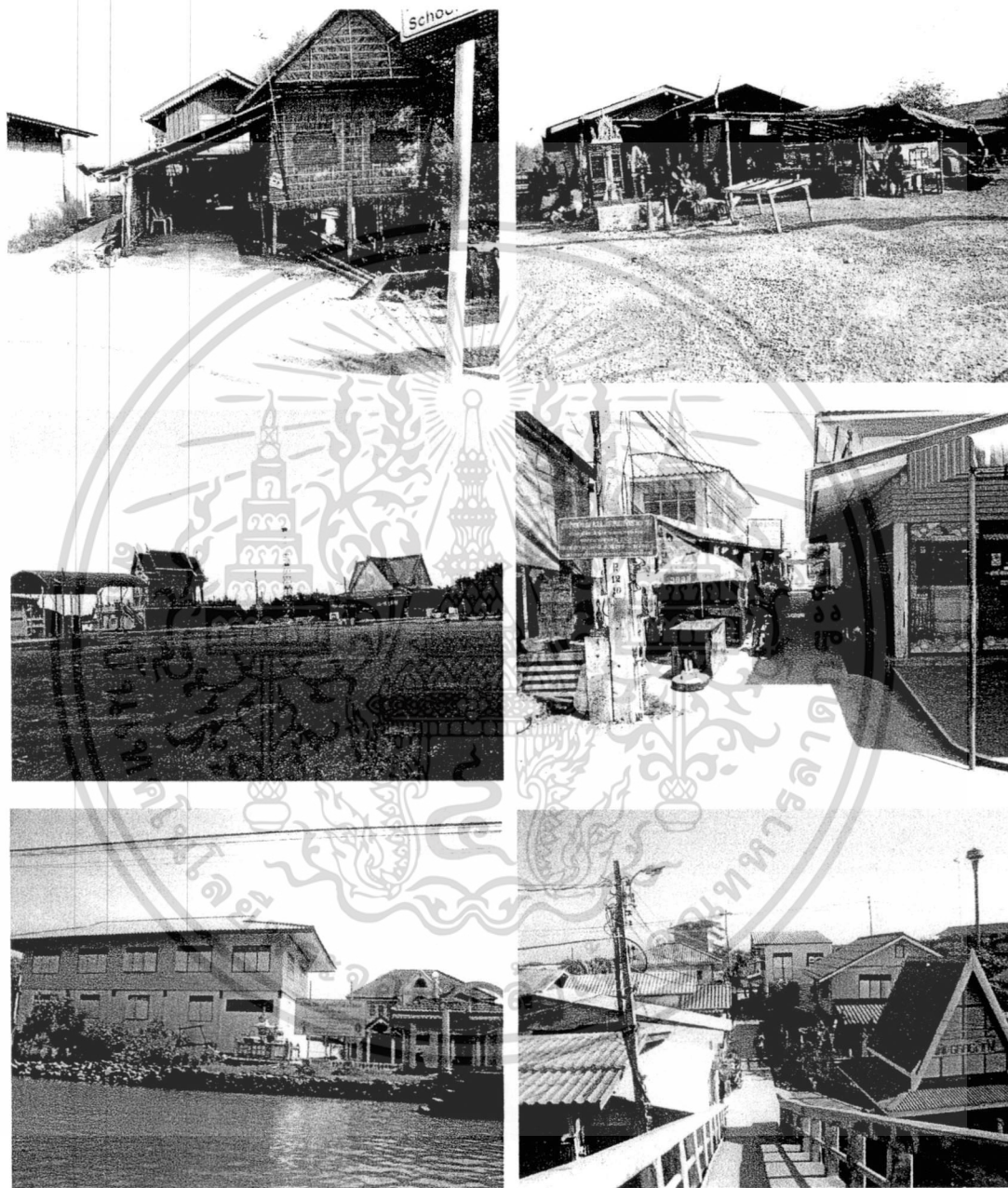
ภาพที่ 4.17 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจที่หมายตาของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3.5 ผลการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวก
สำหรับนักท่องเที่ยว หมายถึง บริเวณพื้นที่ที่เป็น โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม เช่น อาคาร บ้าน
เรือน โรงเรียน สถานที่ราชการ เป็นต้น

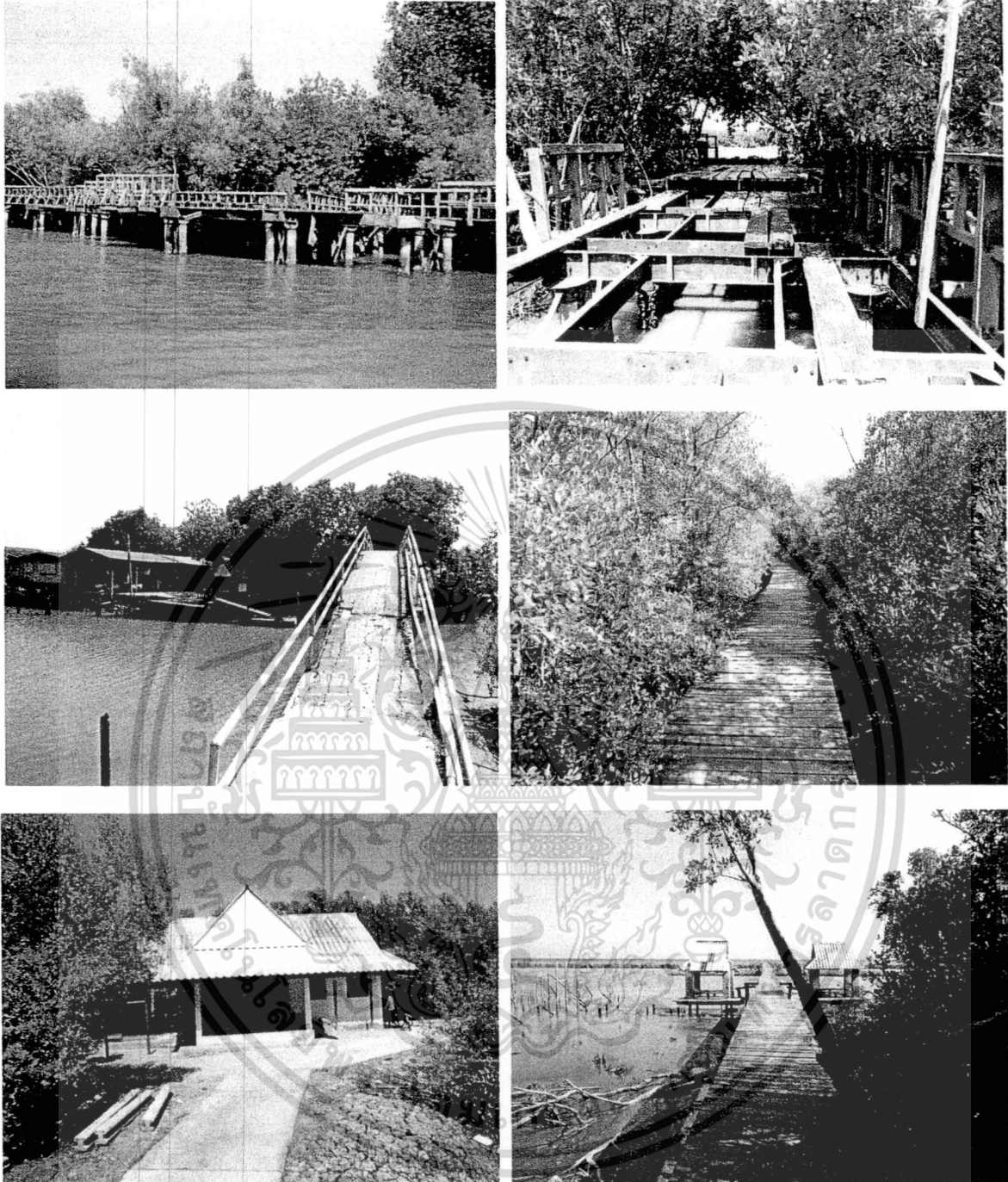

ภาพที่ 4.18 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

ของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน 1

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.19 แสดงสถานที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ
ของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน 2

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

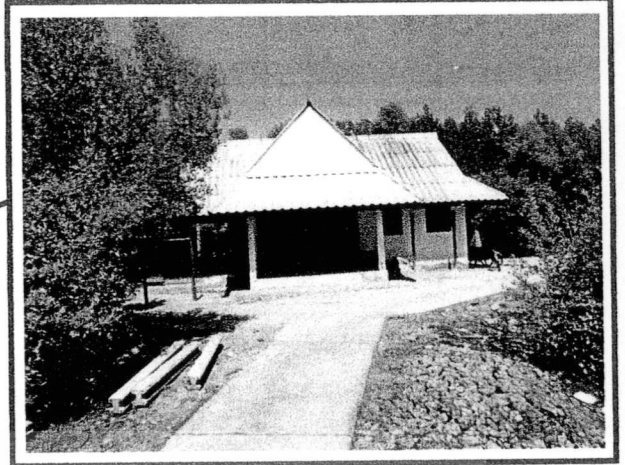
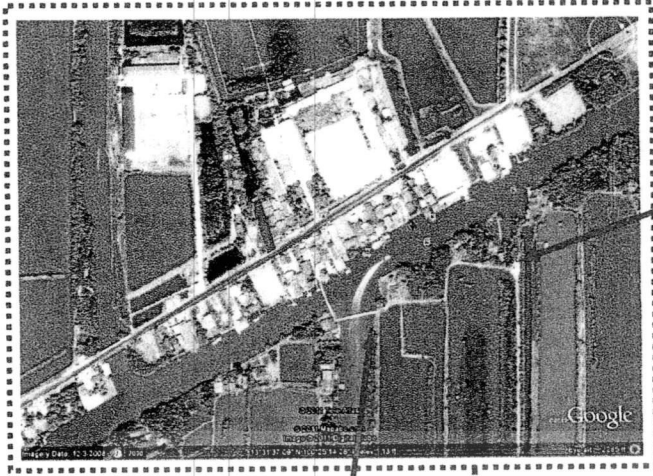
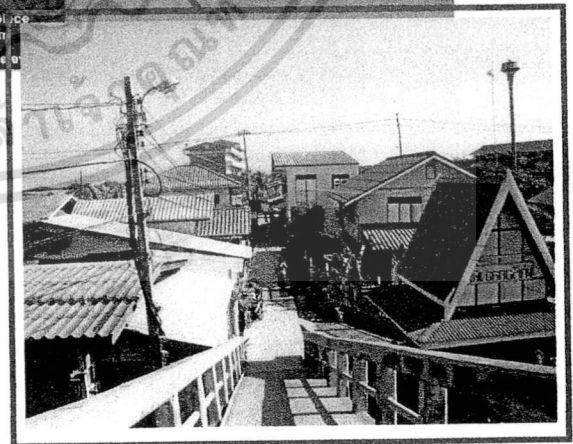
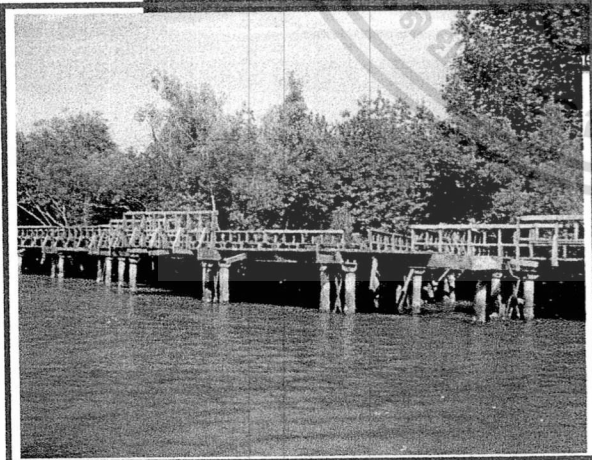
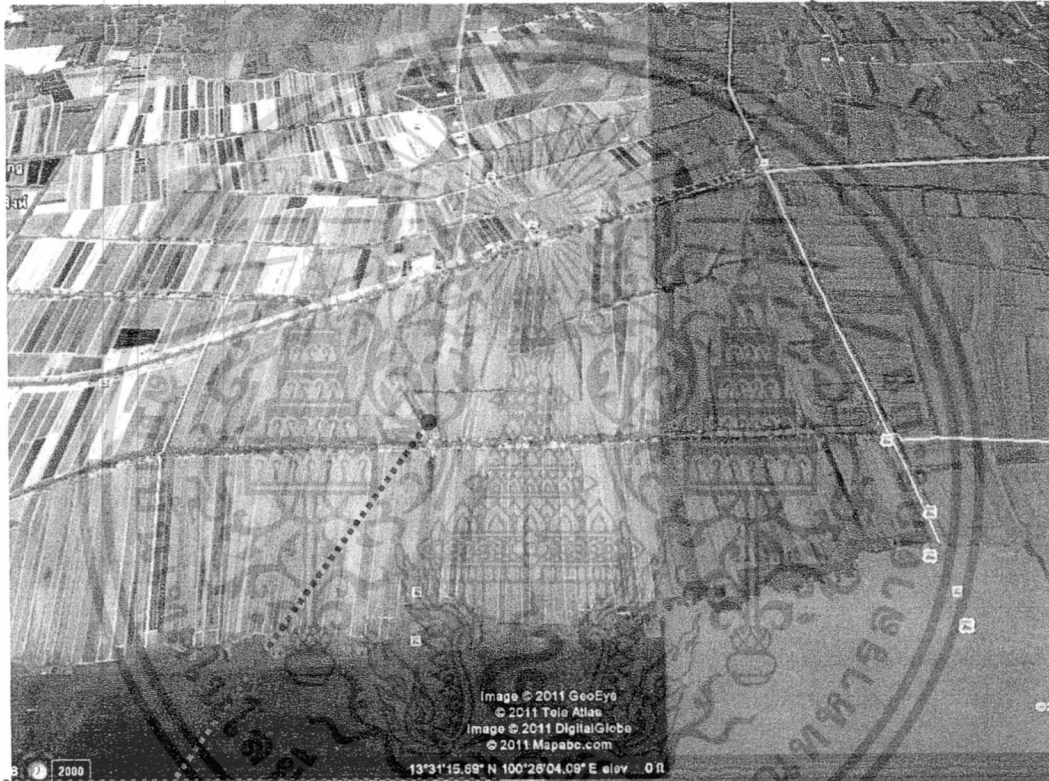
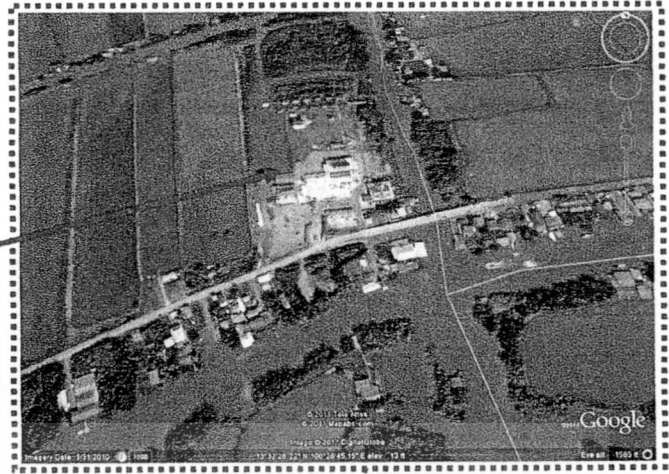
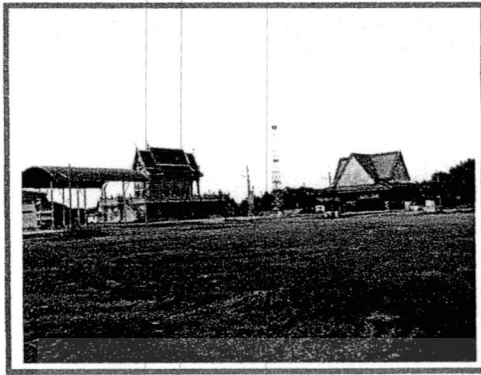

Image © 2011 GeoEye
 © 2011 Tele Atlas
 Image © 2011 DigitalGlobe
 © 2011 Mapabc.com
 15° 69' N 100° 25' 04.09" E

ภาพที่ 4.20 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ
 ของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน 1

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 แสดงแผนที่ที่ทำการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ
ของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน 2

ที่มา : จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ 2554
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สรุปปัญหาจากการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมชายฝั่งทะเลบาง ขุนเทียน

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่ สามารถสรุปปัญหา และข้อจำกัด ได้ดังนี้

1) การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว บางพื้นที่ยังไม่สะดวกเนื่องจากไม่มีการพัฒนาและเกิดการชำรุด ขาดการบำรุงดูแลรักษา

2) กิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีน้อย เนื่องจากนักท่องเที่ยวขาดข้อมูลไม่เข้าใจรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ

3) ทางเข้าของสถานที่ ไม่ดึงดูดสายตา ไม่น่าสนใจขาดการวางแผนการดูแลรักษาทำให้ภาพลักษณ์ไม่น่ามอง ไม่เป็นจุดเด่น

4) จุดรองรับนักท่องเที่ยวไม่เด่นชัด ส่งผลให้ไม่มีความปลอดภัยในการเข้ามาใช้พื้นที่

5) ภูมิทัศน์โดยรวม และอาคารที่มีความสำคัญทางราชการ ขาดการบำรุงรักษา ทำให้ความน่ามองลดน้อยลง

6) ท่าเทียบเรือในการทำกิจกรรมทางน้ำของนักท่องเที่ยวไม่เหมาะสม และปลอดภัย โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

7) ขาดจุดพักผ่อนหย่อนใจ ศาลา ที่นั่งพักคอย ของเดิมที่มีอยู่ก็ขาดการดูแลรักษาและซ่อมแซม ทำให้ไม่ปลอดภัยในการใช้งาน

8) สภาพธรรมชาติของพื้นที่ขาดการอนุรักษ์ และขาดการปรับปรุง เช่น ลานกิจกรรมอื่นๆ

9) ขาดเส้นทางสัญจรที่เชื่อมต่อ ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวลำบาก

10) ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวอีกหลายอย่าง เช่น ห้องน้ำ ป้ายแสดงสถานที่ต่างๆ ขาดการรักษาความปลอดภัย และภูมิทัศน์ และอื่นๆ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องแนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาถึงสภาพโดยทั่วไป และเสนอข้อกำหนดเพื่อเป็นแนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีขั้นตอนสรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2.1 ประชากร

- ประชากรที่อาศัยอยู่บริเวณเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 151,574 คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2553)
- นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมและมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 11,200 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2553)

5.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่พักอาศัยอยู่ในเขตบางขุนเทียนและบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 384 คน โดยจำแนกดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตบางขุนเทียน และบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน (จากอาคารที่ทำการศึกษา จำนวน 192 หลัง หลังละ 1 คน)
- กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมในบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จำนวน 192 คน (การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1.3.1 แบบสำรวจ เป็นการสำรวจลักษณะทางกายภาพของชุมชนบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

5.1.3.2 แบบสอบถาม เป็นการสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด

1. แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณในชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน
2. แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาทำกิจกรรมบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1.4.1 ผู้วิจัยขอให้งานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขอความร่วมมือในการอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ประชาชน และนักท่องเที่ยว

5.1.4.2 เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบข้อมูล และนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.4.3 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ทางภาคสนาม ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

5.1.4.4 ผู้วิจัยลงพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูล โดยการสำรวจ (Survey) โดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ กล้องถ่ายรูป/วิดีโอเทป เครื่องมือวัดระยะทาง สำรวจทางภาคสนาม

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.5.1 แบบสำรวจ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เสนอภาพทางกายภาพของบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนในปัจจุบัน

5.1.5.2 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เปรียบเทียบกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของประชาชนที่อาศัยและมาทำกิจกรรมภายในชุมชนที่มีต่อสภาพสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ของบริเวณชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งภาคเอกสาร และภาคสนาม แบบสำรวจและแบบสอบถามแล้ว นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปเป็นผลและนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานครต่อไป

5.1.6 ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพพื้นที่สาธารณะ เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะ และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ผลการวิจัยได้แบ่ง 2 ส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.6.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.6.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.6.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรในส่วนของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 58.85 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 41.15 คน ประชากร อันดับ 1 คือ อายุ 31 – 40 ปี มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 อันดับ 2 คือ อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รองลงมา คือ อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19 และลำดับสุดท้าย คือ อายุ 61 ปี ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.02

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.91 อันดับ 2 คือ มัธยมศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 รองลงมา คือ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

การประกอบอาชีพของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.52 อันดับ 2 คือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา คือ ค่าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 03.65

รายได้ต่อเดือน (บาท) ของนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ 20,001 - 25,000 มากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 อันดับ 2 คือ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44 รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.27 และลำดับสุดท้าย ไม่เกิน 5,000 น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 01.56

2. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว ริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยวในสถานที่ อันดับ 1 คือ ชายทะเลบางขุนเทียนมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 อันดับ 2 คือ สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.15 รองลงมา คือ ป่าชายเลน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 และลำดับสุดท้าย คือ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขตบางขุนเทียน น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 00.52

บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของนักท่องเที่ยวก่อน อันดับ 1 คือ ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 รองลงมา คือ ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90

รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อน อันดับ 1 คือ เป็นครอบครัว มากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.29 อันดับ 2 คือ 2 คน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 รองลงมา คือ เป็นกลุ่มเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 01.56

พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อน อันดับ 1 คือ รถยนต์ส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 อันดับ 2 คือ รถรับจ้าง/รถโดยสาร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 09.37

ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อน อันดับ 1 คือ ตามวันหยุด มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 67.71 อันดับ 2 คือ ตามฤดูกาล จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 รองลงมา คือ เป็นกลุ่มเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 02.08

จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อน อันดับ 1 คือ ครั้งที่ 2 - 5 มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 อันดับ 2 คือ ครั้งที่ 6 - 7 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 รองลงมา คือ ครั้งแรก 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44 และลำดับสุดท้าย คือ 10 ครั้งขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19

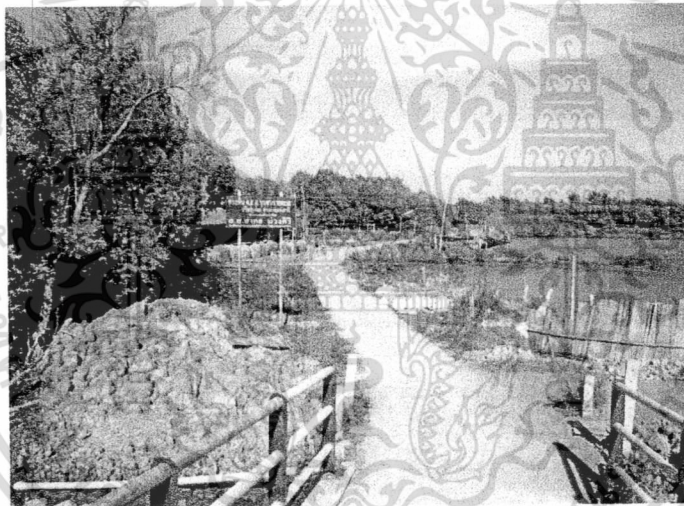
3. ความต้องการด้านภูมิทัศน์และปัญหาด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

3.1 ความต้องการด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

เมื่อพิจารณาเป็นความต้องการด้านภูมิทัศน์โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า อันดับ 1 คือ ที่ว่างโล่ง ($\bar{X} = 4.67$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2, 3 คือ สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ($\bar{X} = 4.43$), เส้นทางจราจร ($\bar{X} = 4.32$) และอันดับสุดท้าย คือ ที่หมายตา ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

3.1.1 สภาพพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 5.1 แสดงพื้นที่ทางเดินสาธารณะ

3.1.2 การจัดพื้นที่บริการชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

1. ถนนรอบชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

จากการสังเกต มีความสะดวกในการเดินทาง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ในเขตปริมณฑลห่างจากกรุงเทพเพียงเล็กน้อย ทำให้นักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพฯ นิยมเดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยก็ถึงยังแหล่งท่องเที่ยว แต่ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ถนนบางขุนเทียนทางเข้าหน้าแหล่งท่องเที่ยว และจุดเชื่อมมายังถนนดังกล่าว การจราจรค่อนข้างติดขัด ด้วยขนาดถนนที่แคบและการแบ่งช่องทางจราจรยังไม่มีมาตรฐานและเป็นระเบียบทำให้ขาดความสะดวกและความเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพรวมของถนนรอบริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพมหานคร ถนนบริเวณนี้เริ่มมีการปรับปรุงและแบ่งเส้นทางการสัญจรที่เป็นระเบียบมากขึ้น

2. ที่จอดรถ (รถยนต์ จักรยาน จักรยานยนต์)

จากการสังเกตบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวโดยรวมมีที่จอดรถกระจายตามสถานที่รับฝากรถโดยรอบ เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเลือกจอดรถด้วยเหตุผลหลักหลายประการ เช่น ใกล้กับจุดที่จะทำกิจกรรมในการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในทรัพย์สิน การมีที่บังแดดหรือหลังคาคลุม การเสียค่าที่จอดรถ เป็นต้น ส่วนเหตุผลรองลงไปเช่น ลักษณะพื้นผิวของที่จอดรถ และไม่ทราบจุดที่สามารถจอดรถว่าอยู่ในจุดใดได้บ้าง

จากการสอบถามผู้ใช้บริเวณที่จอดรถเพื่อวัตถุประสงค์เป็นที่จอดรถเพื่อรับประทานอาหารและนั่งเรือชมธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า มีปัญหาจากการใช้ที่จอดรถของริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน สำหรับผู้ที่เห็นว่า ที่จอดรถมีปัญหาเนื่องจาก ได้รับความร้อนจากแสงแดด ขาดร่มเงา มากที่สุด รองลงมาคือ ความไม่เป็นระเบียบในการจอด ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรปรับปรุงบริเวณที่จอดรถในเรื่อง ควรมีหลังคาคลุมที่สามารถบังแดด กันฝนได้ มากที่สุด รองลงมาคือ มีการจัดระเบียบในการจอดเช่นการตีช่องจอดที่ชัดเจน

สภาพรวมของที่จอดรถ พื้นที่จอดรถไม่สามารถเชื่อมต่อกันในแต่ละจุดได้ จึงทำให้เกิดความไม่สะดวก และพื้นที่จอดรถบริเวณทางเข้า อยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวริมชายฝั่งประมาณ 300 – 500 เมตร จึงควรมี หลังคาคลุมเพื่อบังแดดบังฝน ทำให้เกิดการใช้งานได้เต็มที่ ลดความวุ่นวายและความไม่เป็นระเบียบลง

3. บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ

จากการสังเกตที่ว่างส่วนใหญ่ของชุมชนและโรงเรียนบางขุนเทียนใช้เป็นที่จอดรถ จึงทำให้ การใช้ประโยชน์ของที่ว่างเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีน้อย ส่วนใหญ่ที่มีอยู่ใช้เป็นที่นั่งพักหลังจากการเดินทางเที่ยวชมธรรมชาติและเที่ยวตลาดชุมชนจับจ่ายตามที่ต้องการ อีกทั้งยังเป็นจุดนัดพบ ส่วนใหญ่ใช้บริเวณศาลาริมทาง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับศาลาบริเวณทางเดินริมน้ำ

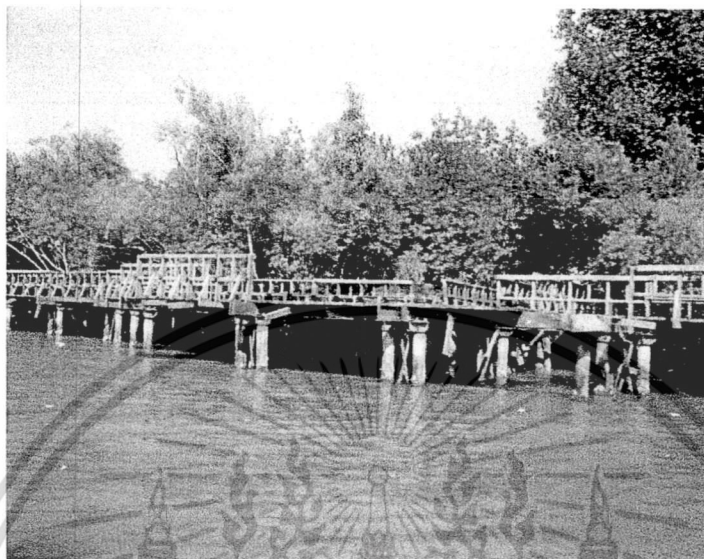
จากการสอบถามบริเวณพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริเวณพักผ่อนหย่อนใจในด้านการบังแดด ใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เป็นที่ทำกิจกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาจากการใช้บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ สำหรับผู้ที่เห็นว่า บริเวณพักผ่อนหย่อนใจมีปัญหา เนื่องจากขนาดพื้นที่ที่น้อยเกินไป เข้าใช้ลำบาก มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร้อนจากแสงแดด ขาดร่มเงา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการให้ปรับปรุงบริเวณพักผ่อนหย่อนใจในส่วน ควรมีหลังคาคลุมที่สามารถบังแสงแดด กันฝนได้ มากที่สุด รองลงมาคือ การเพิ่มพื้นที่บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าควรมีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มในตำแหน่ง สภาพรวมควรหาพื้นที่เพื่อการพักผ่อน เป็นสวนสาธารณะอยู่ใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับแหล่งท่องเที่ยวหรืออยู่ติดกับแม่น้ำหรือคลอง เพื่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากพื้นที่ภายในนั้นมีความจำกัด ไม่สามารถขยายตัวได้

3.1.3 การจัดภูมิสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 5.2 แสดงสภาพภูมิสถาปัตยกรรมที่ชำรุด

จากการสังเกตการณ์ใช้พื้นที่พบว่าเกิดการชำรุดและความไม่เป็นระเบียบของภูมิสถาปัตยกรรมและเส้นทางเดินเท้ารวมถึงทางวิ่งของรถจักรยาน

จากการสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การจัดสวนหย่อมบริเวณจุดพักผ่อนและทางเดินมีส่วนก่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น สำหรับผู้เห็นว่ามีส่วนก่อให้เกิดสภาวะการท่องเที่ยวที่ดี และควรมีการจัดแบบสวนแบบพื้นบ้าน/โบราณ มากที่สุด รองลงมาคือ จัดแบบมีไม้พุ่ม ไม้ดอก และไม่ย่นคันเพื่อเป็นร่วมเงาในการบังแดด เป็นต้น

3.2 ปัญหาด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ปัญหาของนักท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยววิมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดย

ภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

เมื่อพิจารณาเป็นปัญหาโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อันดับ 1 คือ เส้นทางจราจร ($\bar{X} = 4.56$) โดยมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ ย่าน ($\bar{X} = 4.43$) และอันดับสุดท้ายคือ ที่หมายตา ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 แสดงสภาพเส้นทางในชุมชน

3.2.1 ประชาชนและนักท่องเที่ยวอยากให้มีการปรับปรุงถนน ปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานให้ได้มาตรฐาน

3.2.2 ประชาชนและนักท่องเที่ยวอยากให้มีการพัฒนาลานกิจกรรม สวนสาธารณะ ตลอดจน แหล่งบริการในชุมชนให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนและจำนวนนักท่องเที่ยว

3.2.3 ประชาชนและนักท่องเที่ยวอยากให้มีการพัฒนาจุดชมวิวดวงเสาศาหลักกิโลเมตร ให้สะดวกมากขึ้นในการเดินทาง

4. แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ของนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ควรปรับปรุงแหล่งบริการชุมชนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน เช่น ควรปรับปรุงสถานที่จอดรถ เรือบริการนักท่องเที่ยว และจักรยานให้เช่าให้เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว เป็นต้น

แนวคิดการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนอำเภอบางขุนเทียน

4.1 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่เขตหวงห้าม

พื้นที่นี้เป็นเขตพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีสภาพทางธรรมชาติที่เปราะบาง มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงการแบ่งเขตพื้นที่อย่างชัดเจนเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลนและจับสัตว์น้ำ และที่สำคัญพื้นที่นี้ยังไม่เหมาะสมที่จะจัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ยกเว้นแต่เข้าไปศึกษาทำการวิจัยและได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่เขตสงวนสภาพธรรมชาติ

พื้นที่นี้เป็นเขตพื้นที่ที่มีสภาพทางสังคมพืชที่ดีและเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์น้ำ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นจุดเด่นของพื้นที่ ดังนั้นจึงควรแก่การอนุรักษ์และปรับปรุงพื้นที่ป่าชายเลนที่มีความทรุดโทรมให้เป็นป่าที่สมบูรณ์มากขึ้น และจัดแบ่งพื้นที่บางส่วนให้เป็นพื้นที่ศึกษาธรรมชาติ

4.3 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่เขตฟื้นฟูสภาพทางธรรมชาติ

บริเวณนี้เป็นบริเวณพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย แต่ยังคงสภาพธรรมชาติไว้ สามารถที่จะฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ พื้นที่นี้ควรปรับปรุงพื้นที่เป็นอย่างมาก ควรแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันการทำลายพื้นที่ป่าชายเลน และในส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนที่ทรุดโทรมตามธรรมชาติก็ควรดำเนินการปลูกป่าทดแทนเช่นเดียวกัน

4.4 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่เขตศึกษาหาความรู้

เขตพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่กำหนดขึ้นไว้เพื่อการชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติและเพื่อการพักผ่อน ปัจจุบันพื้นที่นี้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นมาเพื่อรองรับการใช้บริการของประชาชน พื้นที่นี้ควรปรับปรุงในส่วนของสะพานไม้ศึกษาธรรมชาติ เนื่องจากสะพานไม้บางส่วนมีการชำรุดเสียหาย ป้ายสื่อความหมายทางธรรมชาติบางป้ายไม่ชัดเจน และที่สำคัญการบอกความหมายในแต่ละจุดยังไม่สอดคล้อง และต่อเนื่องเกี่ยวกับเรื่องราวทางธรรมชาติ ควรจัดให้มีที่ทิ้งขยะมากขึ้น ปัจจุบันไม่เพียงพอต่อความต้องการ

4.5 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่เขตบริการ

เขตพื้นที่นี้เป็นเขตที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการใช้บริการของประชาชนและรองรับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ พื้นที่นี้ควรปรับปรุงให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น เช่น ที่จอดรถ ร้านค้าและเครื่องดื่ม ห้องน้ำสาธารณะ ศาลาพักผ่อน ม้านั่งและระบบแสงสว่าง เป็นต้น ข้อเสนอแนะทางด้านการจัดพื้นที่ในบริเวณเนื่องจากพื้นที่นี้ค่อนข้างเป็นพื้นที่โล่ง ควรจัดให้มีการจัดสวนหย่อมเพื่อปรับปรุงทัศนียภาพ และแบ่งแยกกิจกรรมให้ชัดเจนมีทางสัญจรเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ

4.6 แนวคิดการพัฒนาทางด้านการปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมพิเศษ

เขตพื้นที่นี้เป็นเขตที่สำหรับการจัดกิจกรรมของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นในส่วน of ประชาชนทั่วไปและทางราชการ ควรมีการปรับปรุงพื้นที่ให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและมากที่สุด ที่สำคัญควรจัดแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจน ซึ่งปัจจุบันมีการทำกิจกรรมอยู่เป็นประจำ แต่ยังคงขาดการดูแลรักษา และพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่โล่งสามารถนำมาปรับปรุง พัฒนาพื้นที่ส่วนที่เหลือนำมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดซึ่งเป็นที่ที่มีความสวยงาม

4.7 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อจำกัด และโอกาสในการพัฒนา พร้อมทั้งนโยบายของแผนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด สามารถวางแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่อไป

5.1.6.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรในส่วนของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 55.73 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.27 ประชากร อันดับ 1 คือ อายุ 31 – 40 ปี มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10 อันดับ 2 คือ อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 35.94 รองลงมา คือ อายุ 51 – 60 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94 และลำดับสุดท้าย คือ อายุ 61 ปี ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52

ระดับการศึกษาของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ มัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 อันดับ 2 คือ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.85 รองลงมา คือ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.29 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52

การประกอบอาชีพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 อันดับ 2 คือ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 รองลงมา คือ เกษตรกรรม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 02.08

รายได้ต่อเดือน (บาท) ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ 20,001 - 25,000 มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อันดับ 2 คือ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.76 รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 และลำดับสุดท้าย ไม่เกิน 5,000 น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 03.25

จำนวนปีที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะของประชาชน อันดับ 1 คือ 26 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.37 อันดับ 2 คือ 21 – 25 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 รองลงมา คือ 16 – 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.14 และลำดับสุดท้าย คือ ไม่เกิน 5 ปี น้อยที่สุด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 05.73

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ อันดับ 1 คือ ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 27.08 อันดับ 2 คือ มีการกำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวและพื้นที่ อื่นๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 และลำดับสุดท้าย คือ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06

การพัฒนากิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณี อันดับ 1 คือ รักษาวัฒนธรรมประเพณีเดิมไว้ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 อันดับ 2 คือ เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 รองลงมา คือ ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.71 และลำดับสุดท้าย คือ จัดให้มีการหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 02.60

บริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม อันดับ 1 คือ ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน มากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38

การพัฒนาพื้นที่สาธารณะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ อันดับ 1 คือ ไม่มีผลกระทบ มากที่สุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 77.08 และรองลงมา คือ มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.92

เห็นด้วยกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะทางด้านต่างๆ อันดับ 1 คือ เห็นด้วย มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 68.23 และรองลงมา คือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.77

รักษาสภาพพื้นที่สาธารณะในลักษณะ อันดับ 1 คือ ช่วยกันรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนท้องถิ่น จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 39.06 อันดับ 2 คือ ปกป้องจิตสำนึกให้กับลูกหลานในการหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 และลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 01.04

3. ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยเข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ควรมีจุดชมวิวยุทธบริเวณหลักเสาศิลาเมตรกรุงเทพมหานคร อันดับ 1 คือ ควรมี มากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 54.69 และรองลงมา คือ ไม่ควรมี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.31

ควรมีอาคารส่งเสริมสินค้าชุมชน อาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนท่องเที่ยว ม้านั่งพักผ่อน ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะ ที่ดื่มน้ำบริการฯลฯ อันดับ 1 คือ ควรมี มากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 84.90 และรองลงมา คือ ไม่ควรมี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10

ไม่ควรมี ให้มีความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย อันดับ 1 คือ ไม่ควรมี มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และรองลงมา คือ ควรมี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ควรปรับปรุงเส้นทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินทาง อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุง มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 91.15 และรองลงมา คือ ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 08.85

ควรปรับปรุงไฟฟ้าให้มีความสว่างเหมาะสมกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและปั่นจักรยานชมธรรมชาติ อันดับ 1 คือ ควรปรับปรุง มากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 92.19 และรองลงมา คือ ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 07.81

ตัวเสาศิลาเมตรกรุงเทพมหานคร คุณต้องการให้มีจุดพักผ่อนและชมบรรยากาศโดยรอบบริเวณนั้น อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ จุดเด่น โดยรอบพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 66.15 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.85

ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ควรสร้าง มากที่สุด จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 95.83 และรองลงมา คือ ไม่ควรสร้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 04.17

สะพานเดินเชื่อมชมภูมิทัศน์ควรมีโครงสร้างที่ถาวร อันดับ 1 คือ ควรมีโครงสร้างที่ถาวร มากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 61.98 และรองลงมา คือ ไม่ควรมีโครงสร้างที่ถาวร จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 38.02

ความเป็นธรรมชาติบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ มีความเป็นธรรมชาติ มากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และรองลงมา คือ ไม่มีความเป็นธรรมชาติ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

ต้องการมีเรือพนักท่องเที่ยวยึดชมสถานที่โดยรอบทะเลบางขุนเทียนอันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 67.71 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.29

ลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมกับการยกระดับที่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ต้องการมีเรือพนักท่องเที่ยวยึดชมสถานที่โดยรอบทะเลบางขุนเทียน อันดับ 1 คือ เหมาะสม มากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 73.44 และรองลงมา คือ ไม่เหมาะสม จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56

ต้องการมีลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการชุมชน อันดับ 1 คือ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 96.35 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 03.65

จุดเด่นของป้ายบอกเส้นทางเหมาะสมกับการบอกทางคมนาคม อันดับ 1 คือ เหมาะสม มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 55.73 และรองลงมา คือ ไม่เหมาะสม จำนวน 85 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.27

5.2 อภิปรายและสรุปผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยการศึกษาสภาพปัจจุบัน ด้านกายภาพที่มีผลต่อการท่องเที่ยว และนำเสนอการออกแบบที่จำเป็นเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณชุมชนริมทะเลชายฝั่งบางขุนเทียน ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลการวิจัยโดยจะมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

5.2.1 การจัดพื้นที่บริการ การใช้ประโยชน์ที่ดิน

5.2.1.1 ถนนรอบรอบชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า พื้นที่ถนนรอบรอบชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนใช้เป็นทางเดินระหว่างชุมชน เนื่องจากการออกแบบทางเดินเท้าไม่ได้มีการออกแบบไว้อย่างชัดเจน ในด้านการแบ่งช่องทางจราจร และทิศทางจราจรให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเรียบร้อยและความปลอดภัย นอกเหนือจากนี้ควรมี เครื่องหมายจราจร ป้ายสัญลักษณ์ ที่เด่นชัด ได้มาตรฐานการจราจรเพื่อใช้ในการควบคุมการใช้งานถนนโดยรอบอาคาร ซึ่งในเรื่องนี้ โสภายี ผาสุขนิรันดร์ (2537 : 1) ได้กล่าวว่า เครื่องหมายจราจรมีหน้าที่ชักนำการจราจรให้เป็นไปตามต้องการ และเตือนผู้ขับขี่ให้ปฏิบัติตามจุดเชื่อมมายังถนนดังกล่าวหรือบริเวณทางเข้าการจราจรค่อนข้างชัดเจน ด้วยขนาดถนนที่แคบและการแบ่งช่องทางจราจรยังไม่มีมาตรฐานและเป็นระเบียบทำให้ขาดความสะดวก และความเรียบร้อย

5.2.1.2 ที่จอดรถ (รถยนต์, จักรยาน และจักรยานยนต์)

จากการศึกษาวิจัย พบว่า การใช้พื้นที่ที่จอดรถ บริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เป็นทางเชื่อมระหว่างอาคาร เนื่องจากพฤติกรรมการเลือกใช้พื้นที่จอดรถในบริเวณที่เป็นจุดเชื่อมต่อของพื้นที่ และพบว่าบริเวณพื้นที่จอดรถควรมีหลังคาคลุมเพื่อป้องกันความร้อนที่จอดรถมีปัญหาเนื่องจาก ได้รับความร้อนจากแสงแดด ขาดร่มเงา มากที่สุด ควรปรับปรุงบริเวณที่จอดรถในเรื่องมีการจัดระเบียบในการจอด เช่น การตีช่องจอดที่ชัดเจน ที่จำเป็นต้องขยายพื้นที่เพิ่มขึ้นตามความต้องการของกลุ่มผู้ใช้อาคารที่เพิ่มขึ้น ในอนาคต Visual Survey (Spreiregen, Pual D., ALA., 1965 : 1, 5)

5.2.1.3 บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ (ที่ว่าง)

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ที่ว่างส่วนใหญ่ของชุมชนและโรงเรียนใช้เป็นพื้นที่จอดรถจึงทำให้ การใช้ประโยชน์ของที่ว่างเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในมีน้อย ส่วนใหญ่ที่มีอยู่ใช้เป็นที่นั่งพักหลังจากการเดินเที่ยวชม และเที่ยวตลาดชุมชนจับจ่ายตามที่ต้องการ อีกทั้งยังเป็นจุดนัดพบ ส่วนใหญ่ใช้บริเวณศาลาริมน้ำ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับศาลาบริเวณทางเดินริมน้ำ ส่วนใหญ่ใช้บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ ให้เป็นที่นั่งพักผ่อน Survey (Spreiregen, Pual D., ALA., 1965 : 1, 5) พบว่า มีปัญหาจากการใช้บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากขนาดพื้นที่ที่น้อยเกินไป เข้าใช้ลำบาก ได้รับความร้อนจากแสงแดด ขาดร่มเงา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการให้ปรับปรุงบริเวณพักผ่อนหย่อนใจในส่วน

เอเคอร์เป็นโอกาสอันดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว เมื่อผู้เยี่ยมชมได้เห็นป้ายโฆษณาตามการดำเนินงานที่ดำเนินอยู่ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเพิ่มพื้นที่บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าควรมีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มในตำแหน่งจุดพักผ่อนและทางเดิน

5.2.2 การจัดภูมิสถาปัตยกรรม

จากการศึกษาวิจัย พบว่า การใช้พื้นที่ที่มีการจัดสวนหย่อมมีน้อยไม่เพียงพอ และต้นไม้ขาดการดูแลแต่ในส่วนของพื้นที่ของจุดเชื่อมของการส่องเรือท่องเที่ยวที่มีการจัดสวนหย่อมที่สอดคล้องกับบรรยากาศการท่องเที่ยวก็มีการนำเสนอเข้าร่วมกับงานภูมิสถาปัตยกรรม Survey (Spreiregen, Pual D., ALA., 1965 : 1, 5) พบว่า การจัดสวนหย่อมบริเวณภายนอกชุมชนริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีส่วนก่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น มีส่วนก่อให้เกิดสภาวะการท่องเที่ยวที่ดี และควรมีการจัดแบบสวนแบบพื้นบ้าน, โบราณ จัดแบบมีไม้พุ่ม ไม้ดอก และไม้ยืนต้นเพื่อบังแดด เนื่องจากพื้นที่การจัดสวนหย่อมที่ไม่เพียงพอ สภาพต้นไม้ขาดการดูแล ควรมีการจัดสวนหย่อมเพิ่มในตำแหน่ง ด้านริมแม่น้ำลำคลองทางเดินเชื่อมสู่ริมชายฝั่งบางขุนเทียนเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางด้านภูมิทัศน์ ในเชิงการอนุรักษ์แบบยั่งยืนต่อไปในอนาคต

5.2.3 การจัดพื้นที่หยาดตา

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ประชาชนที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเข้ามาชมหลักกิโลเมตรของเดิมที่อยู่กลางทะเล เนื่องจากการกัดเซาะของน้ำทะเลจึงทำให้เกิดเป็นจุดชมวิว เป็นจุดดึงดูดสายตา และเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ ให้นักท่องเที่ยวได้ชมทัศนียภาพของชุมชนริมทะเลชายฝั่งบางขุนเทียน แต่ปัจจุบันการเดินทางเยี่ยมชมต้องเดินทางไปกับเรือเท่านั้น ดังนั้นควรมีการจัดการเดินทางให้สะดวกและมีค่าใช้จ่ายที่ไม่แพงจนเกินไปในการท่องเที่ยว

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่องแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสำรวจภาคสนามจากสถานที่จริง โดยทำการวิเคราะห์และสรุปผลวิจัยตามรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางการกำหนดลักษณะทางกายภาพเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการพัฒนาสภาพทางด้านกายภาพของพื้นที่

พื้นที่นี้เป็นพื้นที่เดียวของกรุงเทพมหานครที่มีอาณาเขตพื้นที่ติดกับทะเลอ่าวไทย และเป็นเขตพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีสภาพทางธรรมชาติที่ประปรายทั้งทางด้านการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดจากการกระทำของธรรมชาติและเกิดจากฝีมือของมนุษย์ ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงการแบ่งเขตพื้นที่

อย่างชัดเจนเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลนและจับสัตว์น้ำ และที่สำคัญพื้นที่นี้ยังเหมาะสมที่จะจัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับเยาวชน ประชาชน และผู้ที่ต้องการจะศึกษาป่าชายเลน

2. ข้อเสนอแนะทางการปรับปรุงพื้นที่เขตฟื้นฟูสภาพทางธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว บริเวณนี้เป็นบริเวณพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย แต่ยังคงสภาพธรรมชาติไว้ สามารถที่จะฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน แต่ควรมีการแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อป้องกันการทำลายพื้นที่ป่าชายเลน และในส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนที่ทรุดโทรมตามธรรมชาติก็ควรดำเนินการปลูกป่าทดแทนเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งต่อไปในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะทางการปรับปรุงพื้นที่เขตศึกษาหาความรู้

เขตพื้นที่ที่มีอาณาเขตพื้นที่ติดกับทะเลอ่าวไทย ควรจัดให้มีการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติและเพื่อการพักผ่อน ปัจจุบันพื้นที่นี้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ขึ้นมาเพื่อรองรับการใช้บริการของประชาชน พื้นที่นี้ควรปรับปรุงในส่วนของสะพานไม้ศึกษาธรรมชาติ เนื่องจากสะพานไม้บางส่วนมีการชำรุดเสียหาย ป้ายสื่อความหมายทางธรรมชาติบางป้ายไม่ชัดเจน และจัดเส้นทางกรีนจักรยานให้เหมาะสมกับการศึกษาธรรมชาติ ควรจัดให้มีที่นั่งชยะมากขึ้น ปัจจุบันไม่เพียงพอต่อความต้องการ และควรปรับปรุงศาลาพักผ่อนให้เหมาะสมกับการใช้สอย เพราะปัจจุบันขาดการดูแลเอาใจใส่

4. ข้อเสนอแนะทางด้านการปลอดภัยในพื้นที่

เขตพื้นที่นี้เป็นเขตที่มีการเลี้ยงสัตว์น้ำของชาวบ้าน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวตลอดเวลาโดยเฉพาะในวันหยุด และวันเสาร์ – อาทิตย์ แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นป่าชายเลนที่รกทึบมีการลักขโมยสัตว์น้ำของชาวบ้าน ควรจะมีการกำหนดเวลาในการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกิจกรรม และควรมีเจ้าหน้าที่ของชุมชนดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นระยะ และควรมีแสงสว่างเพียงพอในเวลาพบค่ำ ให้อยู่ตามจุดที่เหมาะสม

5. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เขตพื้นที่นี้เป็นเขตที่สำหรับการจัดกิจกรรมของชุมชนไม่ว่าจะเป็นในส่วนของประชาชนทั่วไป นักท่องเที่ยว และทางราชการ ควรมีการจัดเตรียมปรับปรุงพื้นที่ให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมตามสภาพทางกายภาพของพื้นที่ชุมชนริมทะเลบางขุนเทียน และแบ่งการใช้ประโยชน์ของเจ้าของพื้นที่เดิมที่ต้องประกอบอาชีพที่แตกต่างกันให้เหมาะสมกับผู้ที่เข้ามาใช้พื้นที่ในการท่องเที่ยวริมทะเลชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน และควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบชุมชนอย่างเหมาะสมไม่ทำลายระบบนิเวศของป่าชายเลนและชุมชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยด้านข้อมูลและจากการสำรวจสภาพพื้นที่ พบว่ายังมีประเด็นและตัวแปรอื่นๆที่น่าสนใจหลายประการ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางกายภาพมีองค์ประกอบหลากหลายก่อให้เกิด พฤติกรรม ปัญหาและความต้องการ ที่มากมายหลายแนวทาง ในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน จึงต้องมีการรวบรวมปัญหาและระดมความคิดจากหลายๆ ฝ่าย มาทำการกำหนดรายละเอียดเพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนวความคิดในการออกแบบต่อไป ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถทำการศึกษาในรายละเอียดได้ทั้งหมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไปเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับคนเมืองที่น่าเรียนรู้เกี่ยวกับป่าชายเลนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยปัญหาที่คาดว่าควรมีการศึกษาครั้งต่อไปและความต้องการ ดังนี้

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของพื้นที่อย่างเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน ทั้งของวัด โรงเรียน การใช้งานสำหรับคนพิการ ตลอดจนแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาทางกายภาพของชุมชนริมทะเลชายฝั่งให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น สำหรับใช้เป็นคู่มือในการออกแบบต่อไป
2. ควรทำการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการค้ารังสีภายในชุมชนดั้งเดิม มีการวางแผนด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและยั่งยืนต่อไปในอนาคตตามสภาพพื้นที่
3. ควรทำการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางน้ำให้เหมาะสมกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว และเกิดการพึ่งพาอาศัยกันอย่างเหมาะสมกับการใช้พื้นที่
4. ควรมีการพัฒนาภูมิทัศน์ชุมชน (ชุมชนน่าอยู่) ให้เป็นเอกลักษณ์ที่น่าเรียนรู้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมของกรุงเทพมหานครต่อไป

5.4 การเสนอแนวความคิดการออกแบบปรับปรุงพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

การวิจัยเรื่องแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงสภาพพฤติกรรมปัญหา และความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อหาแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อการท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลพื้นที่ดังกล่าวเป็นชุมชนที่มีพื้นที่ติดทะเลมีการทำอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทางทะเลและมีพื้นที่เป็นป่าชายเลน ซึ่งเป็นสถานที่จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาธรรมชาติ ระบบนิเวศของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่าชายเลนและสัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลน ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ความคิดเห็น ความต้องการของประชาชน การสำรวจพื้นที่และเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงพื้นที่ดังกล่าว

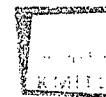
ดังนั้นผู้วิจัยพบถึงปัญหาในพื้นที่ เช่น การบุกรุกทำลายป่าชายเลน สภาพพื้นที่ป่าชายเลนมีความทรุดโทรมจากการรुक้ำพื้นที่ หรือการทิ้งขยะมูลฝอย และการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ป่าชายเลน โดยต้องการให้เป็นพื้นที่ป่าชายเลน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสถานที่พักผ่อนอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ โดยจัดแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้มีความเหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น มีจุดชมวิวยิวบริเวณป่าชายเลนและจุดชมวิวยิวทางทะเล มีการกำหนดพื้นที่อย่างชัดเจน เช่น พื้นที่ในการจัดกิจกรรมพิเศษของประชาชน โดยรอบของพื้นที่ที่มีการปรับปรุงทัศนียภาพให้สวยงามและสอดคล้องกับพื้นที่ มีการจัดสวนเพื่อเชื่อมความ สัมพันธ์ระหว่างอาคารกับพื้นที่บริเวณป่าชายเลนและชายฝั่งทะเลจะจัดให้มีจุดชมวิว ศาลาพักผ่อน ร้านค้า ตลอดจนทางเดินเท้า เส้นทางปั่นจักรยาน เพื่อเป็นจุดชมวิวดูดแนวชายฝั่งทะเล อีกทั้งยังมีพื้นที่ที่มีบ้านพักไว้สำหรับรับรองนักท่องเที่ยวที่ต้องการที่จะพักค้างแรมในพื้นที่นี้

การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อกำหนดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว มีแนวทางการกำหนดกิจกรรมนักท่องเที่ยวดังนี้

1. ลานจอดรถ จัดวางผังให้มีความสะดวกสบาย ปลอดภัยเป็นส่วนที่สามารถนำสู่การเชื่อมโยงสู่ส่วนอื่น ๆ สำหรับนักท่องเที่ยว
2. อาคารศูนย์บริการข้อมูล เป็นจุดบริการให้ข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมอาคารและสถานที่อื่น ๆ
3. ลานประติมากรรม เป็นจุดดึงดูดสิ่งที่น่าสนใจ กำหนดทิศทางให้นักท่องเที่ยว ใช้เป็นจุดถ่ายภาพสำหรับนักท่องเที่ยว
4. ศาลาพักผ่อน นักท่องเที่ยวนั่งเล่น พักคอย พักผ่อน มีการออกแบบให้เหมาะสม
5. ร้านอาหาร บริการอาหาร-เครื่องดื่ม นักท่องเที่ยวรับประทานอาหารชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิต การสัญจรทางน้ำของชาวบ้านภายในชุมชน
6. จุดชมวิว นักท่องเที่ยวและประชาชนชมทัศนียภาพของเมือง สภาพแวดล้อมของทางทะเล เป็นจุดที่มีมุมมองที่เหมาะสมมากที่สุด
7. ศาลาทำน้ำ นั่งเล่นพักผ่อน ชมทัศนียภาพสำหรับประชาชน และนักท่องเที่ยว
8. ลานกิจกรรม เป็นพื้นที่ว่างโล่ง และเป็นลานอเนกประสงค์ ประกอบกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับชุมชน
9. ท่าเทียบเรือ สำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปใช้ขึ้น-ลง เพื่อโดยสารเรือสำหรับการสัญจรปกติของประชาชน และให้นักท่องเที่ยวใช้เป็นจุดเปลี่ยนการเดินทางเพื่อเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

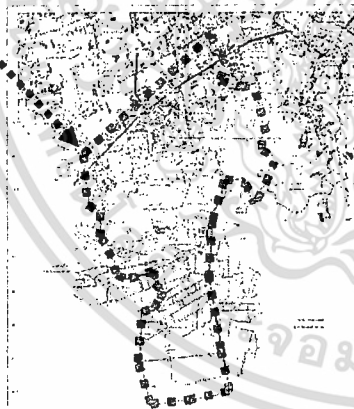
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้งและอาณาเขต

ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเพื่อการ
ท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 151,574 คน
(ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2553)

นักท่องเที่ยว ที่มาเยี่ยมชมและมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อ
การท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีจำนวน 11,200 คน
(ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2553) มีอาณาเขตติดต่อกับบริเวณ
ข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ

ทิศตะวันออก

ทิศใต้

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับ เขตบางบอน เขตจอมทอง

ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรปราการ

ติดต่อกับ เขตทุ่งครุ อ่าวไทย

ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรสาคร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

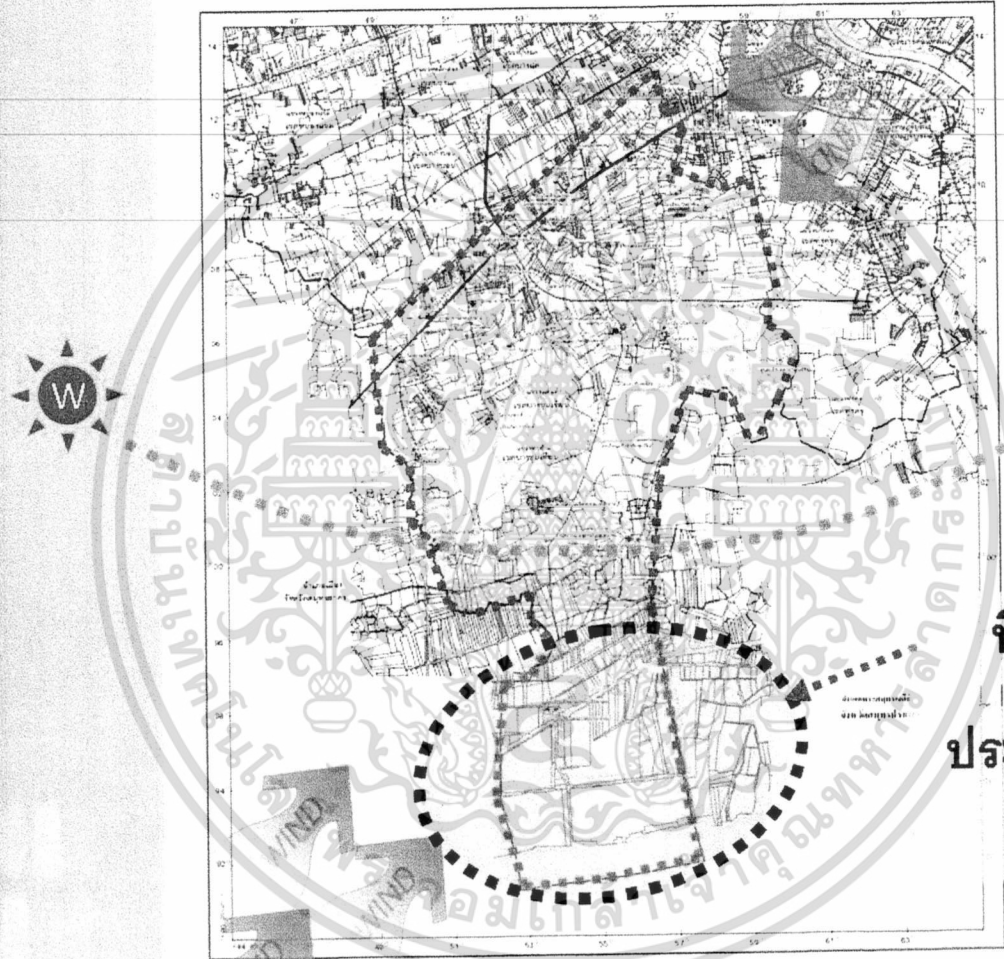

มีข้อมูลพื้นฐานและบริการทางสังคมดังนี้

- (1) ระบบไฟฟ้า เขตบางขุนเทียนอยู่ในเขตการให้บริการด้านพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง
- (2) ระบบประปา เขตบางขุนเทียนอยู่ในเขตการให้บริการน้ำใช้เพื่ออุปโภคบริโภคของการประปานครหลวง
- (3) โทรศัพท์ เขตบางขุนเทียนอยู่ในเขตโทรศัพท์นครหลวงขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่ให้บริการทั้งโทรศัพท์ธรรมดาและโทรศัพท์เคลื่อนที่
- (4) การให้บริการด้านไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์และโทรเลข มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขที่ให้บริการด้านไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา บริการพิเศษ พัสดุไปรษณีย์และโทรเลขของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่สามารถให้บริการเขตจดจ่ากร พื้นที่ใกล้เคียงได้สะดวกและทั่วถึง
- (5) ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม เขตบางขุนเทียนอยู่ในพื้นที่ป้องกันน้ำท่วม แบบระบบพื้นที่ปิดล้อม (Polder System) เพื่อป้องกันน้ำภายนอกไหลเข้าพื้นที่ปิดล้อม การระบายน้ำออกจากพื้นที่ปิดล้อม และการปรับปรุงระบบการระบายน้ำในพื้นที่ปิดล้อม
- (6) การจัดการด้านน้ำเสีย จากผลการศึกษาของ The MIT Consultion Team ในการจัดทำ ผังเมืองกรุงเทพมหานคร (The Bangkok Plan) เป็นเขตที่มีการใช้ที่ดินผสมผสานและมีแนวโน้มการพัฒนาค่อนข้างสูง กรุงเทพมหานครมีโครงการบำบัดน้ำเสียรวมของกรุงเทพมหานคร และสำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร มีโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียรวม
- (7) การจัดการด้านกากของเสียและสิ่งปฏิกูล กากของเสีย (Solid Waste) หมายถึง มูลฝอยทั่วไป (General Solid Waste) หรือขยะมูลฝอย กากของเสียอันตราย (Hazardous Waste) ตลอดจนสิ่งปฏิกูล หรือ ดินต่ำ (Night Soil) อยู่ในเขตการให้บริการในการเก็บรวบรวมและนำไปกำจัดของสำนักงานเขตบางขุนเทียน
- (8) การบริการด้านสาธารณสุข เขตบางขุนเทียนมีโรงพยาบาลและโรงพยาบาลของรัฐบาล
- (9) การบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เขตบางขุนเทียนมีสถานีตำรวจที่รับผิดชอบในการดูแลด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

LAY OUT : พื้นที่เขตบางขุนเทียน

พื้นที่ทำการศึกษา

ประชากร 151,574 คน

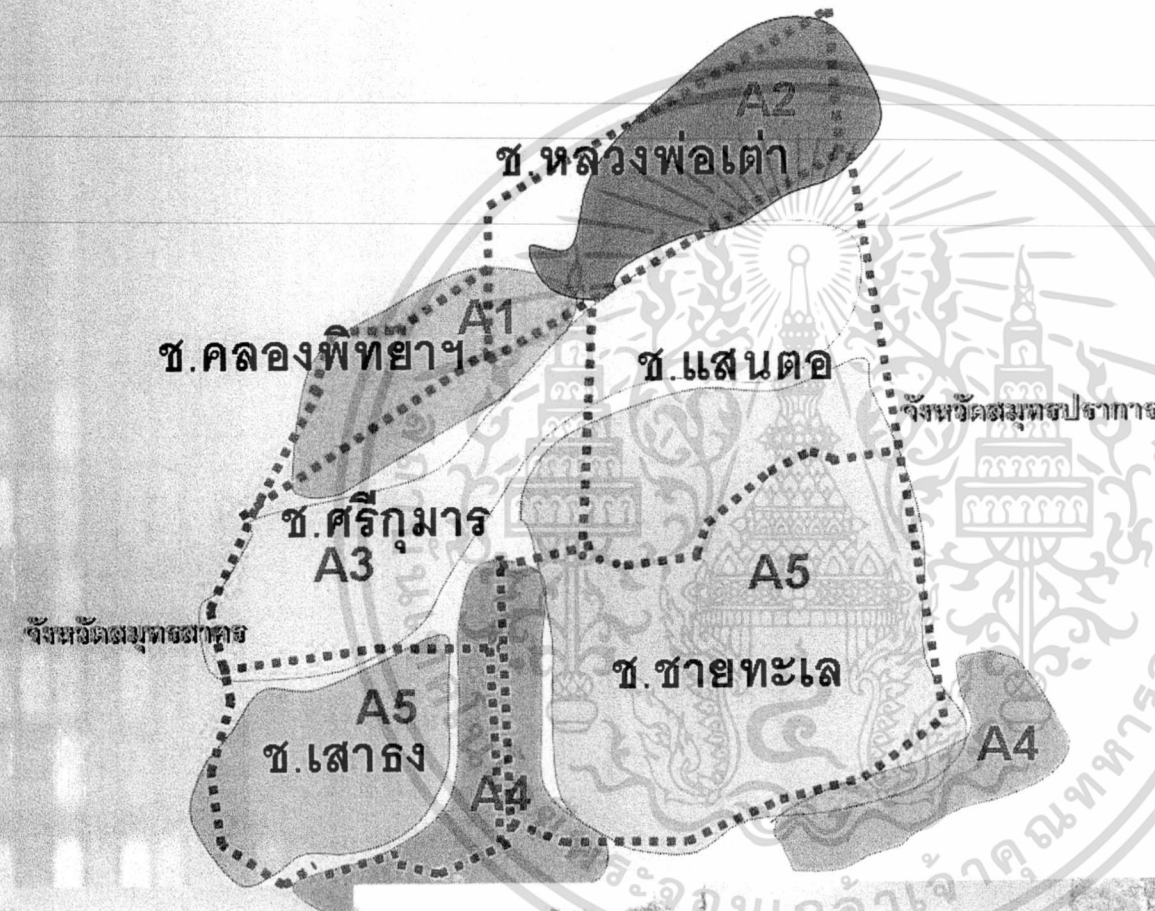
เมษายน 2553

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

DISTRICTS : การแบ่งกลุ่มองค์ประกอบการใช้ที่ดิน

องค์ประกอบการใช้ที่ดิน 5 กลุ่ม

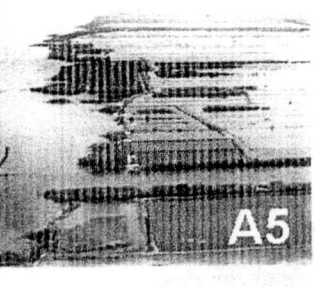
A1 การใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา

A2 การใช้ที่ดินเพื่อการบริการ
และศูนย์รวมชุมชน

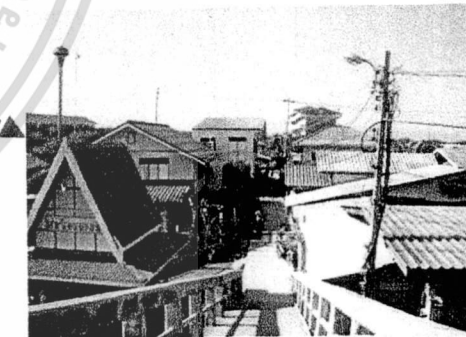
A3 การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

A4 การใช้ที่ดินเพื่อการพักผ่อน
และนันทนาการ

A5 การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร
และทำอาชีพประมง

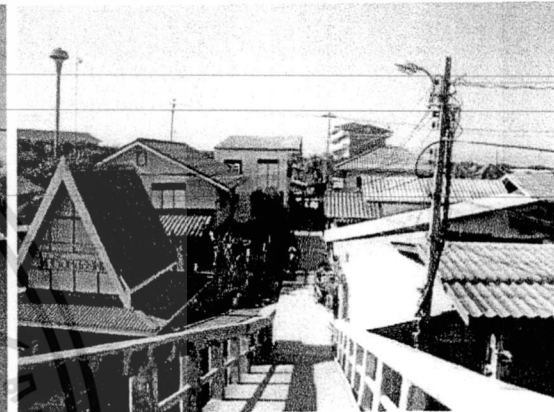
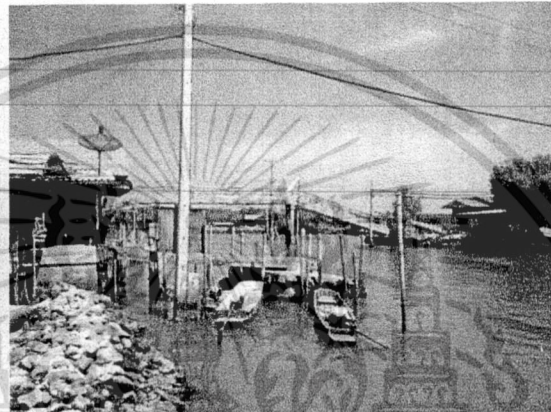
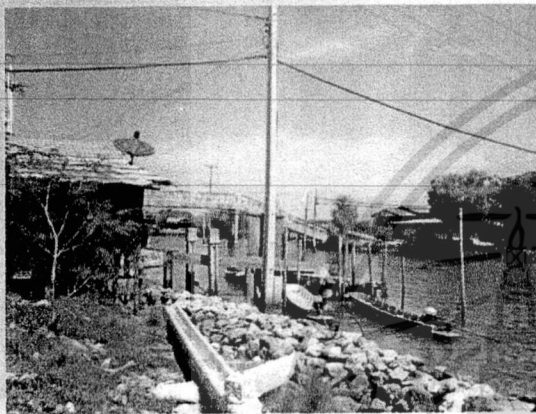

NODES : ที่รวมกิจกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

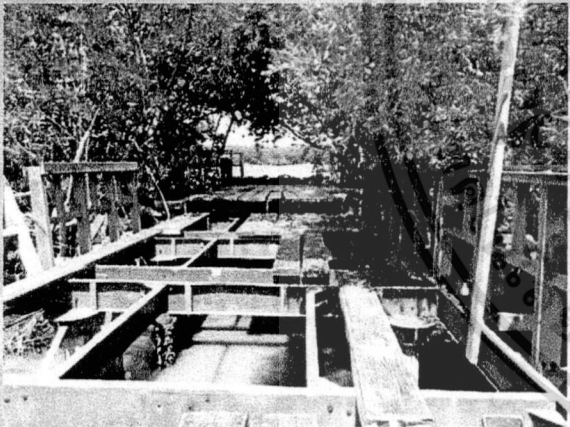
สภาพแวดล้อมของชุมชนริมทะเลบางขุนเทียน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

สภาพแวดล้อมของชุมชนริมทะเลบางขุนเทียน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

แนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเล

1 การใช้ที่ดิน ได้ทำการแบ่งกลุ่มองค์ประกอบต่างๆออกเป็น 5 ส่วน
คือ

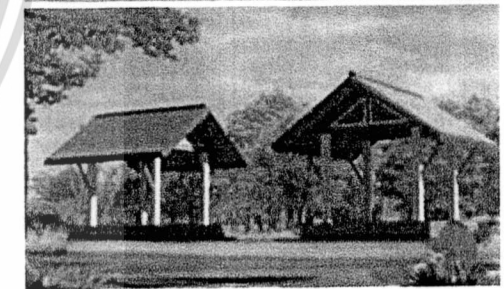
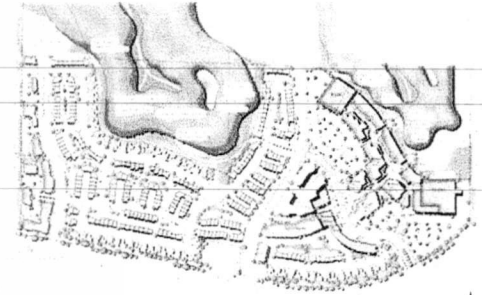
1. ส่วนการศึกษา
2. ส่วนการบริการและศูนย์รวมชุมชน
3. ส่วนพักผ่อน
4. ส่วนพักผ่อนและนันทนาการ
5. ส่วนการเกษตรกรรมและอาชีพประมง

2 ระบบสัญจร ในการออกแบบพิจารณารูปแบบการสัญจร ช่วงเวลา
ความปลอดภัย และคำนึงถึงการขยายโครงการออกไปในอนาคต โดย
แบ่งเป็น

1. ถนนสายหลัก
2. ถนนสายรอง
3. ทางเท้า

3 การจัดระบบพื้นที่ว่าง เป็นพื้นที่กว้าง สามารถจัดแนวพื้นที่เปิด
โล่งหลายบริเวณ โดยให้สามารถเชื่อมต่อพื้นที่เหล่านั้นด้วย แนวการ
เชื่อมต่อทางสายตา หรือ แนวการเชื่อมต่อทางกายภาพ

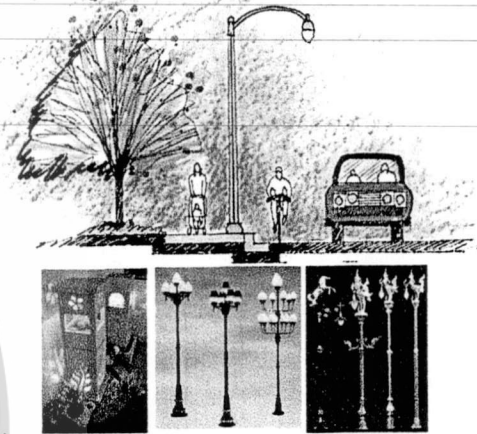
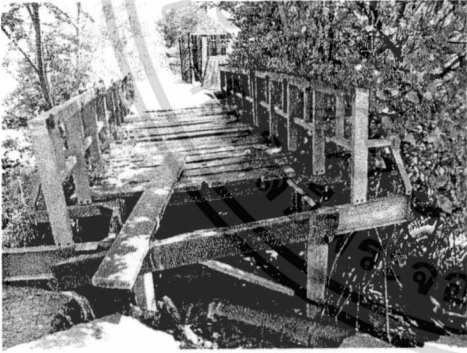

4 แนวความคิดทางด้านภูมิทัศน์ ใช้พันธุ์ไม้ในการสร้างการรับรู้
ในที่ว่าง แบ่งพื้นที่ให้เกิดลำดับชั้นต่างๆ ให้ร่มเงาแก่บริเวณที่โล่งรอบๆ
ทางเดินเพื่อลดความร้อน และการสะท้อนแสง ช่วยในการนำสายตาและบด
บังสายตาตามลักษณะ Function ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

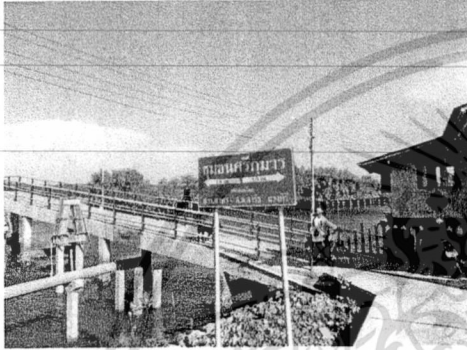

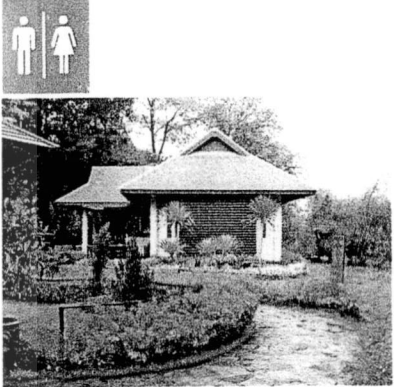
ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบปรับปรุง	
<p>3. ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง</p>	<p>-มีแสงสว่างในพื้นที่น้อยมากและไม่มีเลยในพื้นที่</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -มีเสาไฟเท่าที่จำเป็น เพื่อความสวยงาม และความปลอดภัย -ระบบติดตั้งตามจุดบริเวณ 1. พื้นที่ริมชายฝั่งตามทางเดินถนนใช้ไฟส่องสว่างมีความสูงระดับ 3-5 ม. และมีเสาไฟตามสวนพื้นที่ที่กักค่อนในบางจุดเพื่อความสวยงามมีความสูงระดับ 1-2 ม. 2. พื้นที่จอดรถใช้ไฟส่องสว่างความสูงระดับ 18-30 ม. 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -การออกแบบควรไม่ให้ขัดแย้งกับธรรมชาติ
<p>4. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆเช่น ม้านั่ง โต๊ะ สะพานทางเดินเชื่อมชมธรรมชาติ</p>	<p>-สภาพปัจจุบัน ชำรุด ขาดการดูแลและซ่อมแซม</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -เน้นการใช้ประโยชน์และความทนทานกลมกลืน -ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้ดูแล้วร่มรื่นสวยงาม นำมออง นำทองเทียว 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -มีความสวยงามและเหมาะสมกับปัจจุบัน ใช้รูปแบบของความเป็นไทย

5.4.2 แนวคิดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่

ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดถึงอำนวยความสะดวกในพื้นที่

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบปรับปรุง	
<p>1. การออกแบบหมุดบอกตำแหน่ง</p>	<p>-สภาพพื้นที่เดิม ปัจจุบันป้ายบอกชี้ตำแหน่งมีน้อย ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเข้าใจในการกำหนดจุดท่องเที่ยว</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u> -วัสดุที่ใช้ควรมีความทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีความชัดเจนด้านเนื้อหาและภาพประกอบเพื่อช่วยต่อความเข้าใจของผู้มาใช้พื้นที่ -ทำให้ผู้แล้วสามารถกำหนดเป้าหมายในการเดินทางได้</p>	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u> -ป้ายบอกทางและบอกจุดที่อยู่ในพื้นที่ ควรมีการแสดงแผนที่และตำแหน่งที่อยู่ปัจจุบัน -ลักษณะของป้ายควรมีการออกแบบที่ดูแล้วไม่ขัดแย้งกับภาพลักษณ์ของธรรมชาติ</p>
<p>2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว</p>	<p>-อาคารบริการลูกค้าปัจจุบัน ป้องกันแดด ฝน ลม ไม่มี ขนาดบรรยากาศที่ส่งเสริม และดึงดูดใจในการต้อนรับนักท่องเที่ยว</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u> -เป็นแหล่งให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว -เป็นที่นัดหมายของนักท่องเที่ยว -เป็นแหล่งจัดนิทรรศการส่งเสริมความรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u> -รูปแบบของอาคารไม่ควรมีความโดดเด่นจนเกินธรรมชาติเน้นเพื่อการติดต่อและเป็นเอกลักษณ์ เป็นจุดขายของชุมชน</p>

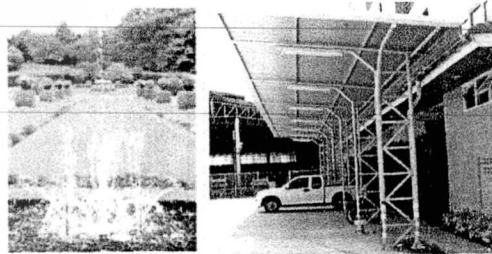

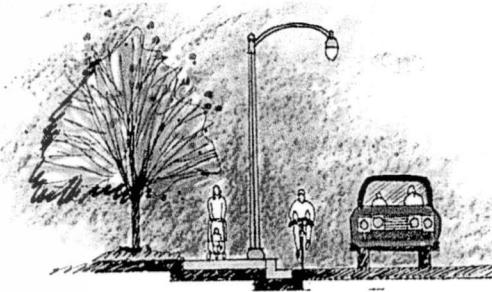
ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบปรับปรุง	
<p>5. ป้ายที่จำเป็นในแง่ของสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันรักษาแหล่งท่องเที่ยวและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดกับผู้มาเยือนคือป้ายให้ข้อมูลได้แก่ป้ายบอกทิศทาง ระเบียบกฎเกณฑ์ในการใช้พื้นที่และป้ายเตือนภัย ป้ายบอกสถานที่</p>	<p>-ไม่มีการออกแบบ</p> 	<p>-ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>-การออกแบบเน้นความเรียบง่ายรูปแบบตัวหนังสือและสีเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งพื้นที่ใช้สัญลักษณ์ดึงดูดความสนใจ</p>	<p>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</p> <p>-ป้ายสามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทย ไม่ขัดแย้งกับความเป็นธรรมชาติ</p>
<p>6. ห้องสุขา</p>	<p>-สภาพปัจจุบัน ขาดการดูแลและซ่อมแซม</p> 	<p>-ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>-ออกแบบ แยกทางเข้าชาย-หญิง ให้ชัดเจน และควรมีมากพอสำหรับนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล</p>	<p>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</p> <p>-สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทย ไม่ขัดแย้งกับความเป็นธรรมชาติ</p>

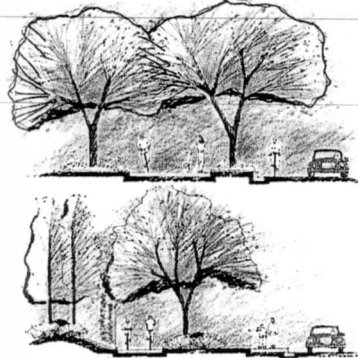

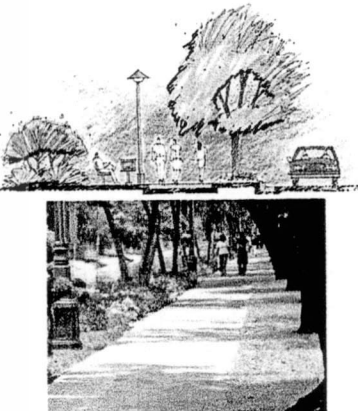
ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบปรับปรุง	
7. การออกแบบถังขยะ	<p>- มีติดตั้งตามบริเวณพื้นที่สาธารณะ แต่มีปริมาณที่น้อย</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เน้นแบบที่เรียบง่ายทนทานง่ายในการเก็บถ่ายเทขยะ - ติดตั้งในบริเวณที่มีการใช้ประโยชน์ที่หนาแน่น - ในบางพื้นที่ที่ห่างไกล และริมชายฝั่งทะเล ออกมาตรการกักขยะเพื่อรักษาความสะอาด และควรมีถังขยะบ้างในบางจุด 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <p>-เหมาะสมกับอาคาร นำเอาเอกลักษณ์ของความเป็นไทยมาใช้ในการออกแบบ ให้ดูกลมกลืนกับธรรมชาติ</p>
8. ศาลาที่พัก	<p>-สภาพปัจจุบันขาดการดูแลรักษา</p> 	<p><u>ด้านความเหมาะสม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบพื้นที่ศาลาริมชายฝั่งให้มีความคงทนแข็งแรงต่อการกัดกร่อนของสภาพอากาศริมทะเล 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -ผู้ชมขนาดความจุ 3-5 คนใช้ศาลาไม้เพื่อความสวยงามและขนย้ายได้ง่าย -ผู้ชมขนาดใหญ่ใช้วัสดุที่คงทนนาน ค.ส.ล.กระเบื้องมุงด้วยซีแพคโมเนีย มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

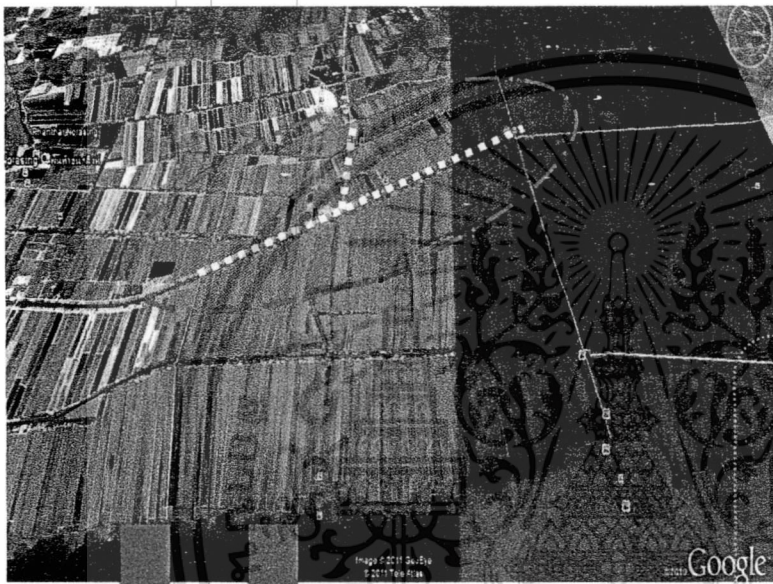
ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบปรับปรุง	
9. การออกแบบลานจอดรถ	<p>- เป็นพื้นที่โล่งบริเวณ</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบตามพื้นที่โดยรอบเพื่อความสะดวก - การตกแต่งพื้นที่ใช้วัสดุที่คงทน และเพิ่มส่วนร่วมเงาในการลดความร้อน - พื้นที่จอดรถใช้วัสดุที่ง่ายต่อการก่อสร้าง จัดให้มีบริเวณกันแดดในส่วนจอดรถ และมีให้ร่วมเงาจากต้นไม้โดยรอบ 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <p>- เรียบง่าย ไม่ขัดแย้งกับความเป็นธรรมชาติ</p>
10. การออกแบบถนน	<p>- พื้นที่ทางเดินรถเป็นแบบ Two-Way ไม่เกาะกลางถนน และบริเวณตามทางแยก</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดถนนบางเส้นทางเป็นแบบ Two-Way เพื่อลดการจราจรติดขัดตรงทางแยก - เป็นเส้นทางคมนาคมที่สวยงาม และปลอดภัย 	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <p>- เน้นความปลอดภัย แบ่งเขตทางเดินรถ ทางจักรยาน ทางคนเดินให้ชัดเจน เสริมต้นไม้ที่มีรูปแบบฟอร์มที่สวยงาม</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน	แนวคิดในการออกแบบ	
11. ทางจักรยาน และที่จอดรถจักรยาน	<p>- ไม่มีจุดจอดรถจักรยานอย่างชัดเจน</p> 	<p><u>ด้านความเหมาะสม</u></p> <p>- เน้นการออกแบบที่จอดจักรยาน และทางเดินรถจักรยานเน้นการสัญจรตามถนนสายรอง และแยกทางเดินรถออกจากทางเดินของคนให้ชัดเจนเพื่อความปลอดภัย</p>	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <p>-เน้นความปลอดภัย แบ่งเขตทางเดินรถ ทางจักรยาน ทางคนเดินให้ชัดเจน เสริมต้นไม้ที่มีรูปแบบฟอร์มที่สวยงาม</p>
12. การออกแบบทางเท้า	<p>- มีสภาพทรุดโทรม และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกตามบริเวณทางเท้า</p> 	<p><u>ด้านประโยชน์ใช้สอย</u></p> <p>- พัฒนาให้มีความสวยงามมีความมั่นคงแข็งแรง และควรมีร่มเงาจากต้นไม้เพื่อความสดชื่น</p>	<p><u>ด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม</u></p> <p>-เน้นความปลอดภัย แบ่งเขตทางเดินรถ ทางจักรยาน ทางคนเดินให้ชัดเจน เสริมต้นไม้ที่มีรูปแบบฟอร์มที่สวยงาม</p>

5.4.3 สรุปแนวคิดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่

1. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงถนน โดยออกแบบถนนให้เหมาะสม มีทางเดินรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน และทางคนเดิน โดยคำนึงถึงการขยายตัวของชุมชนในอนาคต มีการระบบและติดตั้งไฟให้แสงสว่างที่เพียงพอในช่วงเวลาเช้ามืดและช่วงเวลาค่ำ มีการจัดภูมิสถาปัตยกรรมที่ดี โดยการใช้พันธุ์ไม้ในการสร้างการรับรู้ในที่ว่าง แบ่งพื้นที่ให้เกิดลำดับขั้นต่างๆ ให้ร่มเงาแก่บริเวณที่โล่งรอบๆ ทางเดินเพื่อลดความร้อน และการสะท้อนแสง ช่วยในการนำสายตาและบังคับสายตาตามลักษณะ Function ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

รายละเอียด

1. จัดทำการแบ่งช่องจราจรให้เหมาะสมกับการใช้งาน
2. ติดตั้งระบบไฟฟ้าให้เป็นเอกลักษณ์
3. ปลูกต้นไม้ประจำถิ่นหรือต้นไม้ที่มีรูปแบบฟอร์มที่เด่น

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่สวยงามและเกิดประโยชน์ใช้สอยในการสัญจร นำท่องเที่ยว และเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

ภาพที่ 5.4 แสดงพื้นที่การปรับปรุงถนนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงป้ายสาธารณะ โดยออกแบบป้ายสาธารณะควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพเดิมของพื้นที่ คุ้นามอง อ่านง่าย มองเห็นชัดเจน และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

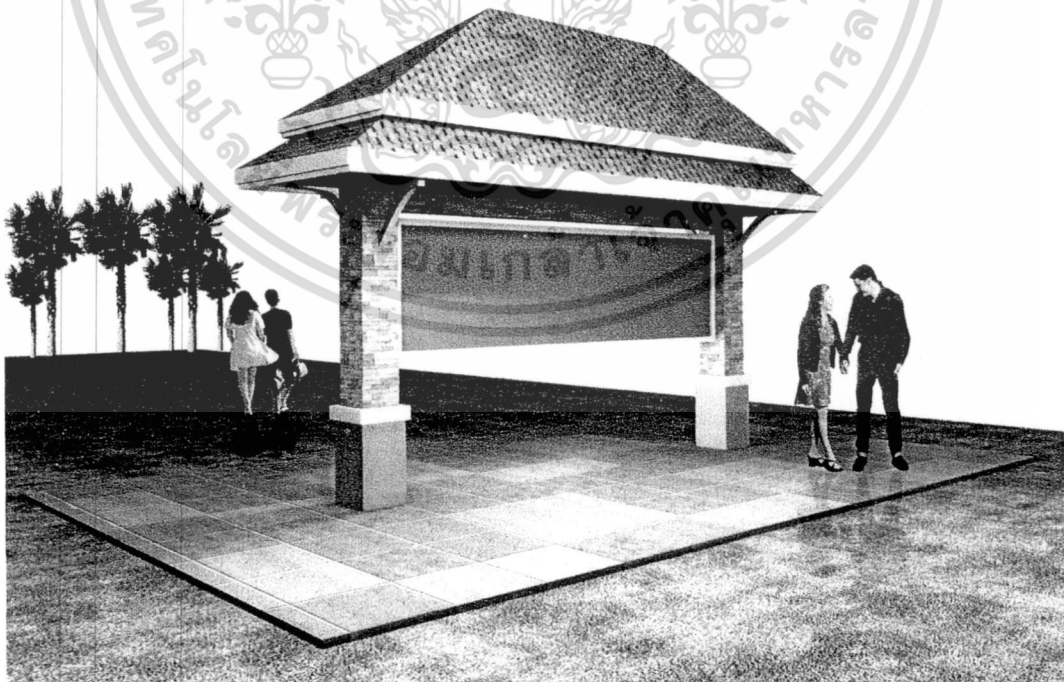

รายละเอียด

1. จัดทำป้ายบอกตำแหน่ง
2. จัดทำป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว
3. จัดทำป้ายบอกประวัติความเป็นมา

หลักการและเหตุผล

จากการศึกษาในพื้นที่ พบว่าป้ายบอกทาง บอกตำแหน่ง ต่างๆ ขาดความน่ามอง ขาดความเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ไม่น่ามอง

ภาพที่ 5.5 แสดงพื้นที่การปรับปรุงป้ายภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงจุดประสัมพันธ์/ขายบัตร โดยออกแบบให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพหลักของสถานที่ท่องเที่ยว ให้มีลักษณะการเปิดพื้นที่กว้าง สามารถจัดแนวพื้นที่เปิดโล่งหลายบริเวณ โดยให้สามารถเชื่อมต่อพื้นที่เหล่านั้นด้วย แนวการเชื่อมต่อทางสายตา หรือแนวการเชื่อมต่อทางกายภาพ ไม่ให้บังทัศนียภาพ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

รายละเอียด

- 1. จัดทำอาคารประชาสัมพันธ์/ขายบัตร
- 2. จัดทำที่ขายอาหาร น้ำดื่ม
- 3. จัดทำภูมิทัศน์ปลูกต้นไม้ให้ร่มเงา

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันอาคารเดิม เป็นอาคารที่ไม่ถาวรทรุดโทรมและขาดความเป็นเอกลักษณ์ในรูปแบบทรงอาคาร จึงต้องออกแบบเพื่อประโยชน์และเกิดความน่ามองทางทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.6 แสดงพื้นที่การปรับปรุงจุดประชาสัมพันธ์ภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงท่าเทียบเรือ โดยออกแบบท่าเทียบเรือให้เหมาะสมกับเรือโดยสารและจำนวนผู้โดยสาร การออกแบบควรให้ท่าเทียบเรือเชื่อมต่อกับจุดประสัมพันธ์/ขายบัตร เพื่อสะดวกในการใช้ และบนท่าเทียบเรือควรมีป้ายประกาศกฎข้อห้ามต่างๆที่เด่นชัด มีแผนผังการท่องเที่ยว การเดินเรือ ควรมีแสงสว่างที่เหมาะสมในเวลาเข้ามิดและช่วงค่ำ

รายละเอียด

- 1. จัดทำท่าเทียบเรือเพื่อความสวยงาม
- 2. จัดทำสื่อที่เป็นสัญลักษณ์ในการท่องเที่ยว

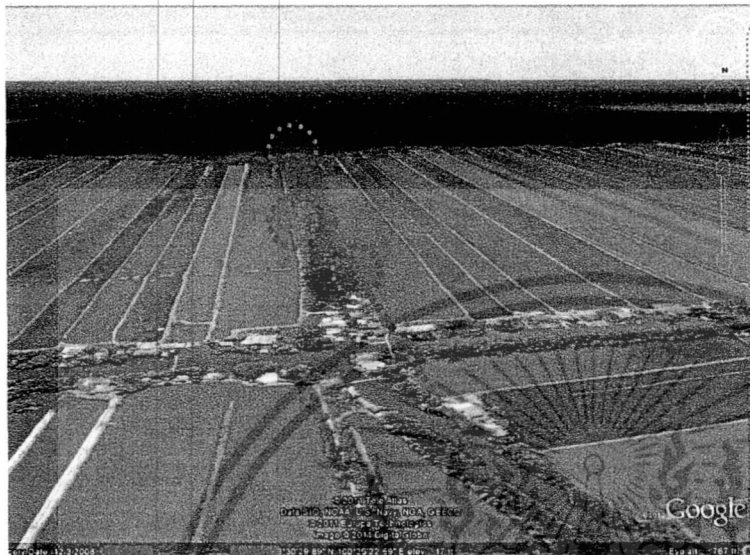
หลักการและเหตุผล

เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ

ภาพที่ 5.7 แสดงพื้นที่การปรับปรุงท่าเทียบเรือภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงศาลาพักผ่อน โดยออกแบบศาลาพักผ่อนควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพเดิมของพื้นที่ คุสะอาดตาน่านั่ง น่านอน และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

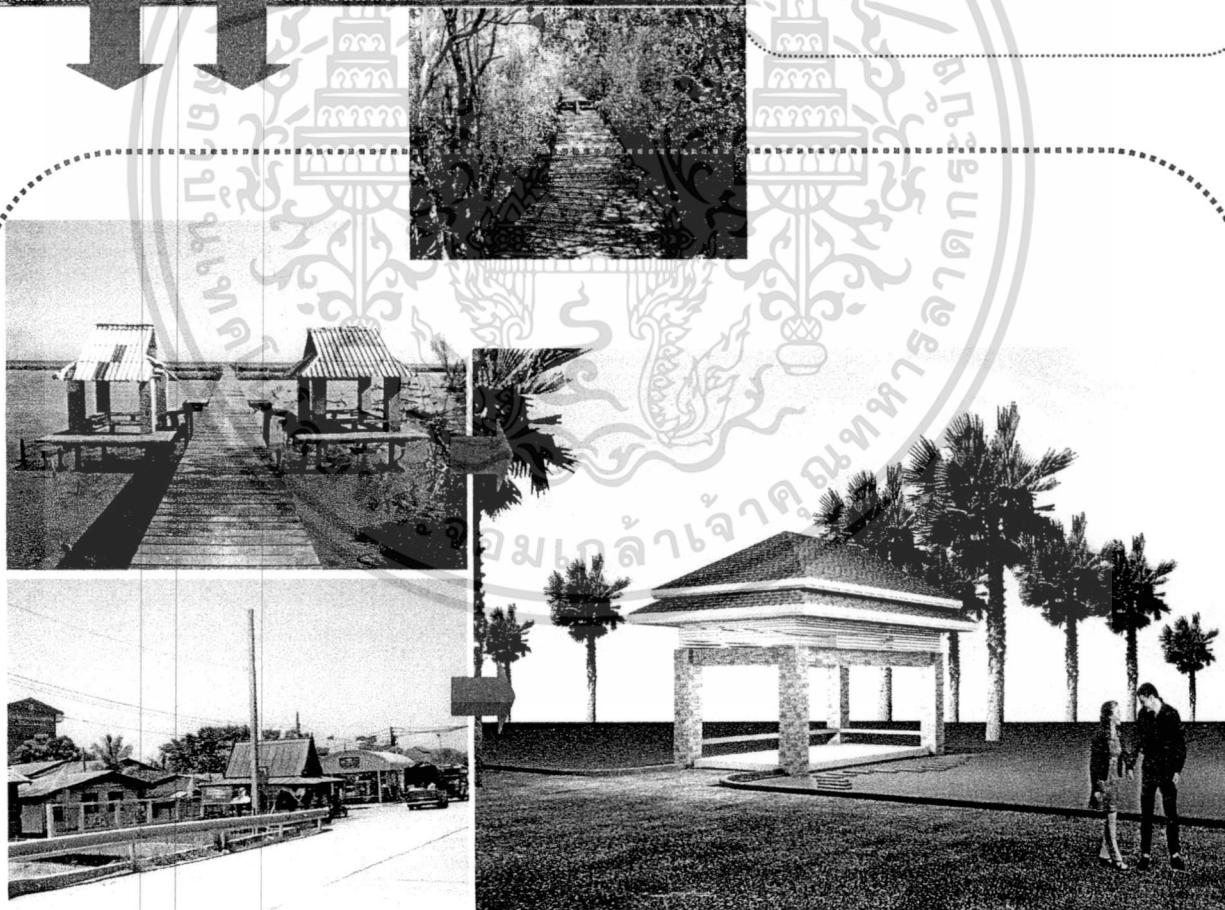

รายละเอียด

1. จัดทำศาลาพักผ่อนสำหรับนั่งท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ชุมชน
2. ปรับปรุงศาลาเดิมภายในชุมชน...

หลักการและเหตุผล

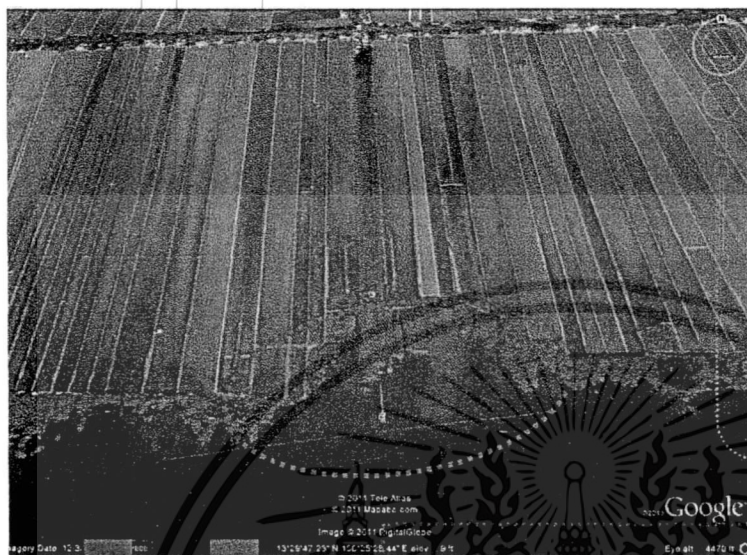
เนื่องศาลาเดิมปัจจุบันขาดการดูแลรักษาและชำรุดพังทลายให้นักท่องเที่ยวและประชาชนใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่..

ภาพที่ 5.8 แสดงพื้นที่การปรับปรุงศาลาพักผ่อนภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. แนวคิดการพัฒนาปรับปรุงจุดชมวิว โดยการออกแบบจุดชมวิวควรเลือกใช้วัสดุที่มีความคงทนต่อสภาพทางกายภาพของทะเล ออกแบบให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

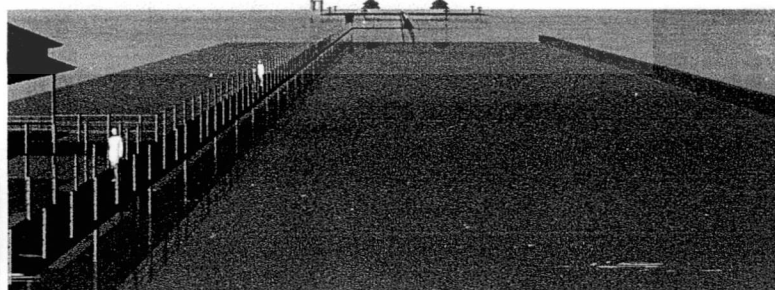
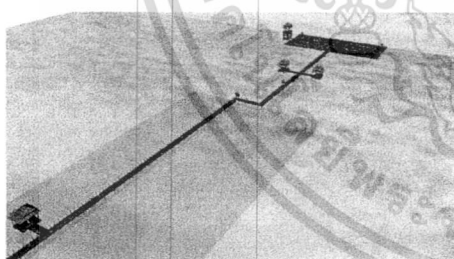

รายละเอียด

1. จัดทำจุดชมวิวและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยว.....
2. ปรับปรุงทางเดินเก่าเพื่อให้เกิดความสวยงามในด้านการอนุรักษ์ระบบนิเวศ
3. จัดสร้างหอคุนกและเป็นจุดชมวิวทะเล

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากจุดชมวิวปัจจุบันขาดการดูแลรักษา ทำให้ชำรุดทรุดโทรม ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

ภาพที่ 5.9 แสดงพื้นที่การปรับปรุงศาลาพักคอยภายในชุมชนชายฝั่งริมทะเลบางขุนเทียน 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กนกอร อาสาแข็ง. 2549. “แนวทางการพัฒนาพื้นที่ชนบุรีเพื่อการท่องเที่ยวทางน้ำ”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย. 2497. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗
[Online]. Available : <http://www.land.co.th/land-info-top-1-3.asp>
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2552. [Online].
Available : <http://infoterra.deqp.go.th/modules.php?name=News&file=article&sid=6/>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2538. คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ.
- จุฑาทิพย์ เสียงประเสริฐ. 2550. “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบึงสีไฟ
จังหวัดพิจิตร” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชาติชาย จันทร์ประทีป. 2551. “แนวทางการพัฒนาบริเวณเขื่อนนเรศวรเพื่อการท่องเที่ยว”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เดช บุญคำ. และคณะ. (2531). คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :
คณะสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพร อภิปรัชญาธร. 2550. “แนวทางการปรับปรุงพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณเมืองใหม่ชลบุรีเพื่อการ
อนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- นิรุตต์ แซ่ตั้ง. 2549. “แนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลเทศบาลเมืองชลบุรี”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุรารัตน์ โยธีเสวต. 2548. “การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเฉวง อำเภอ
เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- เริงศักดิ์ เพชรหัสตระกูล. 2550. “แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดรีนเกาะพะงัน” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี การท่องเที่ยว. 2553. [Online]. Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/>.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี การกักเซาะชายฝั่ง. 2553. [Online]. Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/>.
- วิมลสิทธิ์ ทรายงูร และคณะ. 2544. สถานภาพผลงานทางวิชาการสาขาสถาปัตยกรรมในประเทศไทย = The status of academic outputs in architecture in Thailand. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วัดพระพุทธราย จังหวัดสระบุรี. 2547. [Online]. Available : <http://www.watphraphutthachai.com/waiphrabuddhachay/guide/guide3.htm/>.
- วัดพระพุทธราย จังหวัดสระบุรี. 2547. [Online]. Available : <http://www.watphraphutthachai.com/tourprachay/tour4.htm/>.
- ศิริขวัญ สุทธิภู. 2552. “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศูนย์สารสนเทศ กรมพัฒนาที่ดิน. 2545. [Online]. Available : <http://www.ddd.go.th/ofsweb/thaisoil/n02.html/>.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. 2551. รายงานของคณะกรรมการศึกษาวิถีทางการพัฒนาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์. [Online]. Available : http://www.tdri.or.th/reports/unpublished/as_papers/nr2_final.pdf/.
- สมบูรณ์ อินธิยา. 2552. “การพัฒนาศาสนสถาน 9 แห่งเพื่อการท่องเที่ยวบริเวณรอบเกาะรัตน โกสินทร์และเขตฝั่งธนบุรี” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมภารณ์ คงเจริญกาย. 2548. “พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้าท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(การจัดการทั่วไป).สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พลชัย ศิริอินทร์. 2549. “แนวทางการพัฒนาตลาดริมน้ำดอนหวายเพื่อการท่องเที่ยว” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานเขตบางขุนเทียน. 2548. ข้อมูลทั่วไป. [Online]. Available : <http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001041&strSection=aboutus&intContentID=1243&intListID=1743/>.
- สำนักงานเขตบางขุนเทียน. 2548. ข้อมูลสถิติ. [Online]. Available : <http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001041&strSection=aboutus&intContentID=1243&intListID=1744/>.
- สำนักงานเขตบางขุนเทียน. 2548. แหล่งของดี. [Online]. Available : <http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001041&strSection=aboutus&intContentID=378&intListID=235/>.
- สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร. 2548. [Online]. Available : http://www.bma-cpd.go.th/db/doc/khetmap_A3/bangkhunthian.pdf/.
- สุกร เผ่าจาน. 2549. “แนวทางการพัฒนาลุ่มน้ำแม่น้ำน่านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดนครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุวรรณฤทธิ. 2550. [Online]. Available : <http://suwannarit.blogspot.com/2007/11/blog-post.html/>.
- เสียงจากชุมชนชายทะเลบางขุนเทียน. โดยเครือข่ายรักษ์ทะเลกรุงเทพฯ.
- ออมปวีร์ สิงหนตร. 2549. “แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสถาปัตยกรรมชุมชนริมถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Khanchit Website. 2552. [Online]. Available : http://mns.rru.ac.th/khanchit/?page_id=62/.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. 1970. “Determining Sample Size for Research Activities.” *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 30 (3) : 607 – 610.
- Nectec Courseware.. 2553. [Online]. Available : <http://www.nectec.or.th/courseware/siamculture/travel/knowledge/travel04.html/>.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๑๕๓ /2552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบตำรอง ของ นายสรพงษ์ พรานไพโร

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสรพงษ์ พรานไพโร รหัสประจำตัว 50063411
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.สุรศักดิ์	กังขาว	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.สมพล	ดำรงเสถียร	ประธานกรรมการ
รศ.สุรศักดิ์	กังขาว	กรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
อาจารย์สันติ	กวินวงศ์ไพบูลย์	กรรมการ
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ (กรรมการภายนอก)

3. คณะกรรมการสอบตำรอง

รศ.ดร.สุพิทย์	กาญจนพันธุ์	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
ผศ.ดร.คุ้มพงศ์	หนูบรรจง	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2553 ให้ดำเนินการดังนี้

นายสรพงษ์ พรานไพโร รหัสประจำตัว 50063411 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน (Concept Design to Development of Coast Public for Tourism Bangkhunthien)” โดยมี รศ.สุรศักดิ์ กังขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2553

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนบริหารงานทั่วไป โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 4139

วันที่ ๕๐ พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อรรถพร อุทธิเกิด

ด้วย นายสรพงษ์ พรานไพโร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน”
โดยมี รศ.สุรศักดิ์ กังขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายสรพงษ์ พรานไพโร
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ และแบบสังเกตเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ที่ ศบ 0524.04/4109

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

พ.ศ. ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่ การวิจัย

เรียน อาจารย์วิทยา พิมพ์สิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสรพงษ์ พรานไพโร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน”
โดยมี รศ.สุรศักดิ์ กังขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจจะ ท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายสรพงษ์ พรานไพโร
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับ ค.ม.อนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศ สตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์สิทธิ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา

ปฎิ จิการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-424-3775

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KING MONGKUT'S
INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

This is to certify that

Sorapong Pranpri

attended the forty-five hour certificate course on

English for Graduate Studies

(Assoc.Prof.Dr.Itthichai Arungsrisangchai)
Acting Director
Office of Academic Administration

28th March 2010

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๑

“การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง : นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา”

ประกาศนียบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย

มอบให้

สรพงษ์ พรานไพโร, สุรศักดิ์ กังขาว และ เลิศลักษณ์ กถินหอม

เพื่อรับรองว่าได้นำเสนอผลงานวิจัยเรื่อง

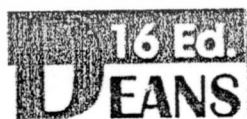
“แนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน”

ในการประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๑

การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง : นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

รองศาสตราจารย์พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ประธานกรรมการ

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความตรงเชิงเนื้อหาและผลการประเมินนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน” ต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากนักท่องเที่ยวได้ทำการประเมินแบบสอบถามตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว โดยแบบสอบถามมีจำนวน 2 ชุด ซึ่งฉบับนี้เป็นชุดที่ 1 มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านภูมิทัศน์และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนของนักท่องเที่ยว โดยเป็นข้อเสนอแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์

นายสรพงษ์ พรานไพร

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง โปรดประเมินข้อความแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวยุคตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

ไม่เกิน 20 ปี

41 – 50 ปี

21 – 30 ปี

51 – 60 ปี

31 – 40 ปี

61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

ปริญญาตรี

มัธยมศึกษา

สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

เกษตรกรรม

พนักงานบริษัทเอกชน

ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

นักเรียน/นักศึกษา

อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

ไม่เกิน 5,000 บาท

15,001 - 20,000 บาท

5,000 - 10,000 บาท

20,001 - 25,000 บาท

10,001 - 15,000 บาท

25,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นข้อความความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

6. ท่านมาท่องเที่ยวชมสถานที่ใดบ้าง

ชายทะเลบางขุนเทียน

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขตบางขุนเทียน

พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์

ป่าชายเลน

พิพิธภัณฑ์แสดงว่าวไทย

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญ บางกระดี่

ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน

อื่นๆ โปรดระบุ.....

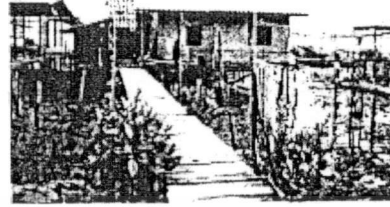
สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

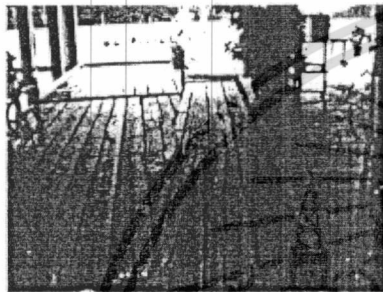
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือไม่

- ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง
- ต้องการแบบใด กรุณาเลือก

- คงรูปแบบเดิมแต่ให้มีความแข็งแรงขึ้น
- เปลี่ยนแปลงรูปแบบเดิมบางส่วนแต่ให้มีความแข็งแรงขึ้น

- เปลี่ยนแปลงรูปแบบบางส่วนทำให้แข็งแรงขึ้นและต่อเติม
- เปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ทั้งหมดและต่อเติมพื้นที่เพื่อเพิ่มรับนักท่องเที่ยว

8. ท่านนิยามมาท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนแบบใด

- คนเดียว
- 2 คน
- เป็นกลุ่มเพื่อน
- เป็นครอบครัว
- เป็นกลุ่มทัวร์
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ท่านต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยพาหนะใดบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

- รถยนต์ส่วนตัว
- รถรับจ้าง/รถโดยสาร
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. ช่วงเวลาใดที่ท่านต้องการมาท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

- ตามฤดูกาล
- ตามวันหยุด
- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว
- ไม่จำกัดฤดู
- เสาร์ – อาทิตย์
- นักชัตตกษ์
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านมาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเป็นครั้งที่เท่าไร

- ครั้งแรก
- ครั้งที่ 2 – 5
- ครั้งที่ 6 – 9
- 10 ครั้งขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านภูมิทัศน์ของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวชมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
	ที่ว่างโล่ง					
1.	ควรพัฒนาบริเวณริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนให้เป็นลานกิจกรรม					
2.	สวนสาธารณะให้บริการแก่ประชาชน					
3.	สนามเด็กเล่นในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
4.	แหล่งบริการชุมชนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
5.	ควรมีอาคารเฉลิมพระเกียรติในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
6.	ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
7.	ควรมีที่นั่งพักผ่อนในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
8.	ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
9.	ควรมีห้องน้ำสาธารณะในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
10.	ควรมีน้ำดื่มให้บริการในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน					
	ที่หมายตา					
11.	ควรปรับปรุงบริเวณสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ให้สังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น หลักระเบียงโลเมตรกรุงเทพมหานคร เป็นต้น					
	สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ					
12.	ควรปลูกสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะฯลฯ					
13.	ควรมีป้ายบอกข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว					
14.	ควรจัดบ้านพักชาวบ้านเป็นโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มยอดนักท่องเที่ยว					
15.	ควรปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
16.	ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว					
	เส้นทางจราจร					
17.	จำนวนและปริมาณเที่ยวรถโดยสารที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว					
18.	ควรปรับปรุงเส้นทางปั่นจักรยาน					
19.	ควรปรับปรุงทางเท้าสำหรับสัญจรในพื้นที่					

ตอนที่ 4 เป็นข้อความเกี่ยวกับปัญหาของนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยววิถีชุมชน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
	ย่าน					
1.	ความเป็นธรรมชาติของบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนน้อยลง					
2.	จุดชมวิวดวงเสากลัทธิโกลนครุงเทพมหานครเริ่มไกลห่างจากชายฝั่ง					
3.	ความแออัดของยานการค้า และย่านพักอาศัย					
4.	สภาพต้นไม้โดยรอบบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนไม่ได้รับการดูแลรักษา					
5.	ลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการ ชุมชน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน					
	เส้นทางจราจร					
6.	ทางเท้าและทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน					
7.	ป้ายบอกเส้นทางเพื่อการเดินทางมีน้อย					
8.	ไฟฟ้าและแสงสว่างระหว่างทางมีน้อย					
	ที่หมายตา					
9.	ชายฝั่งถูกน้ำเซาะทำให้หลักกิโลอยู่ในทะเลไกลจากชายฝั่ง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

30. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเพื่อการท่องเที่ยวต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความตรงเชิงเนื้อหาและผลการประเมินนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน” ต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะได้ทำการประเมินแบบสอบถามตามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ โดยแบบสอบถามมีจำนวน 2 ชุด ซึ่งฉบับนี้เป็นชุดที่ 2 มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านภูมิทัศน์และความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะ โดยเป็นข้อเสนอแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์

นายสรพงษ์ พรานไพโร

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง โปรดประเมินข้อความแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ช่วงอายุของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะผู้ตอบแบบสอบถาม

ไม่เกิน 20 ปี

41 – 50 ปี

21 – 30 ปี

51 – 60 ปี

31 – 40 ปี

61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

ปริญญาตรี

มัธยมศึกษา

สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

เกษตรกรรม

พนักงานบริษัทเอกชน

ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

นักเรียน/นักศึกษา

อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

ไม่เกิน 5,000 บาท

15,001 - 20,000 บาท

5,000 - 10,000 บาท

20,001 - 25,000 บาท

10,001 - 15,000 บาท

25,001 บาทขึ้นไป

6. จำนวนปีที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะ

ไม่เกิน 5 ปี

16 – 20 ปี

6 – 10 ปี

21 – 25 ปี

11 – 15 ปี

26 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

7. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในข้อต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

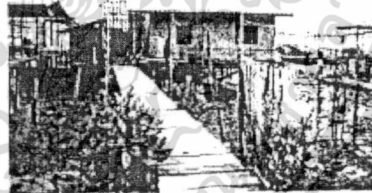
- แหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการท่องเที่ยว มีการกำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวและพื้นที่อื่นๆ
- ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่ง
- ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ท่องเที่ยว

8. ท่านเห็นด้วยกับการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

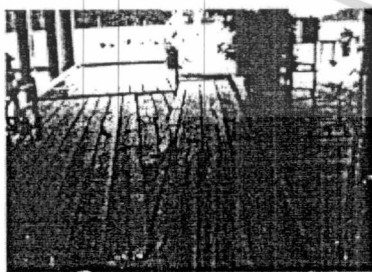
- การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าความรู้
- รากษาศิธรรม เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน
- รักษาวัฒนธรรมประเพณีเดิมไว้ จัดให้มีการหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่ง
- ท่องเที่ยว

9. ในบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือไม่ (ตอบได้ 1 ข้อ)

- ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง
- ต้องการแบบใด กรุณาเลือก

- คงรูปแบบเดิมแต่ให้มีความแข็งแรงขึ้น เปลี่ยนแปลงรูปแบบบางส่วนเดิมแต่ให้มีความแข็งแรงขึ้น

- เปลี่ยนแปลงรูปแบบบางส่วนทำให้แข็งแรงขึ้นและต่อเติม เปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ทั้งหมดและต่อเติมพื้นที่เพื่อ
- เพิ่มรับนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ท่านคิดว่า ในปีปัจจุบัน ได้จัดให้มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเพื่อการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่ ด้านใด

ไม่มีผลกระทบ

ถ้ามีผลกระทบ กรุณาเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขยะมูลฝอย

การทำลายธรรมชาติ

น้ำทะเลเน่าเสีย

เกิดเสียงดัง

อากาศไม่บริสุทธิ์

อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านมีความเห็นด้วยหรือไม่ในการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเพื่อการท่องเที่ยว ด้านใด

ไม่เห็นด้วย

เห็นด้วย กรุณาเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เพิ่มสถานที่การท่องเที่ยว

ตระหนักถึงวิกฤตการณ์โลกร้อน

มีการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน

มีสถานที่พักผ่อนตากอากาศ

ตระหนักถึงการหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

12. ท่านมีส่วนช่วยในการรักษาสภาพพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเพื่อการท่องเที่ยวในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปฏิบัติงานให้กับลูกหลานในการหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ

ช่วยกันรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนท้องถิ่น

ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่สาธารณะ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 เป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

13. ควรมีจุดชมวิวบริเวณหลักเสากิโลเมตรกรุงเทพมหานคร

- ไม่ควรมี เพราะ.....
- ควรมี เพราะ.....

14. ควรมีอาคารส่งเสริมสินค้าชุมชน อาคารเฉลิมพระเกียรติ ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว ม้านั่งพักผ่อน ป้อมยามของเจ้าหน้าที่อปพร. ห้องน้ำสาธารณะ ที่คิมน้ำบริการฯลฯ

- ไม่ควรมี เพราะ.....
- ควร เพราะ.....

15. ไม่ควรให้มีความแออัดของย่านการค้า และย่านพักอาศัย

- ไม่ควร เพราะ.....
- ควร เพราะ.....

16. ควรปรับปรุงเส้นทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินทาง

- ไม่ควรปรับปรุง เพราะ.....
- ควรปรับปรุง เพราะ.....

17. ควรปรับปรุงไฟฟ้าให้มีความสว่างเหมาะสมกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและปั่นจักรยานชมธรรมชาติ

- ไม่ควรปรับปรุง เพราะ.....
- ควรปรับปรุง เพราะ.....

18. ตัวเสาลักกิโลเมตรกรุงเทพมหานคร คุณต้องการให้มีจุดพักคอยและชมบรรยากาศโดยรอบบริเวณนั้น

- ไม่ต้องการ เพราะ.....
- ต้องการ เพราะ.....

19. ท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ จุดเด่น โดยรอบพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

- ไม่ต้องการ เพราะ.....
- ต้องการ เพราะ.....

20. ควรสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ และประสานการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว

- ไม่ควรสร้าง เพราะ.....
- ควรสร้าง เพราะ.....

21. สะพานเดินเชื่อมชมภูมิทัศน์ควรมีโครงสร้างที่ถาวร

- ไม่ควรมีโครงสร้างที่ถาวร เพราะ.....
- ควรมีโครงสร้างที่ถาวร เพราะ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22. ความเป็นธรรมชาติบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

- ไม่มีความเป็นธรรมชาติ เพราะ.....
- มีความเป็นธรรมชาติ เพราะ.....

23. ต้องการมีเรือ พานักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่โดยรอบทะเลบางขุนเทียน

- ไม่ต้องการ เพราะ.....
- ต้องการ เพราะ.....

24. ลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมกับการยกระดับที่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือพักผ่อน

- ไม่เหมาะสม เพราะ.....
- เหมาะสม เพราะ.....

25. ต้องการมีลานกิจกรรม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และแหล่งบริการชุมชน

- ไม่ต้องการ เพราะ.....
- ต้องการ เพราะ.....

26. จุดเด่นของป้ายบอกเส้นทางเหมาะสมกับการบอกทางคมนาคม

- ไม่เหมาะสม เพราะ.....
- เหมาะสม เพราะ.....

27. จำนวนและปริมาณรถท่องเที่ยวโดยสารมีความสะดวกสบายในการให้บริการ

- ไม่เหมาะสม เพราะ.....
- เหมาะสม เพราะ.....

28. น้ำทะเลบริเวณพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนคุณคิดว่ายังมีความเหมาะสมกับการท่องเที่ยวและพักผ่อน

- ไม่เหมาะสม เพราะ.....
- เหมาะสม เพราะ.....

29. ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว มีเพียงพอกับความต้องการ

- ไม่เพียงพอ เพราะ.....
- เพียงพอ เพราะ.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน

30. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่สาธารณะเพื่อปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนเพื่อการท่องเที่ยวต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

- ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% จากขนาดประชากร 10 – 500,000,000 ของเครื่องซีและมอร์แกน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายสรพงษ์ พรานไพร
วัน เดือน ปี เกิด	1 กุมภาพันธ์ 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8 ซ.เบญจวรรณ (หลัง โรงเลื่อยจักรนางรอง) ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110 (084-4243775)
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ออกแบบ ตกแต่งภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พ.ศ. 2545 วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม (สถาปัตยกรรมภายใน) สถาบันราชภัฏพระนคร พ.ศ. 2553 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ช่างเทคนิค สถาปัตยกรรม โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ พ.ศ. 2554 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา สถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง ปัจจุบันกำลังศึกษา พ.ศ. 2554 สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย ปัจจุบันทำงาน ออกแบบอิสระ